KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 20.5.2008
KOM(2008) 306 wersja ostateczna

2008/0103 (CNS)
2008/0104 (CNS)
2008/0105 (CNS)
2008/0106 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie zmian wspólnej polityki rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr […]/2008

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję 2006/144/WE w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007–2013)

(przedstawiona przez Komisję)

{SEK(2008) 1885}
{SEK(2008) 1886}

UZASADNIENIE

1. CELE I ZAKRES WNIOSKU

Do głównych celów określonych w komunikacie Komisji „Przygotowania do oceny funkcjonowania reformy WPR" z dnia 20 listopada 2007 r. należała ocena procesu wdrażania reformy wspólnej polityki rolnej z 2003 r. oraz wprowadzenie niezbędnych zmian w celu dalszego uproszczenia polityki rolnej, wykorzystania nowych możliwości rynkowych i przygotowania polityki rolnej na nowe wyzwania, takie jak: zmiany klimatu, gospodarka wodna i bioenergia.

W ostatnich miesiącach, jeden z wyżej wymienionych celów, mianowicie wykorzystanie możliwości rynkowych, zyskał nowy wymiar w obliczu znacznego wzrostu i osiągnięcia wyjątkowo wysokiego poziomu cen wielu artykułów rolnych. Ich stały wzrost w 2006 r. i w pierwszej połowie 2007 r. potwierdził wnioski przedstawione w komunikacie z listopada przemawiające za zniesieniem wszystkich obowiązujących jeszcze kontroli dostaw wspólnej polityki rolnej (kwot mlecznych i odłogowania). Splot czynników, które doprowadziły do takiego rozwoju sytuacji oraz najlepszą odpowiedź Unii Europejskiej na zaistniałą sytuację przedstawia oddzielny komunikat Komisji.

Natomiast główne wnioski na temat oceny ostatnich reform wspólnej polityki rolnej przedstawione w listopadowym komunikacie oceniającym jej funkcjonowanie są nadal aktualne. Reformy te zapoczątkowały w procesie reform nowy etap polegający na wprowadzeniu w ramach systemu płatności jednolitej (SPS) płatności bezpośrednich niezwiązanych z wielkością produkcji: w 2003 r. w sektorze roślin uprawnych, mięsa wołowego i baraniego oraz w sektorze przetworów mlecznych, natomiast w 2004 r. w sektorze oliwy z oliwek, bawełny i tytoniu. W ramach reformy z 2003 r. politykę rozwoju obszarów wiejskich wzmocniono poprzez dodatkowe fundusze, a w 2005 r. poprzez reformę instrumentów politycznych. Wreszcie w proces zmian wpisały się reforma w sektorze cukru (2006 r.) oraz reforma w sektorze owoców i warzyw (2007 r.).

Wymienione reformy odzwierciedlają znaczącą zmianę kierunku wspólnej polityki rolnej, która obecnie lepiej spełnia swoje podstawowe cele.

- Wsparcie udzielane producentom jest obecnie w dużej mierze (90%) niezależne od podejmowanych przez nich decyzji w sprawie produkcji. Umożliwia to rolnikom UE dokonywanie ich własnych wyborów, w odpowiedzi na sygnały pochodzące z rynku, a także wykorzystywanie potencjału gospodarstwa i kierowanie się własnymi preferencjami przy podejmowaniu decyzji o dostosowaniu się do zmian zachodzących w gospodarce. Jest to najbardziej efektywny sposób wspierania dochodów z działalności rolnej.

- Odejście od wspierania produkcji, powszechnie postrzeganego jako źródło problemów związanych z nadwyżkami żywności w przeszłości oraz obniżenie gwarantowanych cen UE, zbliżyło rolnictwo UE do rynku światowego, poprawiając tym samym równowagę na rynku i obniżając koszty budżetowe związane z zapasami interwencyjnymi czy rozdysponowaniem nadwyżek.

- W wyniku procesu reform zwiększono konkurencyjność rolnictwa Unii Europejskiej, która pomimo zmniejszenia swojego udziału w większości rynków towarowych, stała się największym eksporterem w sektorze rolnym, głównie w zakresie produktów wysokiej jakości, pozostając jednocześnie największym światowym importerem w sektorze rolnym i stanowiąc zdecydowanie największy rynek dla krajów rozwijających się.

- W związku z tym, że dzięki zasadzie współzależności wsparcie dla producentów jest obecnie uzależnione od przestrzegania standardów ochrony środowiska, bezpieczeństwa i jakości żywności oraz dobrostanu zwierząt, WPR odgrywa coraz większą rolę w zapobieganiu ryzyku związanemu z degradacją środowiska naturalnego oraz w dostarczaniu dóbr publicznych, których oczekują nasze społeczeństwa.

- Wzmocniona polityka rozwoju obszarów wiejskich przyczynia się do lepszej ochrony środowiska naturalnego i krajobrazu wiejskiego oraz stymuluje wzrost, tworzenie nowych miejsc pracy oraz innowacyjność na obszarach wiejskich, zwłaszcza tych najbardziej oddalonych, słabo zaludnionych i w dużej mierze zależnych od rolnictwa.

Wyżej opisane zmiany świadczą o diametralnych przeobrażeniach, jakie przeszła WPR. Jednak w komunikacie „Przygotowania do oceny funkcjonowania reformy WPR" stwierdzono również, że „aby WPR mogła w dalszym ciągu pełnić swoją rolę, musi ona być zdolna ocenić stosowane przez siebie instrumenty, sprawdzić, czy one rzeczywiście funkcjonują tak, jak powinny, zidentyfikować ewentualną potrzebę wprowadzenia zmian w celu osiągnięcia zamierzonych celów oraz dostosować się do nowych wyzwań".

Zgodnie z zaleceniami zawartymi w komunikacie Komisja przygotowała wnioski legislacyjne oraz sprawozdanie ze skutków oceny funkcjonowania reformy WPR w oparciu o szereg konsultacji z zainteresowanymi stronami i wkład wniesiony przez inne instytucje europejskie.

Wnioski legislacyjne dotyczą trzech rozporządzeń podstawowych:

– rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003/WE z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników,

– rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku"),

– rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Wspomniane wnioski nie ustanawiają reformy zasadniczej, lecz wnoszą wkład w przyszły rozwój wspólnej polityki rolnej zgodny z ogólnym celem określonym przez Komisję i wymaganiami traktatów w zakresie promowania zrównoważonego i zorientowanego na rynek sektora rolniczego.

2. SPS (SYSTEM PŁATNOŚCI JEDNOLITEJ) I SAPS (SYSTEM JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI OBSZAROWEJ)

2.1. Uproszczenie

Wśród politycznych priorytetów Komisji na okres 2004-2009 znajduje się uproszczenie i udoskonalenie prawodawstwa. WPR wkroczyła na ścieżkę zmierzającą do znacznego uproszczenia przepisów poprzez przeniesienie większości płatności bezpośrednich dla rolników do systemu płatności jednolitej (SPS) w ramach reformy z 2003 r. oraz przyjęcie jednolitej wspólnej organizacji rynku w 2007 r.

Doświadczenie pokazało, że system płatności jednolitej (SPS) przyczynił się do zmniejszenia obciążenia administracyjnego, uniknięcia zbędnych wydatków publicznych, większej konkurencyjności WPR i poprawy jej społecznej akceptacji. Niemniej jednak można podjąć kolejne kroki zmierzające do dalszego uproszczenia przepisów, szczególnie w zakresie zasady współzależności i płatności częściowo związanych z wielkością produkcji.

Zasada współzależności

W ramach reformy WPR z 2003 r. wprowadzono zasadę współzależności w zakresie jednolitych płatności na gospodarstwo. Oznacza to, że płatności te podlegają przepisom prawa w dziedzinie ochrony środowiska, bezpieczeństwa żywności, dobrostanu zwierząt, jak również wymogowi utrzymania gospodarstw według zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska.

Państwa członkowskie, jak i sama Komisja (po przeprowadzeniu kontroli rozliczania rachunków) zgłosiły problemy związane z wdrożeniem zasady współzależności. Spowodowało to podjęcie przez Komisję działań sprawdzających zakres zasady współzależności w celu jej uproszczenia i lepszego ukierunkowania. W szczególności propozycje Komisji mają na celu wycofanie niektórych obowiązkowych wymogów ustawowych, które nie mają znaczenia lub nie są związane z odpowiedzialnością rolników, oraz wprowadzenie do zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) wymogów, które uwzględnią kwestie gospodarki wodnej, oraz dzięki którym zachowane zostaną korzyści dla środowiska wypływające z odłogowania.

Wsparcie częściowo związane z wielkością produkcji

Niektóre państwa członkowskie uznały, że całkowite oddzielenie płatności od wielkości produkcji w ramach reformy z 2003 r., niesie za sobą ryzyko zaprzestania produkcji, braku surowców dla przemysłu przetwórczego, bądź wystąpienia problemów społecznych i ekologicznych na obszarach o niewielu innych możliwościach gospodarczych. Z tego powodu zdecydowano się zachować w kilku sektorach pewien poziom wsparcia związanego z wielkością produkcji.

Doświadczenie pokazało, że oddzielenie płatności od wielkości produkcji nie prowadzi do drastycznych zmian w strukturze produkcji na poziomie Unii Europejskiej, zmusza natomiast rolników do bardziej zrównoważonej produkcji dostosowanej do potrzeb rynku. Należy również podkreślić, że stosowanie obu systemów jednocześnie (wsparcia związanego i niezwiązanego z wielkością produkcji) nie przyczyniło się do uproszczenia krajowych ani regionalnych procedur administracyjnych w państwach członkowskich.

Mając to na uwadze, proponuje się dostosowanie systemów płatności do założeń reformy WPR z 2003 r. poprzez usunięcie obowiązujących jeszcze płatności związanych z wielkością produkcji i przesunięcie ich do systemu płatności jednolitej. Niemniej jednak, wyjątek dotyczy premii za krowy mamki, owce i mięso kozie. Proponuje się, aby w tych przypadkach państwa członkowskie mogły nadal stosować płatności związane z wielkością produkcji (w formie w jakiej istnieją obecnie) w celu podtrzymania aktywności gospodarczej w regionach, w których jest niewiele lub nie ma żadnych innych możliwości gospodarczych.

Inne kwestie związane z uproszczeniem

Wniosek obejmuje również inne środki ukierunkowane na większe uproszczenie systemu płatności jednolitej. W szczególności proponuje się większą elastyczność w korzystaniu z rezerw państwowych, przenoszeniu uprawnień do płatności, wprowadzaniu zmian w uprawnieniach oraz określaniu dat płatności. Proponuje się również zniesienie uprawnień z tytułu odłogowania.

2.2. Przejście na system wsparcia oparty w większym stopniu o zryczałtowaną pomoc niezwiązaną z wielkością produkcji

W ramach reformy z 2003 r. wprowadzono system wsparcia dla gospodarstw niezwiązanego z wielkością produkcji i uczyniono go kluczowym elementem WPR. Miało to na celu uruchomienie możliwie najprostszego pod względem administracyjnym i zgodnego z WTO systemu płatności bezpośrednich, które umożliwią rolnikom zorientowanie produkcji na potrzeby rynku. Ustanowiono dwa główne modele wdrażania pomocy w państwach członkowskich - historyczny i regionalny:

– model historyczny: w tym modelu podstawą uprawnień do płatności są indywidualne kwoty referencyjne przyznane rolnikom w przeszłości;

– model regionalny: w tym modelu podstawą uprawnień do płatności zryczałtowanych są kwoty wypłacone rolnikom w okresie referencyjnym w danym regionie.

Obowiązujące obecnie przepisy nie pozwalają państwom członkowskim na zmianę decyzji w sprawie modelu wdrażania systemu płatności jednolitej. Doświadczenie pokazało jednak, że pewne dostosowanie istniejących obecnie programów pomocy jest konieczne lub pożądane. Na przykład trudno będzie w przyszłości znaleźć uzasadnienie dla różnic w poziomie płatności wynikających z zastosowania modelu historycznego, ze względu na oddalenie okresów referencyjnych.

Z drugiej strony, model regionalny zapewnia bardziej sprawiedliwą pomoc dla rolników, pomimo początkowej redystrybucji wsparcia.

Z tego powodu Komisja zaproponowała przyznanie państwom członkowskim prawa do dostosowania modelu systemu jednolitej płatności poprzez stopniowe zmierzanie w kierunku bardziej jednolitych płatności, by uczynić system bardziej wydajnym, skutecznym oraz prostszym. Jednocześnie wnioski, o których mowa obejmują szereg środków mających na celu uproszczenie wdrażania systemu jednolitych płatności.

2.3. Przedłużenie okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej

Ze względu na specyficzną sytuację rolnictwa w państwach członkowskich, które przystąpiły do UE 1 maja 2004 r., oraz w celu ułatwienia im dostosowania się do UE, wprowadzono system jednolitej płatności obszarowej jako etap poprzedzający włączenie tych państw do systemu płatności jednolitej. System jednolitej płatności obszarowej, jako system przejściowy, miał za zadanie wspierać sprawny proces integracji państw UE-10 i UE-2, ze względu na znaczne różnice między tymi państwami a państwami UE-15 w zakresie ogólnej sytuacji gospodarczej i gospodarki rolnej.

Państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej są zobowiązane do przejścia na system płatności jednolitej w 2011 r. (2012 r. w przypadku Bułgarii i Rumunii). Właściwe wydaje się zezwolenie wspomnianym państwom członkowskim na przedłużenie okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej do 2013 r. Opcja ta jest zgodna z decyzją podjętą w odniesieniu do państw członkowskich UE-15, ponieważ mają one prawo dokonania rewizji wdrażania systemu płatności jednolitej oraz możliwość przejścia na model oparty w większym stopniu o stawkę zryczałtowaną.

2.4. Poprawiony art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003

Zgodnie z art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników, państwa członkowskie stosujące SPS mogą zatrzymać do 10 % składowej krajowych pułapów odpowiadających każdemu z sektorów, na płatności bezpośrednie w tym sektorze przyznawane z tytułu działań, które mają istotne znaczenie dla ochrony lub poprawy środowiska naturalnego lub dla poprawy jakości i sprzedaży produktów rolnych.

By zapewnić państwom członkowskim większą elastyczność w odpowiadaniu na potrzeby wynikające z ogólnej orientacji WPR, proponuje się rozszerzenie art. 69 w następujący sposób:

– znosi się ograniczenie dotyczące stosowania i zatrzymania redukcji liniowych w tym samym sektorze;

– uwzględnia się środki skierowane na podjęcie problemu szczególnych niedogodności, których doświadczają rolnicy w niektórych regionach specjalizujących się w sektorze przetworów mlecznych, wołowiny, mięsa baraniego i koziego oraz w sektorze ryżu;

– przewiduje się możliwość wykorzystania zatrzymanych kwot na podwyższenie uprawnień do płatności na obszarach podlegających programom restrukturyzacji i/lub rozwoju;

– w określonych warunkach przewiduje się również wsparcie na rzecz niektórych środków zarządzania ryzykiem – programów wsparcia ubezpieczeń upraw rolnych od klęsk żywiołowych oraz funduszy wzajemnego inwestowania w zakresie chorób zwierząt;

– środki, które z całą pewnością nie spełniają warunków zielonej kategorii WTO, powinny zostać ograniczone do 2,5%-owych pułapów;

– państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej również otrzymają prawo do stosowania wyżej wymienionego przepisu.

2.5. Modulacja

Modulacja to środek przesunięcia budżetowego polegający na zastosowaniu obniżki procentowej w płatnościach bezpośrednich dla rolników (filar I) i przekazaniu zwolnionych środków budżetowych na środki rozwoju obszarów wiejskich (filar II).

W ramach reformy z 2003 r. uzgodniono stosowanie obowiązkowej modulacji w państwach członkowskich UE-15, z początkową stawką 3% w 2005 r., wzrastającą do 4% w 2006 r. i do 5% począwszy od 2007 r. Wprowadzono również poziom 5 000 EUR, poniżej którego nie stosuje się żadnych obniżek płatności bezpośrednich.

W komunikacie „Przygotowania do oceny funkcjonowania reformy WPR” określono kilka nowych i już istniejących wyzwań stojących przed WPR, takich jak: zmiany klimatyczne, zarządzanie ryzykiem, bioenergia, gospodarka wodna i różnorodność biologiczna, oraz uznano politykę rozwoju obszarów wiejskich jako jedną z możliwości podjęcia wymienionych wyzwań.

Środki dostępne w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich oferują obecnie różne możliwości podejmowania nowych wyzwań i zostały już uwzględnione przez państwa członkowskie w programach rozwoju obszarów wiejskich na okres 2007-2013 r. Niemniej jednak pierwsze doświadczenia związane z wykorzystaniem środków finansowych przeznaczonych na rozwój obszarów wiejskich w 2007 r. wskazują, że potrzeby budżetowe państw członkowskich przekraczają ich możliwości finansowe.

By umożliwić państwom członkowskim odpowiadanie na wzrastające potrzeby związane z podejmowaniem nowych wyzwań w ramach środków rozwoju obszarów wiejskich, proponuje się zwiększenie obowiązkowej modulacji o 8% i dodanie kolejnego elementu progresywnego w ramach nowego systemu opartego na następujących zasadach:

– wszystkie nowe wpływy z modulacji pozostają w obrębie państwa członkowskiego, w którym są generowane;

– począwszy od 2009 r. ustanawia się wzrost o 2% rocznie modulacji podstawowej stosowanej w państwach UE-15 w odniesieniu do wszystkich płatności, których wysokość przekracza 5 000 EUR, aż do osiągnięcia poziomu wzrostu o kolejne 8% w 2012 r.(niezależnie od obecnego poziomu 5%);

– wprowadza się element progresywny, zgodnie z którym płatności obniża się stopniowo o 3% w kolejnych progach, tym samym proponując nowy system finansowego zarządzania pomocą bezpośrednią ustanawiający globalne pułapy netto dla poszczególnych państw członkowskich;

– poniższa tabela zawiera całkowite stawki procentowe modulacji, które należy stosować (odpowiednio stawki obecnie obowiązujące oraz stawki dodatkowe):

Progi	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**
Od 1 do 5 000	0	0	0	0
Od 5 000 do 99 999	5% + 2%	5% + 4%	5% + 6%	5% + 8%
Od 100 000 do 199 999	5% + 5%	5% + 7%	5% + 9%	5% + 11%
Od 200 000 do 299 999	5% + 8%	5% + 10%	5% + 12%	5% + 14%
powyżej 300 000	5% + 11%	5% + 13%	5% + 15%	5% + 17%

– państwa członkowskie UE-10 kwalifikują się do modulacji, której podstawowa stawka wynosi 3% (zamiast 13%), w 2012 r. Bułgaria i Rumunia zostają wyłączone z systemu, ze względu na stopniowe wprowadzanie płatności bezpośrednich w tych państwach.

2.6. Ograniczenia płatności

46,6 % wszystkich beneficjentów płatności bezpośrednich w państwach UE-25 otrzymuje mniej niż 500 EUR. Liczba ta obejmuje zasadniczo drobnych rolników, ale w niektórych państwach członkowskich także odbiorców otrzymujących dopłaty niewystarczające na pokrycie związanych z nimi kosztów administracyjnych.

W celu uproszczenia i obniżenia kosztów administracyjnych związanych z płatnościami bezpośrednimi proponuje się wprowadzenie przez państwa członkowskie minimalnej płatności w wysokości 250 EUR bądź minimalnej powierzchni kwalifikującego się obszaru na gospodarstwo w wielkości przynajmniej 1 hektara, bądź też stosowanie obu tych rozwiązań. Niemniej jednak ustanawia się szczególny przepis w odniesieniu do tych państw członkowskich, w których sektor rolniczy składa się głównie z bardzo małych gospodarstw.

3. JEDNOLITA WSPÓLNA ORGANIZACJA RYNKU

3.1. Interwencyjne mechanizmy rynkowe

Na podstawie przeprowadzonej analizy Komisja uznała, że narzędzia kontroli podaży nie powinny służyć ograniczaniu zdolności unijnych rolników do reagowania na sygnały wysyłane przez rynek, lecz tworzyć prawdziwą sieć bezpieczeństwa. W tym celu proponuje się uproszczenie i harmonizację obowiązujących obecnie przepisów dotyczących interwencji publicznej poprzez rozszerzenie zakresu stosowania przetargów.

W sektorze zbóż proponuje się wprowadzenie przetargów na pszenicę zwyczajną, natomiast w odniesieniu do zbóż pastewnych stosowanie modelu jaki obecnie obowiązuje w przypadku kukurydzy (obniżenie pułapu ilościowego do zera). W odniesieniu do pszenicy durum proponuje się zniesienie interwencji ze względu na obecne i spodziewane warunki rynkowe. Z tych samych względów proponuje się również zniesienie interwencji w odniesieniu do ryżu i wieprzowiny. Zasady przetargowe byłyby stosowane również w odniesieniu do masła i odtłuszczonego mleka w proszku.

3.2. Zniesienie odłogowania

W związku z perspektywami rynkowymi i wdrażaniem systemu płatności jednolitej proponuje się zniesienie odłogowania jako instrumentu kontroli podaży. W ramach wniosków dotyczących zasady współzależności i rozwoju obszarów wiejskich państwa członkowskie otrzymałyby odpowiednie instrumenty w celu utrzymania korzyści dla środowiska wynikających obecnie z odłogowania.

3.3. Przejście do zakończenia stosowania kwot mlecznych

Kwoty produkcyjne zostały wprowadzone w 1984 r. jako odpowiedź na nadprodukcję. Obecne perspektywy rynkowe wskazują, że warunki, na podstawie których w 1984 r. wprowadzono kwoty produkcyjne, nie są już aktualne. W związku z tym, że kwoty produkcyjne w sektorze mleka przestaną obowiązywać w 2015 r., właściwe jest pomóc sektorowi w przystosowaniu się do rynku bez kwot po 2015 r. poprzez wprowadzenie stopniowych środków przejściowych. Proponuje się stopniowe zwiększanie kwot produkcyjnych co roku, by umożliwić sektorowi mleka „miękkie lądowanie” po wycofaniu systemu kwot produkcyjnych.

Stopniowe wycofanie kwot produkcyjnych w sektorze mleka powinno spowodować wzrost produkcji, spadek cen oraz wzmocnić konkurencyjność tego sektora. Niemniej jednak niektóre regiony, szczególnie regiony górskie, choć nie tylko one, mogą mieć trudności z utrzymaniem minimalnego poziomu produkcji. Wspomnianym problemom można zaradzić poprzez zastosowanie szczególnych środków na mocy art. 68 rozporządzenia w sprawie systemów wsparcia bezpośredniego.

3.4. Szczególna pomoc w sektorze przetworów mlecznych

Proponuje się zniesienie dopłat do prywatnego przechowywania sera oraz pomocy na zbyt masła stosowanego w produkcji wyrobów piekarniczych i lodów oraz przeznaczonego do bezpośredniego spożycia. Wymienione programy wsparcia rynku nie są już potrzebne, powinny zatem zostać zniesione.

W odniesieniu do innych programów, takich jak pomoc w odniesieniu do prywatnego przechowywania masła, mieszanek paszowych z odtłuszczonego mleka w proszku i pomoc na rzecz produkcji kazeiny, co do których obecne rozporządzanie nakłada obowiązek przyznania pomocy, proponuje się ustanowienie tej pomocy nieobowiązkową i pozostawienie w gestii Komisji decyzji o przyznaniu pomocy, jeśli wymaga tego sytuacja rynkowa.

3.5. Inne systemy wsparcia

W szeregu mniejszych systemów wsparcia proponuje się oddzielenie płatności od wielkości produkcji i przeniesienie ich do systemu płatności jednolitej, co przyczyni się do poprawy konkurencyjności i większego uproszczenia programów. W odniesieniu do konopi, roślin wysokobiałkowych i orzechów przejście na system płatności jednolitej może się odbyć bez okresu przejściowego. W odniesieniu do ryżu, suszu paszowego, ziemniaków skrobiowych i długiego włókna lnianego proponuje się wprowadzenie okresu przejściowego na pełne oddzielenie płatności od wielkości produkcji, by umożliwić rolnikom i przedsiębiorstwom przetwórczym stopniowe dostosowanie się do nowego systemu wsparcia. Proponuje się również zniesienie systemu wsparcia upraw energetycznych ze względu na bardzo duży popyt na bioenergię.

4. NOWE WYZWANIA I POLITYKA ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

Wobec już ustalonego pułapu całkowitego budżetu WPR do 2013 r. dodatkowe fundusze na rozwój obszarów wiejskich można pozyskać jedynie poprzez zwiększenie obowiązkowej modulacji.

Są one niezbędne w celu wsparcia wysiłków podejmowanych w związku z unijnymi priorytetami w zakresie zmian klimatu, energii odnawialnej, gospodarki wodnej i różnorodności biologicznej.

- W związku z tym, że UE odgrywa wiodącą rolę w tworzeniu globalnej gospodarki niskoemisyjnej, kwestie związane z klimatem i energią przybrały znaczenie priorytetowe. W marcu 2007 r. przywódcy UE udzielili poparcia dla wniosków Komisji w sprawie zmniejszenia emisji CO_2 o co najmniej 20 % do roku 2020 (30% jeśli zostaną uzgodnione poziomy docelowe) oraz ustalenia wiążącego poziomu 20 % udziału odnawialnych źródeł energii, w tym 10 % udziału biopaliw wchodzących w skład benzyny i oleju napędowego. Sektor rolnictwa i leśnictwa może w znacznym stopniu przyczynić się do osiągnięcia tych celów, dostarczając surowców dla bioenergii, stosując sekwestrację dwutlenku węgla i zapewniając coraz większe ograniczenie emisji gazów cieplarnianych.

- Cele unijne dotyczące polityki wodnej zostały określone w ramowej dyrektywie wodnej, której pełne wdrożenie nastąpi w latach 2010-2012. Sektor rolnictwa i leśnictwa jest głównym użytkownikiem zasobów wodnych i z tego tytułu powinien odgrywać kluczową rolę w zrównoważonej gospodarce wodnej, zarówno w odniesieniu do ilości, jak i jakości wody. Gospodarka wodna będzie zajmować coraz ważniejsze miejsce w strategii przystosowania się do nieuniknionych już zmian klimatu.

- Państwa członkowskie zobowiązały się do powstrzymania do 2010 r. zanikania różnorodności biologicznej, który to cel wydaje się coraz mniej realny do osiągnięcia. Różnorodność biologiczna w Europie zależy w znacznym stopniu od rolnictwa i leśnictwa, a wziąwszy pod uwagę prawdopodobne negatywne skutki zmian klimatycznych i coraz większe zapotrzebowanie na wodę, trzeba będzie podwoić wysiłki, żeby różnorodność ta została zachowana.

Zachęca się państwa członkowskie do pełnego wykorzystania dodatkowych funduszy dostępnych na lata 2010-2013 oraz do odpowiedniego dostosowania swoich strategii i programów. W szczególności wsparcie na inwestycje przewidziane z tytułu osi 1 może skoncentrować się wokół energii, wody, oszczędnościowych maszyn i urządzeń oraz wokół (uprawy pasz przeznaczonych do) produkcji energii ze źródeł odnawialnych na użytek gospodarstw rolnych i poza ich terenem. W ramach osi 2 środek rolnośrodowiskowy i środki w zakresie leśnictwa można wykorzystać w szczególności na działalność w zakresie różnorodności biologicznej, gospodarki wodnej i zmian klimatu. W ramach osi 3 i 4 ze wsparcia mogą korzystać projekty na skalę lokalną dotyczące odnawialnych źródeł energii.

W tym kontekście siódmy program ramowy w dziedzinie badań naukowych będzie miał pozytywny wpływ na podjęcie nowych wyzwań oraz zapewni cenne wsparcie na rzecz innowacji w sektorze rolniczym oraz ukierunkowania polityki rolnej.

5. WPŁYW NA BUDŻET

Od momentu wprowadzenia reformy w 2003 r. WPR dysponuje naturalnym mechanizmem dyscypliny finansowej, stosowanym od roku budżetowego 2007 w przypadku, gdy istnieje ryzyko, że zakładane wydatki przekroczą pułap finansowy wydatków w ramach rynku i płatności bezpośrednich. Wniosek nie wprowadza zmian w zasadach stosowania tego mechanizmu, ustanowionych w ramach reformy z 2003 r. i zmienionych przy przystąpieniu państw UE-12. Większość programów wsparcia WPR została już ustalona, a perspektywy rynkowe od roku 2003 uległy zdecydowanej poprawie. W związku z tym, w przeciwieństwie do wcześniejszych oczekiwań, zmniejszyło się prawdopodobieństwo zastosowania dyscypliny finansowej (tj. obniżenia płatności bezpośrednich).

Wnioski w sprawie modulacji w systemie płatności jednolitej i systemie rozwoju obszarów wiejskich nie mają wpływu na budżet UE, ponieważ stanowią obowiązkowe przesunięcie środków między drugim i pierwszym filarem WPR. W odniesieniu do budżetu krajowego zwiększenie modulacji może spowodować wzrost krajowych wydatków z uwagi na potrzebę współfinansowania rozwoju obszarów wiejskich. Dla niektórych państw członkowskich oznaczałoby to ryzyko powrotu do (wyższego) poziomu wydatków krajowych, jaki pierwotnie zakładano przed ustanowieniem ram finansowych na lata 2007-2013. Umiarkowane konsekwencje finansowe dla budżetu UE może mieć przeniesienie środków do systemu płatności jednolitej, jednak w większości przypadków nie ma ono wpływu na budżet.

Odnośnie do środków rynkowych ostatnie podwyżki cen na rynkach światowych doprowadziły do wyraźnej poprawy perspektyw rynkowych w porównaniu z przewidywaniami, jakich spodziewano się przy podejmowaniu decyzji o reformie z 2003 r. Reforma działań interwencyjnych w sektorze kukurydzy rozwiązała już część problemów, których spodziewano się na rynku zbóż, a przedstawione obecnie wnioski w sprawie działań interwencyjnych w tym sektorze służą dalszej poprawie sytuacji. Wzrost wydatków pod koniec okresu obowiązywania obecnych ram finansowych jest stosunkowo niewielki. W sektorze przetworów mlecznych wpływ na budżet odnosi się raczej do daty poniesienia wydatków (przed czy po 2013 r.).

W przypadku wszystkich opcji zniesienie kwot produkcyjnych w sektorze przetworów mlecznych stworzy dodatkowe obciążenie w sektorze masła. Niniejszy wniosek inicjujący stopniowy proces wycofywania kwot produkcyjnych przyniesie więcej korzyści nie tylko w odniesieniu do jednego sektora, ale również w zakresie długotrwałego rozwoju wspólnej polityki rolnej. Niestety nie można wykluczyć konieczności zwiększenia wydatków związanych z wywozem masła. Czynniki, które o tym zadecydują, nie są na tym etapie znane (porozumienie w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju, zmiany zachodzące na rynkach światowych). Przedstawione wnioski zawierają klauzulę o wykonaniu przeglądu w 2012 r., który pozwoli na ocenę zmian zachodzących na rynku przetworów mlecznych i ustalenie czy konieczne będzie wprowadzenie dodatkowych środków zapobiegających zwiększeniu budżetu. Przewiduje się powstanie pewnych oszczędności w wyniku zniesienia obecnie obowiązujących środków. Jednak największy wpływ na budżet będzie miało „miękkie lądowanie" systemu kwotowania produkcji mleka, z którym wiąże się utrata dochodów budżetowych spowodowana przewidywanym zmniejszeniem opłat za mleko.

2008/0103 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36, 37 oraz art. 299 ust. 2,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Grecji, w szczególności jego protokół nr 4 ust. 6 dotyczący bawełny[1],

uwzględniając wniosek Komisji[2],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[3],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[4],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[5],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Doświadczenie wyniesione z wprowadzania w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001[6] pokazuje, że niektóre elementy mechanizmów wsparcia wymagają dostosowania. W szczególności należy rozszerzyć oddzielenie wsparcia bezpośredniego od wielkości produkcji oraz uprościć funkcjonowanie systemu płatności jednolitej. Należy zauważyć, że rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 podlegało znaczącym zmianom od daty jego wejścia w życie. W świetle rozwoju

---

1 Dz.U. L 291 z 19.11.1979, s. 174. Protokół zmieniony ostatnio rozporządzeniem Rady (WE) nr 1050/2001 (Dz.U. L 148 z 1.6.2001, s. 1).

2 Dz.U. C […] z […], s. […].

3 Dz.U. C […] z […], s. […].

4 Dz.U. C […] z […], s. […].

5 Dz.U. C […] z […], s. […].

6 Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (proszę uzupełnić odniesienie do sektora wina).

sytuacji oraz celem zachowania przejrzystości należy je uchylić i zastąpić nowym rozporządzeniem.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawia zasadę, że rolnicy, którzy nie spełniają niektórych wymogów dotyczących zdrowia publicznego, zdrowia roślin i zwierząt, ochrony środowiska oraz dobrostanu zwierząt otrzymują obniżone płatności bezpośrednie lub podlegają wykluczeniu z płatności. Wspomniana zasada współzależności stanowi nieodłączną część wspólnotowego wsparcia w postaci płatności bezpośrednich i powinna zostać zachowana. Doświadczenie pokazało jednak, że niektóre wymogi związane z zasadą współzależności nie są dostatecznie związane z działalnością rolniczą czy gruntami rolnymi lub dotyczą bardziej organów krajowych niż rolników. Dlatego właściwe jest dostosowanie zakresu zasady współzależności.

(3) Ponadto, by uniknąć porzucania gruntów rolnych i zapewnić utrzymanie gruntów zgodnie z zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanowiło wspólnotowe ramy prawne, na mocy których państwa członkowskie przyjmują standardy uwzględniające szczególny charakter odnośnych obszarów, w tym warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania (wykorzystanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli) oraz strukturę gospodarstw. Zniesienie obowiązkowego odłogowania w ramach systemu płatności jednolitej może mieć w niektórych przypadkach niekorzystne skutki dla środowiska, w szczególności w odniesieniu do niektórych cech krajobrazu. Zatem właściwe jest wzmocnienie obowiązujących obecnie przepisów wspólnotowych mających na celu zachowanie, w stosownych przypadkach, określonych cech krajobrazu.

(4) Na niektórych obszarach problemem stała się ochrona zasobów wodnych i zarządzanie nimi w kontekście działalności rolniczej. Należy zatem wzmocnić istniejące wspólnotowe ramy prawne dotyczące zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska w celu ochrony zasobów wodnych przed zanieczyszczeniami i wyciekami oraz w celu gospodarowania zużyciem wody.

(5) Ponieważ trwałe użytki zielone mają pozytywny wpływ na środowisko, właściwe jest zastosowanie odpowiednich środków w celu zachęcenia do utrzymania istniejących trwałych użytków zielonych, aby uniknąć ich masowego przekształcenia w grunty orne.

(6) W celu zachowania lepszej równowagi pomiędzy instrumentami polityki promowania zrównoważonego rolnictwa oraz instrumentami promowania rozwoju obszarów wiejskich, wprowadzono system obowiązkowej stopniowej redukcji płatności bezpośrednich („modulacji”) na mocy rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. System ten należy utrzymać wraz z przepisem o wyłączeniu z jego stosowania płatności poniżej 5 000 EUR.

(7) Oszczędności uzyskane w wyniku wprowadzenia mechanizmu modulacji na mocy rozporządzenia (WE) 1782/2003 wykorzystuje się w celu finansowania środków w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich. Od momentu przyjęcia tego rozporządzenia sektor rolniczy stanął w obliczu wielu nowych i trudnych wyzwań, takich jak zmiany klimatyczne, wzrastające znaczenie bioenergii, jak również konieczności poprawy gospodarki wodnej i skuteczniejszej ochrony różnorodności

biologicznej. W świetle kwestii zmian klimatycznych Wspólnota Europejska, będąca stroną protokołu z Kioto[7], została wezwana do dostosowania swojej polityki. Ponadto w następstwie poważnych problemów związanych z niedoborem wody i suszami, kwestie gospodarki wodnej powinny stać się przedmiotem szczególnej uwagi[8]. Zachowanie różnorodności biologicznej pozostaje głównym wyzwaniem i niezależnie od znacznych postępów jakich już dokonano, osiągnięcie wyznaczonego przez Wspólnotę celu na 2010 r. w zakresie różnorodności biologicznej będzie wymagało podjęcia dodatkowych starań[9]. Wspólnota Europejska dostrzega potrzebę podjęcia nowych wyzwań w ramach swojej strategii politycznej. W dziedzinie rolnictwa stosownym narzędziem służącym podjęciu wspomnianych wyzwań są programy rozwoju obszarów wiejskich przyjęte na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2006 z dnia 20 września 2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)[10]. Niezbędne jest udostępnienie dodatkowych funduszy umożliwiających państwom członkowskim przeprowadzenie odpowiednich kontroli programów rozwoju obszarów wiejskich, bez konieczności ograniczenia obecnie prowadzonych działań w zakresie rozwoju obszarów wiejskich w innych dziedzinach. Niestety perspektywy finansowe na lata 2007-2013 nie przewidują wystarczających środków finansowych na wsparcie wspólnotowej polityki rozwoju obszarów wiejskich. W tych okolicznościach stopniowe zwiększanie redukcji w płatnościach bezpośrednich za pomocą modulacji jest właściwym krokiem w celu pozyskania dużej części potrzebnych środków finansowych.

(8) Charakterystyczną cechą podziału środków bezpośredniego wsparcia dochodów dla rolników jest przydzielenie znacznej części płatności stosunkowo małej liczbie dużych beneficjentów. Wiadomym jest, że więksi beneficjenci nie wymagają tego samego poziomu jednolitego wsparcia, by osiągnąć zamierzone cele programu. Ponadto ze względu na możliwości dostosowania, większym beneficjentom łatwiej jest zarządzać niższym poziomem jednolitego wsparcia. Uzasadnione wydaje się zatem oczekiwanie, że rolnicy otrzymujący wysokie dopłaty w sposób szczególny przyczynią się do finansowania środków rozwoju obszarów wiejskich skierowanych na nowe wyzwania. Wydaje się zatem słuszne ustanowienie mechanizmu umożliwiającego zwiększenie redukcji w przypadku najwyższych płatności i wykorzystanie uzyskanych w ten sposób wpływów do podjęcia nowych wyzwań w ramach strategii rozwoju obszarów wiejskich. Aby zapewnić proporcjonalność wspomnianego mechanizmu należy stopniowo zwiększać redukcje w zależności od wysokości płatności.

(9) Specyficzne położenie geograficzne regionów najbardziej oddalonych, jak i ich wyspiarski charakter, niewielkie rozmiary, górzysty teren i klimat nakładają dodatkowy ciężar na sektory rolnicze w tych regionach. W celu zmniejszenia wspomnianych obciążeń i ograniczeń właściwe wydaje się ustanowienie odstępstwa od obowiązku stosowania modulacji w przypadku rolników w regionach najbardziej oddalonych.

---

7 Decyzja Rady 2002/358/WE (Dz.U. L 130 z 15.5.2002, s. 1).

8 Konkluzje Rady, Luksemburg dnia 30.10.2007, 13888/07.

9 Konkluzje Rady, Bruksela dnia 18.12.2006, 16164/07.

10 Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2012/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, s. 8).

(10) Państwa członkowskie, które podjęły decyzję o stosowaniu dobrowolnej modulacji, powinny uwzględnić zwiększone stawki modulacji obowiązkowej. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Rady (WE) nr 378/2007 z dnia 27 marca 2007 r. ustanawiające zasady dobrowolnej modulacji płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników[11].

(11) Kwoty otrzymane w wyniku zastosowania redukcji w wysokości 5 punktów procentowych na mocy modulacji ustanowionej w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 należy przyznać państwom członkowskim zgodnie z obiektywnymi kryteriami. Jednakże celowe jest ustanowienie przepisu dotyczącego pozostawienia określonej wielkości procentowej tych kwot w państwach członkowskich, w których je wygenerowano. Z uwagi na dostosowania strukturalne wynikające ze zniesienia interwencji na rynku żyta, celowym jest zapewnienie środków przejściowych dla niektórych regionów produkujących żyto, które byłyby finansowane z części kwot wygospodarowanych dzięki modulacji. Kwoty wynikające z zastosowania innych redukcji w ramach modulacji należy przekazać państwom członkowskim, w których zostały one wytworzone.

(12) Celem ułatwienia stosowania modulacji, zwłaszcza w odniesieniu do procedur przyznawania płatności bezpośrednich dla rolników, i celem przesunięcia środków do programów rozwoju obszarów wiejskich właściwe jest ustalenie na każde państwo członkowskie pułapów netto, które ograniczą wypłaty dla rolników po zastosowaniu modulacji. Należy odpowiednio zmienić rozporządzenie Rady (WE) 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej[12].

(13) Rolnicy w nowych państwach członkowskich otrzymują płatności bezpośrednie w ramach mechanizmu stopniowego ich wprowadzania. W celu zapewnienia odpowiedniej równowagi między instrumentami mającymi na celu wspieranie zrównoważonego rolnictwa a instrumentami rozwoju obszarów wiejskich, system modulacji w nowych państwach członkowskich należy wprowadzić dopiero, gdy poziom płatności bezpośrednich stosowany w nowych państwach członkowskich będzie równy poziomowi mającemu zastosowanie w innych państwach członkowskich.

(14) Modulacja nie powinna spowodować zmniejszenia kwot netto wypłacanych rolnikom w nowych państwach członkowskich do poziomu poniżej kwot wypłacanych podobnym rolnikom w innych państwach członkowskich. W związku z tym po rozpoczęciu stosowania modulacji w odniesieniu do rolników w nowych państwach członkowskich, stawka redukcji powinna ograniczać się do różnicy pomiędzy poziomem stosowanym w ramach systemu stopniowego wprowadzania a poziomem stosowanym w państwach członkowskich po wprowadzeniu modulacji. Ponadto państwa członkowskie, które podlegają modulacji, nie powinny dłużej korzystać z krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich, aby ich poziom wsparcia nie przewyższył poziomu wsparcia w innych państwach członkowskich.

---

[11] Dz.U. L 95 z 5.4.2007, s. 1.

[12] Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1437/2007 (Dz.U. L 322 z 7.12.2007, s. 1).

(15) Mając na względzie zapewnienie, aby kwoty przeznaczone na finansowanie wspólnej polityki rolnej mieściły się w rocznych pułapach ustanowionych w perspektywach finansowych, należy stworzyć mechanizm finansowy służący w razie konieczności dostosowywaniu płatności bezpośrednich. Dostosowanie płatności bezpośrednich należy ustalić w momencie, gdy prognozy wskazują, że przy zachowaniu marginesu bezpieczeństwa wynoszącego 300 milionów EUR, poddział 2 zostanie przekroczony w danym roku budżetowym. Uwzględniając poziom płatności bezpośrednich dla rolników w nowych państwach członkowskich, ukształtowany w wyniku mechanizmu stopniowego ich wprowadzania, należy przewidzieć, aby w ramach stosowania tego mechanizmu do wszystkich płatności bezpośrednich przyznawanych w nowych państwach członkowskich, instrument dyscypliny finansowej nie był stosowany w tych państwach do momentu, w którym poziom płatności bezpośrednich nie osiągnie poziomu mającego zastosowanie w innych państwach członkowskich.

(16) Aby pomóc rolnikom w spełnianiu standardów nowoczesnego rolnictwa o wysokiej jakości konieczne jest uruchomienie przez państwa członkowskie wszechstronnego systemu doradztwa dla gospodarstw komercyjnych. System ten powinien pomóc rolnikom w kształtowaniu świadomości na temat przepływów materiałowych i procesów przebiegających w gospodarstwie związanych z ochroną środowiska, bezpieczeństwem żywności, zdrowiem i dobrostanem zwierząt, bez wpływania w jakikolwiek sposób na ich obowiązki i odpowiedzialność w zakresie przestrzegania takich standardów.

(17) Zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 państwa członkowskie są zobowiązane przyjąć środki niezbędne do zapewnienia, by transakcje finansowane z Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej (EFGR) były faktycznie wykonywane i prawidłowo przeprowadzane, a także zapobiegać nieprawidłowościom i korygować je. W tym celu państwa członkowskie powinny uruchomić zintegrowany system zarządzania i kontroli dotyczący płatności bezpośrednich. W celu poprawy skuteczności i kontroli wsparcia wspólnotowego państwa członkowskie powinny zostać upoważnione do korzystania ze zintegrowanego systemu również w przypadku wspólnotowych programów pomocy nieobjętych niniejszym rozporządzeniem.

(18) Należy ustanowić główne elementy zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, w szczególności przepisy dotyczące skomputeryzowanej bazy danych, systemu identyfikacji działek rolnych, wniosków rolników o pomoc, zharmonizowanego systemu kontroli oraz, w przypadku systemu płatności jednolitej, systemu identyfikacji i rejestrowania uprawnień do płatności.

(19) Zarządzanie małymi kwotami jest zajęciem uciążliwym dla organów państw członkowskich. W celu uniknięcia nadmiernego obciążenia administracyjnego właściwym jest, aby państwa członkowskie powstrzymały się od przyznawania płatności bezpośrednich, jeśli ich kwota jest niższa niż wysokość średniego wspólnotowego wsparcia na 1 hektar, lub jeśli kwalifikowalna powierzchnia gospodarstwa, którego dotyczy wniosek o wsparcie, odnosi się do powierzchni mniejszej niż 1 hektar. Należy ustanowić szczególny przepis w odniesieniu do tych państw członkowskich, w których struktura gospodarstw rolnych znacznie różni się od przeciętnej struktury we Wspólnocie. Należy przyznać państwom członkowskim swobodę wyboru jednego z tych dwóch kryteriów, uwzględniając specyficzną strukturę ich gospodarki rolnej. W związku z tym, że rolnikom posiadającym tzw. gospodarstwa „bezrolne” przyznano szczególne uprawnienia do płatności, stosowanie

progu hektarowego byłoby nieskuteczne. Wspomniani rolnicy powinni zatem podlegać płatnościom w oparciu o średnie minimalne kwoty wsparcia.

(20) Doświadczenie ze stosowania systemu płatności jednolitej pokazuje, że w wielu przypadkach wsparcie dochodów niezwiązane z wielkością produkcji zostało przyznane beneficjentom niebędącym osobami fizycznymi, których działalność gospodarcza nie jest lub jest tylko w niewielkim stopniu związana z rolnictwem. Aby uniknąć przyznawania wsparcia dochodów tego typu przedsiębiorstwom i firmom oraz aby zagwarantować, że wsparcie wspólnotowe jest wykorzystywane w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, właściwe jest udzielenie państwom członkowskim prawa do nieprzyznawania płatności bezpośrednich na mocy niniejszego rozporządzenia.

(21) Płatności przewidziane w ramach wspólnotowych systemów wsparcia powinny być przekazywane przez właściwe organy krajowe beneficjentom w pełnej wysokości, z zastrzeżeniem wszelkich redukcji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w przewidzianych terminach. W celu bardziej elastycznego zarządzania płatnościami bezpośrednimi należy umożliwić państwom członkowskim dokonywanie płatności w dwóch ratach rocznych.

(22) Systemy wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej przewidują bezpośrednie wsparcie dochodów mające na celu, w szczególności, zapewnienie odpowiedniego standardu życia dla społeczności rolniczej. Cel ten jest ściśle związany z zachowaniem obszarów wiejskich. Aby przeciwdziałać niewłaściwemu rozdysponowaniu środków wspólnotowych, nie należy przekazywać płatności rolnikom, którzy sztucznie stworzyli warunki niezbędne do uzyskania takiego wsparcia.

(23) W trosce o realizację celów wspólnej polityki rolnej wspólne systemy wsparcia muszą być, w razie konieczności, w krótkim okresie czasu dostosowywane do rozwoju sytuacji. Beneficjenci nie mogą zatem zakładać niezmienności warunków uzyskania wsparcia i powinni być przygotowani na ewentualną kontrolę programów wsparcia, w szczególności w świetle rozwoju sytuacji gospodarczej i budżetowej.

(24) W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanowiono system płatności jednolitej, w którym połączono obowiązujące mechanizmy wsparcia w jeden system płatności bezpośrednich oddzielonych od wielkości produkcji. Doświadczenie ze stosowania systemu płatności jednolitej pokazuje, że niektóre elementy tego systemu można uprościć z korzyścią dla rolników i administracji państwowych. Ponadto w związku z tym, że system płatności jednolitej został już wdrożony we wszystkich państwach członkowskich objętych tym obowiązkiem, niektóre przepisy związane z jego początkowym wdrażaniem są nieaktualne i powinny zostać odpowiednio dostosowane. W tym kontekście wykryto przypadki niewykorzystania uprawnień do płatności. Celem uniknięcia takich sytuacji oraz biorąc pod uwagę fakt, że rolnicy znają już zasady funkcjonowania systemu płatności jednolitej, należy ograniczyć do dwóch lat ustalony początkowo okres przekazania niewykorzystanych uprawnień do płatności do rezerwy krajowej.

(25) Główne elementy systemu płatności jednolitej należy natomiast zachować. W szczególności należy zapewnić, aby łączny poziom wsparcia i uprawnień do płatności nie przekraczał obecnych ograniczeń budżetowych, poprzez ustanowienie krajowych pułapów. Państwa członkowskie powinny również uruchomić rezerwy krajowe i wykorzystać je do ułatwienia nowym rolnikom uczestnictwa w systemie lub w celu uwzględnienia specyficznych potrzeb w niektórych regionach. Należy ustanowić zasady przekazywania i korzystania z uprawnień do płatności, aby uniknąć spekulacyjnego przenoszenia uprawnień do płatności prowadzącego do ich kumulacji bez posiadania odpowiednich podstaw rolniczych.

(26) Stopniowe włączanie nowych sektorów do systemu stwarza konieczność dokonania przeglądu definicji gruntów kwalifikujących się do płatności lub aktywowania uprawnień do płatności. Należy jednak ustanowić przepis wyłączający z systemu wsparcia obszary przeznaczone pod uprawę warzyw i owoców w państwach członkowskich, które podjęły decyzję o odroczeniu włączenia tego sektora do systemu płatności jednolitej. Ponadto należy ustanowić szczególne środki w sektorze konopi, aby uniknąć przyznawania pomocy nielegalnym uprawom.

(27) Obowiązek odłogowania gruntów rolnych wprowadzono jako mechanizm kontroli podaży. Rozwój sytuacji rynkowej w sektorze roślin uprawnych oraz wprowadzenie pomocy niezwiązanej z wielkością produkcji nie stanowi już podstawy do utrzymania tego systemu, dlatego powinien on zostać zniesiony. Uprawnienia z tytułu odłogowania ustanowione na mocy art. 53 i art. 63 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 należy aktywować na hektarach podlegających tym samym warunkom kwalifikowalności, jakie stosuje się w przypadku innych uprawnień.

(28) W następstwie włączenia wsparcia uprzednio związanego z produkcją do systemu płatności jednolitej, w państwach członkowskich, które podjęły decyzję o wdrożeniu modelu historycznego, wartość uprawnień do płatności opierała się na indywidualnym poziomie wsparcia przyznanym w przeszłości. Wobec rosnącej liczby lat upływających od momentu wprowadzenia systemu płatności jednolitej oraz w następstwie włączania do systemu kolejnych sektorów, coraz trudniej znaleźć uzasadnienie dla znacznych różnic w poziomach indywidualnych płatności, jeśli opierają się one tylko i wyłącznie na wsparciu przyznanym w przeszłości. Z tego względu należy w określonych warunkach umożliwić państwom członkowskim, które wybrały model historyczny, dokonanie przeglądu przyznanych uprawnień do płatności, celem zbliżenia ich wartości jednostkowej, zgodnie z ogólnymi zasadami prawodawstwa wspólnotowego i celami wspólnej polityki rolnej. W tym kontekście przy ustalaniu zbliżonych wartości płatności państwa członkowskie mogą wziąć pod uwagę specyfikę obszarów geograficznych. Wyrównanie uprawnień do płatności należy przeprowadzić w odpowiednim okresie przejściowym, ograniczając zakres redukcji celem umożliwienia rolnikom odpowiedniego dostosowania się do zmieniających się poziomów wsparcia.

(29) W ramach reformy z 2003 r. państwa członkowskie otrzymały prawo wyboru modelu historycznego lub regionalnego przy wdrażaniu systemu płatności jednolitej. Od tego czasu państwa członkowskie miały możliwość oceny skutków swoich wyborów oraz ich trafności pod względem gospodarczym i administracyjnym. W świetle zdobytych doświadczeń państwa członkowskie powinny mieć możliwość weryfikacji swoich początkowych wyborów. Z tego względu poza oferowaną możliwością wyrównania uprawnień do płatności, należy zezwolić państwom członkowskim, które wdrożyły

model historyczny, na zmianę tego modelu na model regionalny. Ponadto państwom członkowskim, które wdrożyły model regionalny, należy przyznać w pewnych okolicznościach prawo weryfikacji podjętych decyzji w celu zbliżenia wartości uprawnień do płatności zgodnie z ustanowionymi wcześniej progami oraz zgodnie z ogólnymi zasadami prawodawstwa wspólnotowego i celami wspólnej polityki rolnej. Wspomniane zmiany należy wprowadzić w odpowiednim okresie przejściowym, ograniczając zakres redukcji celem umożliwienia rolnikom odpowiedniego dostosowania się do zmieniających się poziomów wsparcia.

(30) Wprowadzając system płatności jednolitej niezwiązanej z wielkością produkcji rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 dało jednocześnie państwom członkowskim prawo wyłączenia z tego systemu niektórych płatności. Artykuł 64 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia przewiduje rewizję wariantów przewidzianych w sekcji 2 i 3 rozdziału 5 jego tytułu III w świetle rozwoju sytuacji na rynku i zmian strukturalnych. Jak wynika z analizy doświadczeń związanych z oddzieleniem płatności od wielkości produkcji, producenci otrzymali swobodę podejmowania decyzji odnośnie produkcji na podstawie jej zyskowności oraz reakcji rynku. Odnosi się to szczególnie do sektora roślin uprawnych, chmielu i nasion, oraz w pewnym zakresie również do sektora wołowiny. W związku z tym płatności częściowo związane z wielkością produkcji w tych sektorach należy włączyć do systemu płatności jednolitej. Aby umożliwić rolnikom w sektorze wołowiny stopniowe przystosowanie się do nowych zasad wsparcia należy ustanowić okres przejściowy na włączenie do tego systemu szczególnych premii przyznawanych na zwierzęta płci męskiej i premii ubojowej. W związku z tym, że w sektorze owoców i warzyw dopiero niedawno wprowadzono płatności częściowo związane z wielkością produkcji, i to tylko jako środek przejściowy, dokonanie przeglądu tego systemu wsparcia nie jest konieczne.

(31) W sektorach krów mamek, owiec i kóz utrzymanie minimalnego poziomu produkcji rolnej wydaje się nadal konieczne, ze względu na sytuację gospodarki rolnej w niektórych regionach, w szczególności takich, w których rolnicy nie mają innych możliwości gospodarczych. W tej sytuacji państwa członkowskie powinny mieć możliwość utrzymania obecnego poziomu wsparcia związanego z wielkością produkcji. Należy ustanowić szczególny przepis w odniesieniu do wymogów identyfikacji i rejestracji określonych w rozporządzeniu (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1760/2000[13] oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 21/2004[14], w szczególności w celu zapewnienia identyfikacji zwierząt.

(32) Należy przyznać państwom członkowskim prawo wykorzystania maksymalnie 10% ich pułapów na przyznanie szczególnego wsparcia w wyraźnie określonych przypadkach. Wsparcie to powinno umożliwić państwom członkowskim zajęcie się kwestiami związanymi z ochroną środowiska, poprawą jakości produktów rolnych i ich wprowadzaniem do obrotu. Należy również udostępnić szczególne wsparcie w celu złagodzenia skutków wycofania kwot mlecznych oraz oddzielenia płatności od wielkości produkcji w szczególnie wrażliwych sektorach. Ze względu na rosnące znaczenie skutecznego zarządzania ryzykiem, państwa członkowskie powinny otrzymać prawo decydowania o współfinansowaniu składek ubezpieczeniowych, jakie rolnicy płacą w związku z ubezpieczeniem upraw, jak również o finansowaniu

---

[13] Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.
[14] Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8.

rekompensat za niektóre straty ekonomiczne poniesione w przypadku chorób zwierząt. Środki finansowe, które można by wykorzystać na wsparcie związane z wielkością produkcji, powinny być odpowiednio ograniczone ze względu na międzynarodowe zobowiązania Wspólnoty. Należy określić odpowiednie warunki wnoszenia wkładu finansowego w ubezpieczenie upraw oraz rekompensat związanych z chorobami zwierząt.

(33) Płatności bezpośrednie stosowane w ramach systemu płatności jednolitej były oparte na referencyjnych kwotach płatności bezpośrednich, które zostały przyznane w przeszłości lub na regionalnych stawkach płatności na hektar. Rolnicy w nowych państwach członkowskich nie otrzymywali wcześniej wspólnotowych płatności bezpośrednich i nie dysponowali odniesieniem do lat kalendarzowych 2000, 2001 i 2002. W związku z tym w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanowiono przepis o stosowaniu systemu płatności jednolitej w nowych państwach członkowskich w oparciu o regionalne stawki płatności na hektar. Jednakże w kilka lat po przystąpieniu nowych państw członkowskich do Wspólnoty można zastanowić się nad wykorzystaniem okresów referencyjnych w przypadku tych nowych państw członkowskich, które jeszcze nie wprowadziły systemu płatności jednolitej. W celu ułatwienia przejścia na system płatności jednolitej oraz w szczególności w celu zapobiegania stosowaniu praktyk spekulacyjnych właściwe jest uprawnienie nowych państw członkowskich do uwzględnienia obszarów, w których w przeszłości przyznano wsparcie w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, przy obliczaniu wysokości uprawnień do płatności w ramach systemu płatności jednolitej.

(34) W ramach opcji regionalnej systemu płatności jednolitej nowe państwa członkowskie powinny mieć możliwość dostosowania premii na hektar na podstawie obiektywnych kryteriów, w celu zapewnienia równego traktowania rolników i uniknięcia zakłóceń w funkcjonowaniu rynku.

(35) Nowe państwa członkowskie powinny mieć takie same możliwości częściowego wdrożenia systemu płatności jednolitej jakie mają inne państwa członkowskie.

(36) Oddzielenie wsparcia bezpośredniego od wielkości produkcji i wprowadzenie systemu płatności jednolitej stanowi podstawowy element procesu reformy wspólnej polityki rolnej. W 2003 r. istniało wiele powodów utrzymania szczególnego wsparcia w odniesieniu do niektórych upraw. Doświadczenie z wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz rozwój sytuacji rynkowej wskazuje, że systemy wsparcia, które nie weszły do systemu płatności jednolitej w 2003 r., można obecnie włączyć do tego systemu celem promowania bardziej zorientowanego na rynek i zrównoważonego rolnictwa. W szczególności dotyczy to sektora oliwy z oliwek, w którym wprowadzono jedynie niewielkie powiązanie płatności z wielkością produkcji.

(37) W związku z włączeniem nowych systemów pomocy do systemu płatności jednolitej należy ustanowić przepis dotyczący obliczania nowego poziomu indywidualnego wsparcia dochodów w ramach tego systemu. Zwiększenie płatności w przypadku orzechów, skrobi ziemniaczanej, lnu i suszu paszowego powinno nastąpić na podstawie wsparcia jakie rolnicy otrzymali w ostatnich latach. W przypadku włączenia do systemu płatności jednolitej tych form wsparcia, które były do tej pory częściowo z niego wyłączone, należy przyznać państwom członkowskim prawo korzystania z pierwotnych okresów referencyjnych.

(38) W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanowiono szczególne środki pomocy w odniesieniu do roślin energetycznych w celu wsparcia rozwoju tego sektora. W związku z rozwojem sektora bioenergii w ostatnim czasie, a zwłaszcza w związku z dużym zapotrzebowaniem na tego typu produkty na rynkach międzynarodowych oraz wprowadzeniem wiążącego poziomu udziału bioenergii w całkowitej ilości paliw do roku 2020 r., nie ma już wystarczającego powodu udzielania szczególnego wsparcia z tytułu uprawy roślin energetycznych.

(39) W związku z włączeniem sektora bawełny do systemu płatności jednolitej uznano za konieczne utrzymanie części wsparcia związanego z wielkością produkcji bawełny, przyznając szczególne płatności na kwalifikowany hektar upraw celem uniknięcia ryzyka zakłócenia produkcji w regionach produkujących bawełnę. Decyzję tę należy utrzymać zgodnie z celami określonymi w protokole 4 dotyczącym bawełny stanowiącym załącznik do Aktu Przystąpienia Grecji.

(40) W celu złagodzenia skutków procesu restrukturyzacji w państwach członkowskich, które udzieliły pomocy restrukturyzacyjnej przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 320/2006 ustanawiającym tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie[15], producenci buraków cukrowych i trzciny cukrowej powinni otrzymywać pomoc przez minimalny okres pięciu kolejnych lat.

(41) Akt Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji oraz Akt Przystąpienia Bułgarii i Rumunii przewiduje, że rolnicy w nowych państwach członkowskich otrzymają płatności bezpośrednie, po zastosowaniu mechanizmu stopniowego ich wprowadzenia.

(42) Ponadto wspomniane akty przystąpienia przewidują stosowanie w nowych państwach członkowskich przejściowego uproszczonego mechanizmu przyznawania płatności bezpośrednich w oparciu o wielkość obszaru. Należy określić główne elementy tego mechanizmu. System jednolitej płatności obszarowej okazał się skutecznym i prostym systemem udzielania rolnikom wsparcia dochodów. W celu uproszczenia za właściwe uznaje się zezwolenie nowym państwom członkowskim na dalsze jego stosowanie do końca 2013 r.

(43) W związku z reformą sektora cukru oraz sektora owoców i warzyw oraz ich włączeniem do systemu płatności jednolitej należy umożliwić państwom członkowskim, które wybrały stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej, przyznawanie wsparcia dochodów plantatorom buraków cukrowych, trzciny cukrowej i cykorii oraz producentom niektórych owoców i warzyw w formie oddzielnych płatności. Podobnie tym samym państwom członkowskim należy zezwolić na stosowanie szczególnych oddzielnych płatności na takich samych warunkach jakie obowiązują w stosunku do innych państw członkowskich.

(44) W związku ze stopniowym wprowadzaniem płatności bezpośrednich w nowych państwach członkowskich akt przystąpienia przewiduje ramy prawne umożliwiające nowym państwom członkowskim stosowanie krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich. Należy ustanowić przepisy dotyczące przyznawania takich płatności.

---

[15] Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 42. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1261/2007 (Dz. U. L 283 z 27.10.2007, s. 8).

(45) W początkowej fazie przyznawania uprawnień do płatności w państwach członkowskich wystąpiły pewne błędy, w wyniku których rolnicy otrzymali szczególnie wysokie płatności. Zazwyczaj po wystąpieniu takiej nieprawidłowości, do czasu podjęcia środków korygujących, powinna nastąpić korekta finansowa. Uwzględniając czas jaki upłynął od pierwszego przyznania uprawnień do płatności, przyjęcie niezbędnej korekty finansowej w państwach członkowskich spowodowałoby niewspółmierne ograniczenia prawne i administracyjne. Właściwe jest zatem, w interesie pewności prawnej, uregulowanie przydziału tych płatności.

(46) Zgodnie z art. 70 ust. 1 rozporządzania (WE) nr 1782/2003 Hiszpania, Francja i Portugalia postanowiły wykluczyć z systemu płatności jednolitej te płatności bezpośrednie, które przyznano rolnikom we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze oraz na Wyspach Kanaryjskich, i przydzielić je zgodnie z warunkami ustanowionymi w tytule IV wspomnianego rozporządzenia. Niektóre systemy pomocy przewidziane we wspomnianym tytule zostały w całości włączone do systemu płatności jednolitej. W celu uproszczenia oraz biorąc pod uwagę szczególne warunki występujące w regionach najbardziej oddalonych właściwe wydaje się administrowanie wspomnianymi systemami pomocy w ramach programów wsparcia ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 247/2006. W tym celu należy przekazać odpowiednie fundusze z pułapów krajowych dotyczących płatności bezpośrednich na rzecz rocznej kwoty określonej w art. 23 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia. Należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 247/2006.

(47) Należy przewidzieć, o ile nie postanowiono inaczej, wyłączenie przepisów niniejszego rozporządzenia, które mogłyby powodować stosowanie przez państwo członkowskie pomocy państwa, ze stosowania zasad pomocy państwa, z uwagi na to, że wspomniane przepisy zawierają odpowiednie warunki dla przyznania wsparcia, lub przewidują przyjęcie takich warunków przez Komisję w celu uniknięcia nadmiernego zakłócenia konkurencji.

(48) Należy przyjąć niezbędne środki w celu wykonania niniejszego rozporządzenia zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE[16] z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą procedury wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych przez Komisję.

(49) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 powinno zostać uchylone.

(50) Należy zapewnić państwom członkowskim odpowiednie ramy czasowe na wdrożenie przepisów dotyczących dalszego oddzielenia płatności bezpośrednich od wielkości produkcji oraz przepisów dotyczących przeglądu decyzji podjętych w kontekście reformy z 2003 r. Z tego względu odnośne przepisy powinny być stosowane dopiero od 2010 r. Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 powinno zatem obowiązywać w ciągu 2009 r. jedynie w przypadku tych systemów pomocy, które zostaną włączone do systemu płatności jednolitej od roku 2010,

---

[16] Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I
ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1
Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa:

a) wspólne zasady dotyczące stosowania płatności bezpośrednich;

b) system wsparcia dochodów dla rolników (zwany dalej „systemem płatności jednolitej”);

c) przejściowy uproszczony system wsparcia dochodów dla rolników w nowych państwach członkowskich (zwany dalej „systemem jednolitej płatności obszarowej”);

d) systemy wsparcia dla rolników produkujących ryż, ziemniaki skrobiowe, bawełnę, cukier, owoce i warzywa, mięso baranie i kozie, wołowinę i cielęcinę;

e) ramy prawne umożliwiające państwom członkowskim stosowanie uzupełniających płatności bezpośrednich.

Artykuł 2
Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „rolnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, określonym w art. 299 Traktatu, oraz które prowadzą działalność rolniczą;

b) „gospodarstwo” oznacza wszystkie jednostki produkcyjne zarządzane przez rolnika, które znajdują się na terytorium tego samego państwa członkowskiego;

c) „działalność rolnicza” oznacza produkcję, hodowlę lub uprawę produktów rolnych, włączając w to zbiory, dojenie, chów zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt dla celów gospodarczych, lub utrzymywanie gruntów w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia;

d) „płatność bezpośrednia” oznacza płatność przyznawaną bezpośrednio rolnikom w ramach systemu wsparcia wymienionego w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

e) „płatności w danym roku kalendarzowym” lub „płatności w okresie reprezentatywnym” oznaczają płatności przyznane lub które zostaną przyznane w odniesieniu do danego roku/danych lat, włączając wszystkie płatności w odniesieniu do innych okresów rozpoczynających się w danym roku kalendarzowym/danych latach kalendarzowych;

f) „produkty rolne” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, włączając bawełnę, ale z wyłączeniem produktów rybołówstwa;

g) „nowe państwa członkowskie” oznaczają Bułgarię, Republikę Czeską, Estonię, Cypr, Łotwę, Litwę, Węgry, Maltę, Polskę, Rumunię, Słowenię i Słowację;

h) „powierzchnia użytków rolnych” oznacza łączną powierzchnię gruntów ornych, trwałych użytków zielonych i plantacji trwałych.

Artykuł 3 (dawny Artykuł -32)
Finansowanie płatności bezpośrednich

Systemy wsparcia wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia są finansowane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

TYTUŁ II
OGÓLNE PRZEPISY DOTYCZĄCE PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH

ROZDZIAŁ 1
ZASADA WSPÓŁZALEŻNOŚCI

Artykuł 4
Wymogi główne

1. Rolnicy otrzymujący płatności bezpośrednie przestrzegają podstawowych wymogów w zakresie zarządzania wymienionych w załączniku II oraz zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska ustanowionych na mocy art. 6.

2. Właściwy organ krajowy dostarcza rolnikom wykaz wymogów podstawowych w zakresie zarządzania oraz zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, których należy przestrzegać.

Artykuł 5
Wymogi podstawowe w zakresie zarządzania

1. Wymogi podstawowe w zakresie zarządzania wymienione w załączniku II ustanawia się na mocy prawodawstwa wspólnotowego w następujących obszarach:

   a) zdrowie publiczne, zdrowie roślin i zwierząt,

   b) środowisko,

   c) dobrostan zwierząt.

2. Akty prawne, o których mowa w załączniku II, mają zastosowanie w ramach niniejszego rozporządzenia w wersji zawierającej późniejsze zmiany okresowe oraz, w przypadku dyrektyw, w postaci wdrożonej przez państwa członkowskie.

Artykuł 6
Dobra kultura rolna zgodna z ochroną środowiska

1. Państwa członkowskie dbają o to, by wszystkie grunty rolne, a w szczególności grunty, które nie są już wykorzystywane do celów produkcyjnych, były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Państwa członkowskie definiują, na poziomie krajowym lub regionalnym, wymogi minimalne w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska na podstawie ram ustanowionych w załączniku III, uwzględniając szczególne cechy charakterystyczne odnośnych obszarów, włączając w to warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania, wykorzystanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli oraz strukturę gospodarstw.

2. Państwa członkowskie inne niż nowe państwa członkowskie dbają o to, by grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc obszarową na rok 2003, pozostaną trwałymi użytkami zielonymi. Nowe państwa członkowskie dbają o to, by grunty będące trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 maja 2004 r. nie zmieniły swojego przeznaczenia. Jednakże Bułgaria i Rumunia dbają o to, by grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 stycznia 2007 pozostały trwałymi użytkami zielonymi.

   Jednakże państwo członkowskie może, w należycie uzasadnionych okolicznościach, ustanowić odstępstwo od przepisów pierwszego akapitu, pod warunkiem podjęcia działań mających na celu przeciwdziałanie znaczącemu zmniejszeniu całkowitej powierzchni trwałych użytków zielonych na swoim terytorium.

   Pierwszy akapit nie ma zastosowania do gruntów będących trwałymi użytkami zielonymi przeznaczonymi do zalesiania, jeżeli takie zalesianie jest zgodne z zasadami ochrony środowiska, oraz z wyłączeniem plantacji choinek i gatunków szybko rosnących uprawianych przez krótki okres czasu.

ROZDZIAŁ 2
MODULACJA I DYSCYPLINA FINANSOWA

Artykuł 7
Modulacja

1. Wszystkie płatności bezpośrednie, których kwota przewyższa 5000 EUR przyznawane rolnikom w danym roku kalendarzowym zmniejsza się w każdym roku do 2012 r. o następujące wielkości procentowe:

   a) 2009: 7%,

   b) 2010: 9%,

   c) 2011: 11%,

   d) 2012: 13%.

2. Redukcje, o których mowa w ust. 1, zwiększa się w następujący sposób:

   a) dla kwot od 100 000 do 199 999 EUR o 3 punkty procentowe,

   b) dla kwot od 200 000 do 299 999 EUR o 6 punktów procentowych,

   c) dla kwot w wysokości 300 000 EUR i więcej o 9 punktów procentowych.

3. Ustępy 1 i 2 nie ma zastosowania do płatności bezpośrednich przyznawanych rolnikom we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze, na Wyspach Kanaryjskich oraz na wyspach Morza Egejskiego.

Artykuł 8
Pułapy netto

1. Nie naruszając przepisów art. 11 całkowite kwoty netto płatności bezpośrednich, którą państwo członkowskie może przyznać w odniesieniu do roku kalendarzowego stosując art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia oraz art. 1 rozporządzenia (WE) nr 378/2007, nie może przekraczać pułapu określonego w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby państwa członkowskie przeprowadzają liniowe zmniejszenie płatności bezpośrednich w celu przestrzegania pułapów określonych w wyżej wymienionym załączniku IV.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, Komisja dokonuje kontroli pułapów określonych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia:

   (a) modyfikacji maksymalnych kwot, które mogą być przyznawane w ramach płatności bezpośrednich,

   (b) zmian dotyczących dobrowolnej modulacji, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 378/2007,

(c) zmian strukturalnych w gospodarstwach.

Artykuł 9
Kwoty wynikające ze stosowania modulacji

1. Kwoty wynikające z zastosowania redukcji określonych w art. 7, w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, udostępnia się w ramach dodatkowego wsparcia wspólnotowego w zakresie środków rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005, zgodnie z warunkami ustanowionymi w poniższych ustępach.

2. Kwoty wynikające z zastosowania redukcji o 5 punktów procentowych są przydzielane zainteresowanym państwom członkowskim zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, na podstawie następujących kryteriów:

   a) powierzchni użytków rolnych,

   b) zatrudnienia w rolnictwie,

   c) produktu krajowego brutto (PKB) na mieszkańca, wyrażonego w parytecie siły nabywczej.

   Dane państwo członkowskie otrzymuje co najmniej 80% całkowitych kwot uzyskanych w wyniku modulacji w tym państwie członkowskim.

3 W drodze odstępstwa od ust. 2 akapit drugi, jeżeli w danym państwie członkowskim stosunek żyta jako części całkowitej produkcji zbóż przekroczył 5%, licząc średnio w okresie 2000-2002, a stosunek całkowitej wspólnotowej produkcji żyta przekroczył 50% w tym samym okresie, danemu państwu członkowskiemu przekazuje się co najmniej 90% kwot uzyskanych w wyniku modulacji w tym państwie, do roku 2013 włącznie.

   W takim przypadku, bez uszczerbku dla możliwości przewidzianej na mocy art. 58, co najmniej 10% kwoty przydzielanej danemu państwu członkowskiemu udostępnia się na środki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu w regionach produkcji żyta.

   Dla celów niniejszego ustępu, „zboża” oznaczają produkty wymienione w punkcie I załącznika V.

4. Pozostałe kwoty wynikające ze stosowania art. 7 ust. 1 i kwoty wynikające ze stosowania art. 7 ust. 2 przekazuje się państwom członkowskim, w których zostały one uzyskane, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2. Kwoty te wykorzystuje się zgodnie z art. 69 ust. 5a rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

Artykuł 10

Szczególne zasady dotyczące modulacji w nowych państwach członkowskich

1. Artykuł 7 ma zastosowanie wyłącznie do rolników w nowym państwie członkowskim w danym roku kalendarzowym, jeśli poziom płatności bezpośrednich obowiązujący w danym państwie członkowskim na ten rok kalendarzowy na mocy art. 110 jest nie mniejszy niż w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, uwzględniając wszystkie redukcje zastosowane na mocy art. 7 ust. 1.

2. Jeśli art. 7 stosuje się do rolników w nowym państwie członkowskim, wartość procentowa stosowana na mocy art. 7 ust. 1 ogranicza się do różnicy pomiędzy poziomem płatności bezpośrednich stosowanych na mocy art. 110 i poziomem płatności w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, uwzględniając wszystkie redukcje zastosowane na mocy art. 7 ust. 1.

3. Jeśli redukcje, o których mowa w art. 7, stosuje się do rolników w nowym państwie członkowskim, rolnikom tym nie przyznaje się krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 120.

4. Wszelkie kwoty wynikające ze stosowania art. 7 ust. 1 i 2 przekazuje się nowemu państwu członkowskiemu, w którym zostały one uzyskane, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2. Kwoty te wykorzystuje się zgodnie z art. 69 ust. 5a rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

Artykuł 11

Dyscyplina finansowa

1. Dostosowanie płatności bezpośrednich jest ustalane w momencie, gdy prognozy dotyczące finansowania wspomnianych środków przewidzianych w pozycji 2 załącznika I do Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami[17], powiększone o kwoty określone w art. 122 i 123 niniejszego rozporządzenia, przed zastosowaniem modulacji przewidzianej w art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 378/2007, wskazują, że przekroczony zostanie przedmiotowy pułap roczny, z uwzględnieniem marginesu wynoszącego 300 mln EUR poniżej tego pułapu.

2. Rada, działając na wniosek Komisji przedstawiony najpóźniej do dnia 31 marca roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego mają zastosowanie dostosowania, o których mowa w ust. 1, ustanawia takie dostosowania najpóźniej do dnia 30 czerwca roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego wspomniane dostosowania mają zastosowanie.

[17] Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s.1.

3. W ramach stosowania harmonogramu przyrostów przewidzianego w art. 110 w odniesieniu do wszystkich płatności bezpośrednich przyznawanych w nowych państwach członkowskich, ust. 1 nie ma zastosowania do nowych państw członkowskich aż do rozpoczęcia roku kalendarzowego, w którym poziom płatności bezpośrednich stosowanych w nowych państwach członkowskich osiągnie co najmniej poziom płatności bezpośrednich stosowanych wówczas w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ 3
SYSTEM DORADZTWA ROLNICZEGO

Artykuł 12
System doradztwa rolniczego

1. Państwa członkowskie prowadzą system doradztwa dla rolników w zakresie zarządzania gruntami i gospodarstwem (zwany dalej „systemem doradztwa rolniczego") prowadzony przez jedną lub kilka wyznaczonych instytucji lub przez organy prywatne.

2. Działalność doradcza obejmuje co najmniej wymogi podstawowe w zakresie zarządzania oraz zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w rozdziale 1.

Artykuł 13
Warunki

1. Rolnicy mogą uczestniczyć w systemie doradztwa rolniczego na zasadzie dobrowolności.

2. Państwa członkowskie traktują na zasadzie pierwszeństwa rolników, którzy otrzymują powyżej 15 000 EUR płatności bezpośrednich w ujęciu rocznym.

Artykuł 14
Obowiązki zatwierdzonych organów prywatnych i wyznaczonych instytucji

Bez uszczerbku dla krajowego ustawodawstwa dotyczącego publicznego dostępu do dokumentów, państwa członkowskie zapewniają, aby organy prywatne i wyznaczone instytucje, o których mowa w art. 12, nie ujawniały informacji osobowych bądź prywatnych ani danych, które uzyskują w trakcie prowadzenia działalności doradczej, osobom innym niż rolnik zarządzający odnośnym gospodarstwem, za wyjątkiem wszelkich nieprawidłowości lub naruszeń prawa stwierdzonych w trakcie wykonywania działalności, które podlegają obowiązkowi zgłoszenia władzom publicznym, na mocy prawodawstwa wspólnotowego lub krajowego, w szczególności w przypadku przestępstw kryminalnych.

Artykuł 15
Kontrola

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. Komisja przedkłada sprawozdanie dotyczące stosowania systemu doradztwa rolniczego wraz z odpowiednimi wnioskami, jeżeli okaże się to konieczne, mając na względzie ustanowienie takiego systemu obowiązkowym.

ROZDZIAŁ 4
ZINTEGROWANY SYSTEM ZARZĄDZANIA I KONTROLI

Artykuł 16
Przedmiot

Każde państwo członkowskie ustanawia i prowadzi zintegrowany system zarządzania i kontroli, zwany dalej „zintegrowanym systemem”.

Zintegrowany system stosuje się w odniesieniu do systemów wsparcia wymienionych w załączniku I.

W zakresie, w jakim będzie to niezbędne, zintegrowany system ma również zastosowanie do administrowania i kontroli przepisów ustanowionych w rozdziałach 1 i 2.

Artykuł 17
Elementy zintegrowanego systemu

1. Zintegrowany system obejmuje następujące elementy:

   a) skomputeryzowaną bazę danych;

   b) system identyfikacji działek rolnych;

   c) system identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 20;

   d) wnioski o przyznanie pomocy;

   e) zintegrowany system kontroli;

   f) jednolity system rejestrowania tożsamości każdego rolnika, który składa wniosek o pomoc.

2. W przypadkach, w których stosuje się art. 55 i 56 niniejszego rozporządzenia, zintegrowany system obejmuje system identyfikacji i rejestracji zwierząt ustanowiony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 21/2004.

3. W stosownych przypadkach do systemu identyfikacji działek rolnych włącza się system informacji geograficznej dla uprawy oliwek.

Artykuł 18

Skomputeryzowana baza danych

1. W skomputeryzowanej bazie danych rejestruje się, dla każdego gospodarstwa rolnego, dane uzyskane z wniosków o pomoc.

   Baza danych pozwala w szczególności na bezpośrednie i natychmiastowe zapoznanie się, przez właściwe organy państwa członkowskiego, z danymi dotyczącymi poszczególnych lat kalendarzowych i/lub gospodarczych, począwszy od roku 2000.

2. Państwa członkowskie mogą utworzyć zdecentralizowane bazy danych, pod warunkiem że zarówno one, jak i procedury administracyjne rejestrowania danych i dostępu do nich, są zaprojektowane w jednolity sposób na obszarze całego terytorium danego państwa członkowskiego oraz są kompatybilne między sobą w celu umożliwienia kontroli krzyżowych.

Artykuł 19

System identyfikacji działek rolnych

System identyfikacji działek rolnych ustanawiany jest na podstawie map lub dokumentów ewidencji gruntów lub też innych danych kartograficznych. Korzysta się z technik skomputeryzowanego systemu informacji geograficznej, w tym najlepiej ortoobrazów lotniczych lub satelitarnych, przy zastosowaniu jednolitego standardu gwarantującego dokładność, co najmniej równą dokładności kartografii w skali 1:10000.

Artykuł 20

System identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności

1. Ustanawia się system identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności pozwalający na weryfikację uprawnień oraz kontrole krzyżowe z wnioskami o pomoc i systemem identyfikacji działek rolnych.

2. System taki pozwala na bezpośrednie i natychmiastowe zapoznanie się, przez właściwe organy państwa członkowskiego, z danymi dotyczącymi co najmniej poprzednich trzech kolejnych lat kalendarzowych i/lub gospodarczych.

Artykuł 21

Wnioski o przyznanie pomocy

1. Każdego roku rolnicy składają wnioski o płatności bezpośrednie, wskazując stosownie do sytuacji:

   a) wszystkie działki rolne należące do danego gospodarstwa oraz, w przypadku gdy państwo członkowskie stosuje art. 17 ust. 3, liczbę drzew oliwnych oraz ich rozmieszczenie na działce,

   b) liczbę i kwotę uprawnień do płatności deklarowaną do aktywowania,

   c) wszelkie inne informacje przewidziane na mocy niniejszego rozporządzenia lub przez dane państwo członkowskie.

2. Państwo członkowskie może zdecydować, że wnioski o pomoc mają zawierać jedynie zmiany w odniesieniu do wniosku o pomoc złożonego w poprzednim roku. Państwo członkowskie rozprowadza wydrukowane uprzednio formularze, sporządzone w oparciu o powierzchnie określone w poprzednim roku oraz dostarcza materiały graficzne wskazujące położenie takich powierzchni, oraz, w razie potrzeby, umiejscowienie drzewek oliwnych.

3. Państwo członkowskie może zdecydować, że jeden wniosek o pomoc obejmuje kilka lub wszystkie systemy wsparcia wymienione w załączniku I lub inne systemy wsparcia.

Artykuł 22
Kontrola warunków kwalifikowalności

1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne wniosków o pomoc w celu sprawdzenia warunków kwalifikowalności do pomocy.

2. Kontrole administracyjne uzupełnia się systemem kontroli na miejscu w celu zweryfikowania kwalifikowalności do pomocy. W tym celu państwa członkowskie sporządzają plan kontroli wyrywkowej gospodarstw rolnych.

   Państwa członkowskie mogą korzystać z technik teledetekcji i globalnego systemu nawigacji satelitarnej w celu przeprowadzania kontroli działek rolnych na miejscu.

3. Każde państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za koordynowanie kontroli przewidzianych w niniejszym rozdziale.

   W przypadku gdy państwo członkowskie przewiduje zlecenie wykonania niektórych elementów prac, które należy przeprowadzić na mocy niniejszego rozdziału, wyspecjalizowanym agencjom lub firmom, wyznaczony organ zachowuje prawo do kontroli oraz odpowiedzialność za takie prace.

Artykuł 23
Redukcje i wykluczenia w przypadku nieprzestrzegania zasad kwalifikowalności

1. Bez uszczerbku dla redukcji i wykluczeń przewidzianych w art. 25, w przypadku gdy stwierdzone zostanie, że rolnik nie spełnia warunków kwalifikowalności istotnych dla przyznawania pomocy, jak przewidziano w niniejszym rozporządzeniu, płatność lub część płatności przyznanej lub która ma zostać przyznana, w odniesieniu do której warunki kwalifikowalności zostały spełnione, podlega redukcji i wykluczeniu ustanowionym zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

2. Wielkość procentowa redukcji jest stopniowana w zależności od wagi, zasięgu, trwałości i powtarzalności stwierdzonej niezgodności, a nawet może prowadzić do całkowitego wykluczenia z jednego lub kilku systemów pomocy na rok kalendarzowy lub kilka lat kalendarzowych.

Artykuł 24

Kontrole w zakresie zasady współzależności

1. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu w celu zweryfikowania, czy rolnik wywiązuje się z obowiązków, o których mowa w rozdziale 1.

2. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać już istniejące systemy zarządzania i kontroli w celu zapewnienia zgodności z wymogami podstawowymi w zakresie zarządzania oraz z zasadami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w rozdziale 1.

   Systemy, o których mowa, zwłaszcza system identyfikacji i rejestracji zwierząt ustanowiony zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 1760/2000 i (WE) nr 21/2004, są zgodne z systemem zintegrowanym jak przewiduje art. 28 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 25

Redukcje lub wyłączenia z płatności w przypadku nieprzestrzegania zasad współzależności

1. W przypadku niezastosowania się do wymogów podstawowych w zakresie zarządzania lub zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska w jakimkolwiek momencie w ciągu danego roku kalendarzowego (zwanego dalej „danym rokiem kalendarzowym"), i gdy taka niezgodność jest wynikiem działania lub zaniechania ze strony rolnika składającego wniosek o pomoc w danym roku kalendarzowym, zmniejsza się lub wyłącza – zgodnie z zasadami szczegółowymi ustanowionymi na mocy art. 26 – całkowitą kwotę płatności bezpośrednich dla tego rolnika, po zastosowaniu art. 7, 10 i 11.

   Akapit pierwszy ma również zastosowanie, gdy dana niezgodność jest wynikiem działania lub zaniechania ze strony osoby, której przekazano ziemię lub która takiego przekazania dokonała.

   Dla potrzeb niniejszego ustępu „przekazanie" oznacza każdy rodzaj transakcji, w wyniku której ziemia przestaje być w posiadaniu osoby przekazującej.

2. Zmniejszenia lub wykluczenia, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie wyłącznie, jeżeli niezgodność dotyczy:

   a) działalności rolniczej; lub

   b) gruntów rolnych należących do gospodarstwa.

3. Niezależnie od przepisów ust. 1 oraz zgodnie z warunkami ustalonymi w szczegółowych zasadach, o których mowa w art. 26 ust. 1, państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu redukcji lub wyłączenia z płatności w przypadku kwot nieprzekraczających 100 EUR na rolnika i na rok kalendarzowy, w tym redukcji i wyłączeń stosowanych do płatności na mocy art. 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

Jeżeli państwo członkowskie decyduje o zastosowaniu opcji przewidzianej w akapicie pierwszym, w następnym roku właściwe organy podejmują działania gwarantujące, że rolnik usunie stwierdzone niezgodności. Rolnik jest powiadamiany o stwierdzeniu niezgodności i działaniu naprawczym.

Artykuł 26

Szczegółowe zasady dotyczące redukcji i wyłączeń w przypadku nieprzestrzegania zasad współzależności

1. Szczegółowe zasady dotyczące redukcji i wykluczeń, o których mowa w art. 25, ustanawia się zgodnie z procedurą określoną w art. 128 ust. 2. W tym kontekście uwzględnia się wagę, zasięg, trwałość i powtarzalność stwierdzonej niezgodności, jak również kryteria określone w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. W przypadku zaniedbania redukcja nie może przekraczać 5%, a w przypadku powtarzających się niezgodności 15%.

   W odpowiednio uzasadnionych przypadkach państwo członkowskie może podjąć decyzję o niestosowaniu redukcji, gdy z uwagi na swoja wagę, zasięg i trwałość, przypadek niezgodności może być uważany za drobny. Przypadki niezgodności stanowiące bezpośrednie ryzyko dla zdrowia ludzi lub zwierząt nie są jednak uznawane za drobne.

   Z wyjątkiem przypadków, w których rolnik podjął natychmiastowe działanie naprawcze usuwając stwierdzoną niezgodność, właściwy organ podejmuje niezbędne działania, które mogą, w stosownych przypadkach, ograniczać się do kontroli administracyjnej w celu zagwarantowania, że rolnik usunie stwierdzoną niezgodność. Rolnik zostaje poinformowany o wszelkich ustaleniach oraz działaniach naprawczych, jakie powinien podjąć.

3. W przypadku umyślnej niezgodności, wielkość procentowa redukcji wynosi zasadniczo nie mniej niż 20%, a nawet może prowadzić do całkowitego wykluczenia z jednego lub kilku systemów pomocy i obowiązywać przez jeden rok kalendarzowy lub kilka lat kalendarzowych.

4. W każdym przypadku całkowita kwota redukcji i wykluczeń dla jednego roku kalendarzowego nie może być wyższa niż całkowita kwota określona w art. 25 ust. 1.

Artykuł 27

Kwoty wynikające z zasady współzależności

Kwoty wynikające z zastosowania redukcji i wyłączeń w przypadku niezgodności z przepisami rozdziału 1 są przekazywane do Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej (EFGR). Państwa członkowskie mogą zatrzymać 25 % wspomnianych kwot.

Artykuł 28

Zgodność z systemem zintegrowanym

1. W celu stosowania systemów wsparcia wymienionych w załączniku VI państwa członkowskie zapewniają, że procedury zarządzania i kontroli mające zastosowanie do tych systemów są zgodne ze zintegrowanym systemem w zakresie:

   a) skomputeryzowanej bazy danych;

   b) systemu identyfikacji działek rolnych;

   c) kontroli administracyjnych.

   W tym celu należy stworzyć takie systemy, które pozwolą na wspólne bezproblemowe i bezkonfliktowe funkcjonowanie i wymianę danych.

2. Państwa członkowskie mogą, na potrzeby stosowania systemów wsparcia wspólnotowego lub krajowego, innych niż te wymienione w załączniku VI, włączyć do swoich procedur zarządzania i kontroli jeden lub kilka elementów zintegrowanego systemu.

Artykuł 29

Informacja i kontrole

1. Komisja jest regularnie informowana o stosowaniu zintegrowanego systemu.

   Komisja organizuje wymianę poglądów na ten temat z państwami członkowskimi.

2. Zgodnie z art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, po poinformowaniu właściwych organów w odpowiednim czasie, upoważnieni przedstawiciele Komisji mogą przeprowadzić:

   a) badanie lub kontrolę dotyczącą środków podjętych w celu ustanowienia i wdrożenia zintegrowanego systemu,

   b) kontrole w wyspecjalizowanych agencjach i firmach, o których mowa w art. 22 ust. 3.

3. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności państw członkowskich za wdrożenie i stosowanie zintegrowanego systemu, Komisja może zwrócić się o pomoc do wyspecjalizowanych instytucji lub osób w celu ułatwienia utworzenia, nadzorowania i wykorzystania zintegrowanego systemu, w szczególności mając na względzie udzielenie właściwym organom państw członkowskich specjalistycznej porady, gdy się o nią zwrócą.

ROZDZIAŁ 5
INNE PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 30

Minimalne wymagania dotyczące przyznania płatności bezpośrednich

1. Państwa członkowskie nie przyznają płatności bezpośrednich rolnikom w jednym z poniższych przypadków:

   a) jeśli całkowita kwota płatności bezpośrednich, o które wystąpiono lub płatności przyznanych w danym roku kalendarzowym nie przekracza 250 EUR, lub

   b) jeśli kwalifikowalny obszar gospodarstwa, w odniesieniu do którego wystąpiono o płatności bezpośrednie nie przekracza jednego hektara. Jednakże, Cypr może ustanowić minimalny kwalifikowalny obszar gospodarstwa na poziomie 0,3 hektara, natomiast Malta 0,1 hektara.

   Rolnicy posiadający specjalne uprawnienia, o których mowa w art. 45 ust. 1, podlegają warunkom, o których mowa w lit. a).

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować w sposób obiektywny i niedyskryminujący o nieprzyznawaniu płatności bezpośrednich przedsiębiorstwom lub firmom w rozumieniu drugiego akapitu art. 48 Traktatu, których główny przedmiot działalności nie polega na prowadzeniu działalności rolniczej.

Artykuł 31

Płatność

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, płatności dokonywane w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I są przekazywane w całości na rzecz beneficjentów.

2. Płatności są przekazywane dwa razy w roku w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego.

3. Płatności w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I dokonuje się przed zakończeniem kontroli dotyczących warunków kwalifikowalności przeprowadzanych przez państwa członkowskie na mocy art. 22.

4. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 2 niniejszego artykułu oraz zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, Komisja może:

   a) przewidzieć płatności zaliczkowe;

   b) uprawnić państwa członkowskie, w zależności od sytuacji budżetowej, do przekazania, przed dniem 1 grudnia, płatności zaliczkowych w regionach, w których ze względu na nadzwyczajne okoliczności, rolnicy stoją w obliczu dotkliwych trudności finansowych:

      (i) w wysokości do 50% należnych płatności,

lub

(ii) w wysokości do 80% należnych płatności w przypadku gdy zaliczki zostały już przewidziane.

Artykuł 32
Klauzula dotycząca przypadków obchodzenia prawa

Nie naruszając przepisów szczególnych odnoszących się do poszczególnych systemów wsparcia, nie dokonuje się żadnych płatności na rzecz beneficjentów, odnośnie których stwierdzono, że sztucznie stworzyli warunki wymagane do otrzymania takich płatności, aby uzyskać korzyści sprzeczne z celami danego systemu wsparcia.

Artykuł 33
Przegląd

Systemy wsparcia wymienione w załączniku I stosuje się bez uszczerbku dla ewentualnego przeglądu, który można przeprowadzić w każdej chwili w świetle rozwoju sytuacji gospodarczej i budżetowej.

TYTUŁ III
SYSTEM PŁATNOŚCI JEDNOLITEJ

ROZDZIAŁ 1
OGÓLNE WDRAŻANIE

Artykuł 34
Uprawnienia do płatności

1. Wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej jest dostępne dla rolników, jeżeli:

a) posiadają uprawnienia do płatności, które uzyskali zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003;

b) uzyskają uprawnienia do płatności na podstawie niniejszego rozporządzenia:

(i) w drodze przeniesienia,

(ii) z rezerwy krajowej,

(iii) zgodnie z załącznikiem VII,

(iv) zgodnie z art. 68 ust. 4 lit. c) oraz art. 65 ust. 2 akapit trzeci.

2. Dla celów niniejszego tytułu rolnicy posiadający uprawnienia do płatności oznaczają rolników, którym przyznano, albo na których definitywnie przeniesiono uprawnienia do płatności.

Artykuł 35

Aktywacja uprawnień do płatności na kwalifikujący się hektar

1. Wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej jest przyznawane rolnikom w momencie aktywacji uprawnienia do płatności na kwalifikujący się hektar. Zaktywizowane uprawnienia do płatności dają prawo do płatności kwot w nich określonych.

2. „Kwalifikujący się hektar" oznacza

   a) każdą powierzchnię użytków rolnych gospodarstwa, w tym obszary obsadzone zagajnikami o krótkiej rotacji (kod CN ex 0602 90 41), wykorzystywane do prowadzenia działalności rolniczej albo, jeżeli obszary są wykorzystywane także do prowadzenia działalności pozarolniczej, głównie wykorzystywane do prowadzenia działalności rolniczej. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, określa szczegółowe zasady wykorzystywania do prowadzenia pozarolniczej działalności dozwolonej na kwalifikujących się hektarach.

   b) wszystkie obszary, które kwalifikowały się w 2007 r. i które:

      (i) nie spełniają już wymogów definicji kwalifikowalności w wyniku wdrożenia dyrektywy Rady 79/409/EWG[18] oraz dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[19] albo

      (ii) na czas obowiązywania stosownego systemu są zalesione zgodnie z art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 albo art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

   Hektary spełniają warunki kwalifikowalności w każdym momencie w trakcie roku kalendarzowego.

Artykuł 36

Zgłoszenie kwalifikujących się hektarów

1. Rolnik zgłasza działki odpowiadające kwalifikującemu się hektarowi powiązanemu z każdym uprawnieniem do płatności. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych działki takie pozostają w dyspozycji rolnika w dniu określonym przez państwo członkowskie, który nie przypada później niż ustalona przez państwo członkowskie data zmiany wniosku o pomoc.

   Działanie siły wyższej lub nadzwyczajne okoliczności są uznawane przez właściwy organ w przypadkach takich, jak na przykład:

   a) śmierć rolnika;

   b) długookresowa niezdolność rolnika do pracy;

---

[18] Dz.U. L 103 z 25.4.1979, s. 1.
[19] Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

c) poważna klęska żywiołowa w znacznym stopniu dotykająca grunty rolne gospodarstwa;

d) wypadek powodujący zniszczenie budynków dla zwierząt gospodarskich;

e) epidemia dotykająca wszystkie zwierzęta gospodarskie lub część tych zwierząt.

2. Państwa członkowskie mogą, w należycie uzasadnionych okolicznościach, zezwolić rolnikowi na zmianę jego zgłoszenia, pod warunkiem, że przestrzega on liczby hektarów odpowiadającej jego uprawnieniom do płatności oraz warunków przyznawania jednolitej płatności dla odnośnej powierzchni.

Artykuł 37
Zmiana uprawnień do płatności

Jeżeli odmienne przepisy nie stanowią inaczej, uprawnienia do płatności na hektar nie ulegają zmianie.

Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, określa szczegółowe zasady zmiany uprawnień do płatności w szczególności w przypadku częściowych uprawnień.

Artykuł 38
Wnioski o inne płatności

Obszar odpowiadający liczbie kwalifikujących się hektarów, w odniesieniu do którego składany jest wniosek o płatność jednolitą, może stanowić podstawę do złożenia wniosku o każdą inną płatność bezpośrednią, jak również wniosku o każdą inną pomoc nieobjętą przepisami niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem sytuacji, gdy odmienne przepisy stanowią inaczej.

Artykuł 39
Użytkowanie gruntów w przypadku opóźnionego włączenia owoców i warzyw

Jeżeli państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 51 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (zwane dalej „opóźnionym włączeniem sektora owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej"), działki w regionach objętych zakresem decyzji do daty nie późniejszej niż dzień 31 grudnia 2010 r. mogą się nie kwalifikować, jeżeli są wykorzystywane do:

a) produkcji owoców i warzyw,

b) produkcji ziemniaków konsumpcyjnych; lub

c) prowadzenia szkółek.

W przypadku opóźnionego włączenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zezwoleniu na uprawę poplonów na kwalifikujących się hektarach podczas maksymalnie trzech miesięcy, począwszy od dnia 15 sierpnia każdego roku. Jednak na wniosek państwa członkowskiego data ta może zostać zmieniona zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, w odniesieniu do regionów, w których zbiór zbóż odbywa się zwykle wcześniej ze względu na warunki klimatyczne.

Artykuł 40
Użytkowanie gruntów dla produkcji konopi

1. Obszary wykorzystywane dla produkcji konopi kwalifikują się tylko jeżeli zastosowane odmiany zawierają maksymalnie 0,2 % *tetrahydrokanabinolu*. Państwa członkowskie ustanawiają system pozwalający sprawdzić zawartość *tetrahydrokanabinolu* w roślinach uprawianych na co najmniej 30 % powierzchni upraw konopi. Jeżeli jednak państwo członkowskie wprowadzi system wcześniejszego zatwierdzania takich upraw, wówczas minimalna powierzchnia wynosi 20%.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, przyznawanie płatności jest uzależnione od wykorzystania nasion kwalifikowanych niektórych odmian.

Artykuł 41
Pułap

1. Dla każdego państwa członkowskiego całkowita wartość wszystkich uprawnień do płatności nie może być wyższa niż pułap krajowy, o którym mowa w załączniku VIII.

   W przypadku przydzielenia uprawnień do płatności plantatorom winorośli oraz biorąc pod uwagę ostatnie dane udostępnione przez państwa członkowskie zgodnie z [art. 4a i art. 92 ust. 6] rozporządzenia (WE) nr [*rozporządzenie o winie*], Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, dostosowuje pułapy krajowe ustanowione w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia. Do dnia 1 grudnia roku poprzedzającego dostosowanie pułapów krajowych państwa członkowskie przekazują Komisji średnią regionalną wartości uprawnień, o których mowa w załączniku VII pkt B do niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadkach, w których jest to konieczne, państwo członkowskie stosuje liniowe zmniejszenie wartości uprawnień w celu zapewnienia przestrzegania swojego pułapu.

Artykuł 42
Rezerwa krajowa

1. Państwa członkowskie prowadzą rezerwę krajową, która zawiera różnicę pomiędzy pułapem ustanowionym w załączniku VIII a całkowitą wartością wszystkich przyznanych uprawnień do płatności.

2. Państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową do przyznania, z prawem pierwszeństwa i według obiektywnych kryteriów, uprawnień do płatności rolnikom, którzy rozpoczynają prowadzenie działalności rolniczej, w sposób zapewniający równe traktowanie rolników i nie prowadzący do wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zniekształcenia konkurencji.

3. Państwa członkowskie, które nie stosują art. 68 ust. 1 lit. c) mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu ustanowienia, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształcenia konkurencji, uprawnień do płatności dla rolników z obszarów podlegających programom restrukturyzacji lub rozwoju odnoszącym się do jednej z dwóch form interwencji publicznej w celu przeciwdziałania porzucaniu gruntów lub w celu zrekompensowania szczególnych niekorzystnych warunków dotykających rolników na takich obszarach.

4. Przy stosowaniu tego artykułu państwa członkowskie mogą zwiększyć wartość jednostkową lub liczbę uprawnień przyznanych rolnikom.

Artykuł 43
Niewykorzystane uprawnienia do płatności

Każde uprawnienie do płatności, które nie zostało aktywowane w okresie 2 lat, zostaje przydzielone do rezerwy krajowej, z wyjątkiem przypadku działania *siły wyższej* lub okoliczności nadzwyczajnych w rozumieniu art. 36 ust. 1.

Artykuł 44
Przeniesienie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności mogą zostać przeniesione wyłącznie na innego rolnika prowadzącego działalność na obszarze tego samego państwa członkowskiego, za wyjątkiem przypadku przeniesienia w drodze faktycznego albo przewidywanego dziedziczenia.

   Jednak nawet w przypadku faktycznego albo przewidywanego dziedziczenia uprawnienia do płatności mogą być wykorzystywane wyłącznie w państwie członkowskim, w którym dane uprawnienia do płatności zostały ustanowione.

   Państwo członkowskie może zdecydować, że uprawnienia do płatności mogą zostać przeniesione albo wykorzystane wyłącznie na obszarze jednego i tego samego regionu.

2. Uprawnienia do płatności mogą zostać przeniesione w drodze sprzedaży lub innego przeniesienia o charakterze ostatecznym, z gruntami lub bez. Natomiast dzierżawa albo podobne typy transakcji są dozwolone wyłącznie, jeżeli przenoszone uprawnienia do płatności są powiązane z przeniesieniem odpowiadającej liczby kwalifikujących się hektarów.

3. W przypadku sprzedaży uprawnień do płatności, z gruntami lub bez, państwa członkowskie mogą, działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, zadecydować, że część sprzedanych uprawnień do płatności powraca do rezerwy krajowej albo że ich wartość jednostkowa zostaje zmniejszona na korzyść rezerwy krajowej, zgodnie z kryteriami, które są ustalane przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

Artykuł 45
Warunki dotyczące uprawnień szczególnych

1. Jeżeli odmienne przepisy nie stanowią inaczej, uprawnienia do płatności ustanowione na podstawie tytułu III rozdział 3 sekcja 2 oraz art. 71*m* rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, zwane dalej „uprawnieniami szczególnymi", spełniają warunki ustanowione w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. W drodze odstępstwa od art. 35 ust. 1 rolnik, który posiada uprawnienia szczególne jest uprawniony przez państwo członkowskie do odstępstwa od wymogu aktywowania uprawnień dla odpowiedniej liczby kwalifikujących się hektarów, pod warunkiem, że kontynuuje on co najmniej 50 % działalności rolniczej wykonywanej w latach kalendarzowych 2000, 2001 i 2002 wyrażonej w jednostkach hodowlanych (LU).

   Warunków, o których mowa w akapicie pierwszym, nie stosuje się do Malty.

   Uprawnienia szczególne nie podlegają zmianom.

3. W przypadku przeniesienia uprawnień szczególnych, nabywca nie korzysta z odstępstwa określonego w ust. 2 z wyjątkiem przypadków dziedziczenia albo przewidywanego dziedziczenia.

Artykuł 46
Zmiana uprawnień do płatności

Najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r. oraz działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego i w należycie uzasadnionych przypadkach, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stopniowym zbliżaniu wartości uprawnień, począwszy od 2010 r., do wartości uprawnień do płatności ustanowionych w ramach tytułu III rozdział I do IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W tym celu uprawnienia do płatności mogą stać się przedmiotem stopniowych zmian zgodnie z co najmniej trzema ustanowionymi wcześniej rocznymi progami oraz obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

Zmniejszenie wartości każdego uprawnienia do płatności nie wynosi więcej w odniesieniu do każdego z tych progów rocznych niż 50 % różnicy pomiędzy wartością początkową a wartością stosowaną w momencie wdrożenia ostatecznego progu rocznego.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu poprzedzających akapitów na odpowiednim poziomie geograficznym, który jest określony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak struktura instytucjonalna albo administracyjna lub regionalny potencjał rolny.

ROZDZIAŁ 2
WDRAŻANIE REGIONALNE I CZĘŚCIOWE

SEKCJA 1
WDRAŻANIE REGIONALNE

Artykuł 47

Regionalne przydzielanie pułapu, o którym mowa w art. 41

1. Państwo członkowskie, które wprowadziło system płatności jednolitej zgodnie z tytułem III rozdziałami 1 do 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 może podjąć decyzję, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r., o stosowaniu systemu płatności jednolitej od 2010 r. na poziomie regionalnym na warunkach określonych w niniejszej sekcji.

2. Państwa członkowskie określają regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak ich struktura instytucjonalna albo administracyjna lub regionalny potencjał rolny.

   Państwa członkowskie posiadające mniej niż trzy miliony kwalifikujących się hektarów mogą zostać uznane za jeden jednolity region.

3. Państwa członkowskie dzielą pułap, o którym mowa w art. 41, pomiędzy regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

Artykuł 48

Regionalizacja systemu płatności jednolitej

1. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o podziale nie więcej niż 50 % pułapu regionalnego ustanowionego na podstawie art. 47 pomiędzy wszystkich rolników, których gospodarstwa są położone w danym regionie, w tym rolników nie posiadających uprawnień do płatności.

2. Rolnicy otrzymują uprawnienia do płatności, których wartość jednostkowa jest obliczana poprzez podzielenie odpowiadającej części pułapu regionalnego ustanowionego na podstawie art. 48 przez liczbę kwalifikujących się hektarów w rozumieniu art. 35 ust. 2, ustanowionych na poziomie regionalnym.

   Wartość tych uprawnień do płatności zwiększa się w przypadkach, w których rolnik posiada do dnia 15 maja 2010 r. uprawnienia do płatności uregulowane w tytule III rozdział 1 do 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W tym celu regionalna wartość jednostkowa każdego z tych uprawnień do płatności zwiększa się o kwotę obliczoną na podstawie całkowitej wartości uprawnień do płatności, które rolnik posiada do dnia 15 maja 2010 r. Zwiększenia te oblicza się w ramach limitu pozostałej części pułapu regionalnego po zastosowaniu ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Liczba uprawnień przypadających na rolnika jest równa liczbie hektarów, które zgłosi on w 2010 r., zgodnie z art. 35 ust. 2, z wyjątkiem przypadków działania *siły wyższej* albo okoliczności nadzwyczajnych w rozumieniu art. 36 ust. 1.

4. Uprawnienia do płatności posiadane przez rolników przed podziałem, o którym mowa w ust. 1 i 2, zostają anulowane i zastąpione nowymi uprawnieniami, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 49
Zmiana uprawnień do płatności

1. Najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r., działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie stosujące art. 48 niniejszego rozporządzenia mogą podjąć decyzję o stopniowym zbliżaniu wartości uprawnień, począwszy od 2011 r., do wartości uprawnień do płatności ustanowionych w ramach niniejszej sekcji albo w ramach tytułu III rozdział 5 sekcja 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W tym celu mogą one poddać takie uprawnienia do płatności stopniowym zmianom zgodnie z co najmniej dwoma ustanowionymi wcześniej rocznymi progami oraz obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

2. Najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r., działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, w należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie, które wprowadziły system płatności jednolitej zgodnie z tytułem III rozdział 5 sekcja 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 mogą podjąć decyzję o stopniowym zbliżaniu wartości uprawnień, począwszy od 2010 r., do wartości uprawnień do płatności ustanowionych w ramach niniejszej sekcji poprzez poddanie takich uprawnień do płatności stopniowym zmianom zgodnie z co najmniej trzema ustanowionymi wcześniej rocznymi progami oraz obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

   Akapit pierwszy stosuje się bez uszczerbku dla decyzji podjętych przez państwa członkowskie w zastosowaniu przepisów art. 63 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

3. Zmniejszenie wartości każdego uprawnienia do płatności w każdym z rocznych progów, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wynosi więcej niż 50 % różnicy pomiędzy jego wartością początkową a wartością stosowaną w momencie wdrożenia ostatecznego progu rocznego.

4. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu ust. 1, 2 i 3 na odpowiednim poziomie geograficznym, który jest określony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak struktura instytucjonalna albo administracyjna lub regionalny potencjał rolny.

Artykuł 50
Użytkowanie gruntów

Kiedy państwo członkowskie stosujące opóźnione włączenie sektora owoców i warzyw wykorzystało odstępstwo przewidziane w art. 60 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, rolnicy mogą, zgodnie z tym artykułem, wykorzystać działki zgłoszone zgodnie z art. 36 niniejszego rozporządzenia do produkcji owoców i warzyw oraz ziemniaków konsumpcyjnych.

Artykuł 51
Użytki zielone

W przypadku stosowania art. 48 państwa członkowskie mogą, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, ustalić, w ramach pułapów regionalnych albo ich części, różne wartości uprawnień na jednostkę do przydzielenia rolnikom, o których mowa w art. 48 ust. 1.

a) dla hektarów zajętych pod użytki zielone w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc obszarową na 2008 r. i dla wszystkich innych kwalifikujących się hektarów, albo odpowiednio,

b) dla hektarów wykorzystywanych jako trwałe użytki zielone w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o pomoc obszarową na 2008 r. i dla wszystkich innych kwalifikujących się hektarów.

Artykuł 52
Warunki dotyczące uprawnień ustanowionych na podstawie przepisów niniejszej sekcji

1. Uprawnienia do płatności ustanowione zgodnie z niniejszą sekcją albo tytułem III rozdział 5 sekcja 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 mogą być przekazane albo wykorzystane tylko w ramach tego samego regionu albo pomiędzy regionami, w których uprawnienia na hektar są takie same.

2. O ile przepisy przewidziane w niniejszej sekcji nie stanowią inaczej, zastosowanie mają inne przepisy niniejszego tytułu.

SEKCJA 2
CZĘŚCIOWE WDROŻENIE

Artykuł 53
Przepisy ogólne

1. Do dnia 1 sierpnia 2009 r. każde państwo członkowskie, które wyłączyło płatności z tytułu owiec, kóz i wołowiny z systemu płatności jednolitej na warunkach przewidzianych w art. 67 i 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 może podjąć decyzję o kontynuowaniu stosowania systemu płatności jednolitej od 2010 r. na warunkach określonych w niniejszej sekcji i zgodnie z decyzją podjętą na podstawie art. 64 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Państwo członkowskie może jednak podjąć decyzję o przeznaczeniu części składowej pułapu krajowego do wykorzystania jako dodatkowe płatności dla rolników zgodnie z art. 55 ust. 1 niniejszego rozporządzenia o stawce niższej niż stawka ustalona na podstawie art. 64 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

   Jeżeli państwo członkowskie wyłączyło niektóre płatności z tytułu owoców i warzyw z systemu płatności jednolitej, w zastosowaniu art. 68*b* rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, stosuje ono system płatności jednolitej na warunkach określonych w niniejszej sekcji i zgodnie z decyzją podjętą na podstawie art. 68*b* ust. 1 i 2 tego rozporządzenia.

2. Zgodnie z wyborem dokonanym przez każde państwo członkowskie, Komisja ustala, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, pułap dla każdej z płatności bezpośrednich, o których mowa, odpowiednio, w art. 54, 55 i 56.

Pułap ten jest równy składowej każdego rodzaju płatności bezpośredniej w pułapach krajowych, o których mowa w art. 41, pomnożonej przez wielkości procentowe zmniejszenia zastosowanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 54, 55 i 56.

Całkowita kwota ustalonych pułapów jest odejmowana od pułapów krajowych, o których mowa w art. 41, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

Artykuł 54
Płatności z tytułu owiec i kóz

Państwa członkowskie mogą utrzymać do 50 % składowych pułapów krajowych, o których mowa w art. 41, odpowiadających płatnościom z tytułu owiec i kóz wskazanych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i dokonują, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność jest przyznawana rolnikom hodującym owce i kozy na warunkach określonych w tytule IV rozdział 1 sekcja 7 niniejszego rozporządzenia i w ramach pułapów ustalonych zgodnie z art. 53 ust. 2.

Artykuł 55
Płatności z tytułu wołowiny i cielęciny

1. Państwa członkowskie, które zgodnie z art. 68 ust. 2 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zachowały część albo całość składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej premii za krowy mamki, o której mowa w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 dokonują, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

   Dodatkowa płatność jest przyznawana z tytułu hodowania krów mamek na warunkach określonych w tytule IV rozdziale 1 sekcji 8 niniejszego rozporządzenia i w ramach pułapów ustalonych zgodnie z art. 53 ust. 2.

2. W roku 2010 i 2011 państwa członkowskie, które zgodnie z art. 68 ust. 1, art. 68 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) albo art. 68 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zachowały wszystkie albo część pułapów krajowych, o których mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, odpowiadających premii z tytułu uboju cieląt, premii z tytułu uboju zwierząt innych niż cielęta albo specjalnej premii z tytułu byków mogą dokonać dodatkowych płatności na rzecz rolnika. Dodatkowe płatności są przyznawane z tytułu uboju cieląt, uboju bydła innego niż cielęta oraz hodowli bydła płci męskiej, na warunkach określonych w tytule IV rozdziale 1 sekcji 8. Dodatkowa płatność jest dokonywana w wysokości 50 % poziomu stosowanego na podstawie art. 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i w ramach limitów ustalonych zgodnie z art. 53 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 56

Przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw

1. Państwa członkowskie utrzymują do dnia 31 grudnia 2011 r. do 50 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej uprawom pomidorów, zgodnie z decyzją podjętą w zastosowaniu art. 68b ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

   W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustalonego zgodnie z art. 53 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

   Dodatkowa płatność przyznawana jest rolnikom produkującym pomidory na warunkach przewidzianych w tytule IV rozdział 1 sekcja 5 niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie utrzymują, zgodnie z decyzją podjętą w zastosowaniu art. 86*b* ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003:

   a) do dnia 31 grudnia 2010 r. do 100 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne wymienione w akapicie trzecim niniejszego ustępu; oraz

   b) od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. do 75% składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne wymienione w akapicie trzecim niniejszego ustępu.

   W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustalonego zgodnie z art. 53 ust. 2 dane państwo członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

   Dodatkowa płatność przyznawana jest rolnikom produkującym co najmniej jeden z następujących rodzajów owoców i warzyw określonych przez dane państwo członkowskie na warunkach przewidzianych w tytule IV rozdział 1 sekcja 5:

   a) świeże figi,

   b) świeże owoce cytrusowe,

   c) winogrona stołowe,

   d) gruszki,

   e) brzoskwinie i nektaryny oraz

   f) śliwki z odmiany d'Ente.

3. Składowe pułapów krajowych, o których mowa w ust. 1 i 2, są ustalone w załączniku IX.

ROZDZIAŁ 3
WDROŻENIE W NOWYCH PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH STOSUJĄCYCH SYSTEM JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI OBSZAROWEJ

Artykuł 57

Wprowadzenie systemu płatności jednolitej w państwach członkowskich stosujących system jednolitej płatności obszarowej

1. Jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej, przepisy niniejszego tytułu stosuje się do nowych państw członkowskich stosujących system jednolitej płatności obszarowej przewidziany w tytule V rozdział 2.

   Nie stosuje się art. 42 i 45 oraz rozdziału 2 sekcja 1.

2. Każde nowe państwo członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej podejmuje decyzje, o których mowa w art. 53 ust. 1 i art. 58 ust. 1 do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego rok, w ciągu którego zastosuje ono po raz pierwszy system płatności jednolitej.

3. Każde nowe państwo członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej może postanowić, że oprócz warunków kwalifikacji określonych w art. 35 ust. 2, „kwalifikujący się hektar" oznacza każdą powierzchnię użytków rolnych w obrębie gospodarstwa utrzymywaną w dobrej kulturze rolnej na dzień 30 czerwca 2003 r. bez względu na to, czy była ona wówczas wykorzystywana do produkcji.

Artykuł 58

Wniosek o wsparcie

1. Rolnicy składają wnioski o wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej do dnia, który zostanie wyznaczony przez nowe państwa członkowskie, nie później jednak niż do dnia 15 maja.

2. Z wyjątkiem przypadku działania *siły wyższej* oraz nadzwyczajnych okoliczności, w rozumieniu art. 36 ust. 1, uprawnienia nie są przyznawane rolnikom, jeżeli nie złożą oni wniosku o objęcie systemem płatności jednolitej do dnia 15 maja pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej.

Artykuł 59

Rezerwa krajowa

1. Każde nowe państwo członkowskie stosuje liniowe procentowe zmniejszenie swojego pułapu krajowego w celu utworzenia rezerwy krajowej.

2. Nowe państwa członkowskie wykorzystują rezerwę krajową w celu przyznania uprawnień do płatności, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształcenia konkurencji, rolnikom znajdującym się w szczególnej sytuacji określanej przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

3. W trakcie pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej nowe państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu przyznania uprawnień do płatności, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształcenia konkurencji, rolnikom działającym w specyficznych sektorach i znajdującym się w szczególnej sytuacji w wyniku przejścia na system płatności jednolitej.

4. Nowe państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu przyznania uprawnień do płatności rolnikom, którzy rozpoczęli działalność rolniczą po dniu 1 stycznia 2007 r., ale nie uzyskali żadnych płatności bezpośrednich w 2007 r., zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształcenia konkurencji.

5. Nowe państwa członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową w celu przyznania, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zniekształcenia konkurencji, uprawnień rolnikom na obszarach podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju dotyczącymi takiej lub innej formy interwencji publicznej w celu przeciwdziałania porzucaniu gruntów lub w celu zrekompensowania szczególnych niekorzystnych warunków dotykających rolników na takich obszarach.

6. W celu stosowania ust. 2 do 5, nowe państwa członkowskie mogą zwiększyć wartość jednostkową uprawnień do płatności będących w posiadaniu danego rolnika w ramach limitu w wysokości 5 000 EUR lub przyznać danemu rolnikowi nowe uprawnienia do płatności.

7. Nowe państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia uprawnień, jeżeli ich rezerwa krajowa jest niewystarczająca.

Artykuł 60
Pułapy krajowe, o których mowa w art. 41

1. Nowe państwa członkowskie mogą stosować system płatności jednolitej na poziomie regionalnym.

2. Nowe państwa członkowskie określają regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

3. W stosownych przypadkach każde nowe państwo członkowskie dzieli swój pułap krajowy, o którym mowa w artykule 41, po każdym zmniejszeniu przewidzianym w art. 59, między regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

Artykuł 61
Przyznawanie uprawnień do płatności

1. Wszyscy rolnicy otrzymują uprawnienia, których wartość jednostkowa jest obliczana poprzez podzielenie pułapu, o którym mowa w art. 41, przez liczbę uprawnień do płatności ustanowionych na poziomie krajowym zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Liczba uprawnień na rolnika jest równa liczbie hektarów, które deklaruje on zgodnie z art. 36 ust. 1 w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu art. 36 ust. 1.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2, nowe państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że liczba uprawnień na rolnika jest równa trzyletniej średniej liczbie wszystkich hektarów, które w latach 2005, 2006 i 2007 stanowiły podstawę do otrzymania jednolitej płatności obszarowej, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu art. 36 ust. 1.

Artykuł 62
Użytki zielone

Nowe państwa członkowskie mogą także, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, ustalić, w ramach pułapów regionalnych albo ich części, różne wartości uprawnień na jednostkę do przydzielenia rolnikom, o których mowa w art. 61 ust. 1:

a) dla hektarów zidentyfikowanych jako użytki zielone w dniu 30 czerwca 2008 r. i dla wszystkich innych kwalifikujących się hektarów, albo odpowiednio,

b) dla hektarów zidentyfikowanych jako trwałe użytki zielone w dniu 30 czerwca 2008 r. i dla wszystkich innych kwalifikujących się hektarów.

Artykuł 63
Warunki dotyczące uprawnień

1. Uprawnienia ustanowione zgodnie z niniejszym rozdziałem mogą być przeniesione wyłącznie w obrębie tego samego regionu lub między regionami, w których uprawnienia na hektar są takie same.

2. Najpóźniej do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania systemu płatności jednolitej oraz działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, nowe państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że uprawnienia ustanowione zgodnie z niniejszym rozdziałem podlegają stopniowym zmianom w celu zbliżenia wartości uprawnień do płatności według ustalonych wcześniej progów oraz obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.

3 Z wyjątkiem przypadku działania *siły wyższej* oraz nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 36 ust. 1, rolnik może przenieść swoje uprawnienia do płatności bez gruntów wyłącznie w przypadku aktywacji, w rozumieniu art. 35, co najmniej 80% swoich uprawnień do płatności w okresie co najmniej jednego roku kalendarzowego bądź po dobrowolnym przekazaniu do rezerwy krajowej wszystkich uprawnień do płatności, których nie wykorzystał w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej.

ROZDZIAŁ 4
WŁĄCZENIE PŁATNOŚCI ZWIĄZANYCH Z WIELKOŚCIĄ PRODUKCJI DO SYSTEMU PŁATNOŚCI JEDNOLITEJ

Artykuł 64

Włączenie pomocy związanej z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej

Państwa członkowskie włączą od 2010 r. pomoc dostępną w ramach systemów wsparcia związanych z wielkością produkcji, o których mowa w pkt. I, II i III załącznika X do systemu płatności jednolitej, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozdziale.

Artykuł 65

Włączenie pomocy związanej z wielkością produkcji wyłączonej z systemu płatności jednolitej

1. Kwoty, o których mowa w załączniku XI, które były dostępne dla pomocy związanej z wielkością produkcji w ramach systemów, o których mowa w pkt I załącznika X są rozdzielane przez państwa członkowskie między rolników w danych sektorach zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, z uwzględnieniem w szczególności pomocy otrzymanej przez tych rolników, bezpośrednio albo pośrednio, w ramach odpowiednich systemów wsparcia w okresie co najmniej jednego roku w latach 2005 do 2008.

2. Państwa członkowskie zwiększają wartość uprawnień do płatności posiadanych przez danych rolników na podstawie kwot wynikających z zastosowania ust. 1.

   Wzrost wartości uprawnienia do płatności na rolnika oblicza się poprzez podzielenie kwoty, o której mowa w poprzednim ustępie, przez liczbę uprawnień do płatności każdego zainteresowanego rolnika.

   Jeżeli jednak rolnik w danym sektorze nie posiada żadnych uprawnień do płatności, przyznaje mu się uprawnienia do płatności, których:

   a) liczba jest równa liczbie hektarów zgłoszonych przez rolnika zgodnie z art. 36 ust. 1 w odniesieniu do roku, w którym dokonano włączenia systemu pomocy związanej z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej,

   b) wartość jest ustalona poprzez podzielenie kwoty, o której mowa w ust. 1 przez liczbę ustaloną zgodnie z lit. a).

Artykuł 66

Włączenie pomocy związanej z wielkością produkcji częściowo wyłączonej z systemu płatności jednolitej

Kwoty dostępne dla pomocy związanej z wielkością produkcji w ramach systemów, o których mowa w pkt II załącznika X są rozdzielane przez państwa członkowskie między rolników w danych sektorach w proporcji do pomocy, którą ci rolnicy otrzymali w ramach odpowiednich systemów wsparcia w okresie lat 2000 do 2002. Państwa członkowskie mogą jednak wybrać bliższy okres odniesienia, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

Państwa członkowskie zwiększają wartość uprawnień do płatności danych rolników albo przyznają uprawnienia do płatności zgodnie z przepisami art. 65 ust. 2.

Artykuł 67

Fakultatywne włączenie pomocy związanej z wielkością produkcji częściowo wyłączonej z systemu płatności jednolitej

Jeżeli państwo członkowskie nie podejmie decyzji, o której mowa w art. 53 ust. 1 akapit pierwszy, kwoty, które były dostępne dla pomocy związanej z wielkością produkcji w ramach systemów, o których mowa w pkt III załącznika X, zostają włączone do systemu płatności jednolitej zgodnie z przepisami art. 66.

ROZDZIAŁ 5
Specjalne wsparcie

Artykuł 68

Przepisy ogólne

1. Państwa członkowskie mogą, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r., podjąć decyzję o wykorzystaniu począwszy od 2010 r. do 10 % krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, na przyznawanie wsparcia rolnikom:

   a) z tytułu:

      (i) określonych rodzajów gospodarowania, które mają istotne znaczenie dla ochrony lub poprawy środowiska naturalnego,

      (ii) poprawy jakości produktów rolnych, lub

      (iii) poprawy wprowadzania do obrotu produktów rolnych;

   b) w celu podjęcia problemu szczególnych niedogodności, których doświadczają rolnicy w sektorze przetworów mlecznych, wołowiny, mięsa baraniego i koziego oraz w sektorze ryżu na obszarach najsłabszych pod względem gospodarczym lub wrażliwych pod względem środowiskowym,

   c) w obszarach podlegających restrukturyzacji i/lub objętych programami rozwoju w celu uniknięcia porzucania ziemi i/lub w celu podjęcia problemu szczególnych niedogodności, których doświadczają rolnicy w tych obszarach,

d) w formie wkładu do premii z tytułu ubezpieczenia upraw zgodnie z warunkami określonymi w art. 69,

e) fundusze wspólnego inwestowania dotyczące chorób zwierząt i roślin zgodnie z warunkami określonymi w art. 70.

2. Wsparcie dla działań, o których mowa w ust. 1 lit. a) może być przyznane wyłącznie:

a) jeżeli

(i) w odniesieniu do wsparcia z tytułu określonych rodzajów gospodarowania, o których mowa w ppkt (i), przestrzegane są wymogi dotyczące płatności rolnośrodowiskowych określone w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005,

(ii) w odniesieniu do wsparcia z tytułu poprawy jakości produktów rolnych, o którym mowa w ppkt (ii), jest ono zgodne z rozporządzeniem Rady (WE) nr 509/2006, rozporządzeniem Rady (WE) nr 510/2006, rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007[20] i z rozdziałem I tytułu II części II rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz

(iii) w odniesieniu do wsparcia z tytułu poprawy wprowadzania do obrotu produktów rolnych, o którym mowa w ppkt (iii), przestrzegane są kryteria określone w art. 2-5 rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 oraz

b) przyznawane jest wyłącznie na pokrycie dodatkowych kosztów, które zostały rzeczywiście poniesione oraz zrekompensowanie utraconych dochodów w celu spełnienia danego celu.

3. Wsparcie dla działań, o których mowa w ust. 1 lit. b) może być przyznane wyłącznie:

a) po pełnym wdrożeniu systemu płatności jednolitej w danym sektorze zgodnie z art. 54, 55 i 71.

b) w zakresie niezbędnym do utworzenia zachęt w celu utrzymania aktualnego poziomu produkcji.

4. Wsparcie w ramach działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i e) jest ograniczone do 2,5 % krajowych pułapów określonych w art. 41, przy czym państwa członkowskie mogą ustanawiać swoje limity dla poszczególnych działań.

5. Wsparcie dla działań, o których mowa w:

a) ust. 1 lit. a) i d) przybiera formę dodatkowych płatności rocznych,

b) ust. 1 lit. b) przybiera formę dodatkowych płatności rocznych, takich jak płatności pogłówne lub premia z tytułu użytków zielonych,

c) ust. 1 lit. c) przybiera formę zwiększenia wartości jednostkowej i/lub liczby uprawnień do płatności przysługujących rolnikom,

---

[20] Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

d) ust. 1 lit. e) przybiera formę rekompensat, określonych w art. 70.

6. Przenoszenie uprawnień do płatności ze zwiększonymi wartościami jednostkowymi i dodatkowymi uprawnieniami do płatności, o których mowa w ust. 5 lit. c) może być dozwolone jedynie, jeżeli przeniesieniu uprawnień towarzyszy przeniesienie równoważnej liczby hektarów.

7. Wsparcie dla działań, o których mowa w ust. 1 jest zgodne z innymi środkami i strategiami politycznymi Wspólnoty.

8. Państwa członkowskie gromadzą fundusze niezbędne do zapewnienia wsparcia, o którym mowa w:

a) ust. 1 lit. a), b), c) i d) poprzez zastosowanie liniowego zmniejszenia uprawnień przyznanych rolnikom i/lub wykorzystanie rezerwy krajowej,

b) ust. 1 lit. e) poprzez zastosowanie, jeżeli jest to konieczne, liniowego zmniejszenia jednego lub większej ilości płatności, które mają być dokonane na rzecz beneficjentów odnośnych płatności zgodnie z niniejszym tytułem oraz w ramach limitów określonych w ust. 1 i 3.

9. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, określa warunki przyznawania wsparcia, o którym mowa w niniejszej sekcji, w szczególności w celu zapewnienia spójności z innymi środkami i strategiami politycznymi Wspólnoty oraz w celu uniknięcia kumulowania wsparcia.

Artykuł 69
Ubezpieczenie upraw

1. Państwa członkowskie mogą przyznać wkład finansowy na wypłatę premii z tytułu ubezpieczenia upraw od strat spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi.

Do celów niniejszego artykułu „niekorzystne zjawiska klimatyczne” oznaczają warunki pogodowe, które mogą być porównane do klęsk żywiołowych, takie jak mróz, grad, lód, deszcz lub susza, oraz które niszczą ponad 30 % średniej rocznej produkcji danego rolnika z poprzednich trzech lat lub średniej z trzech lat opartej na okresie pięciu ubiegłych lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej.

2. Wkład finansowy przyznany na rolnika wynosi 60 % należnej premii z tytułu ubezpieczenia upraw. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zwiększeniu wkładu finansowego do 70 % uwzględniając sytuację klimatyczną lub sytuację danego sektora.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć kwotę premii kwalifikującej się do wkładu finansowego przez zastosowanie odpowiednich pułapów.

3. Możliwość objęcia upraw ubezpieczeniem jest dostępna jedynie w przypadku gdy niekorzystne zjawiska klimatyczne zostały formalnie za takie uznane przez właściwe organy danego państwa członkowskiego.

4. Wypłaty z tytułu ubezpieczeń rekompensują nie więcej niż całkowity koszt poniesionych strat, o których mowa w ust. 1 i nie wprowadzają wymagań ani ustaleń dotyczących rodzaju lub ilości dalszej produkcji.

5. Każdy wkład finansowy jest wypłacany bezpośrednio danemu rolnikowi.

6. Wydatki państw członkowskich w zakresie przyznawania wkładu finansowego są współfinansowane przez Wspólnotę z funduszy, o których mowa w art. 68 ust. 1 w wymiarze 40 % kwalifikującej się kwoty premii z tytułu ubezpieczenia upraw, ustalonej zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

   Pierwszy akapit nie narusza uprawnień państw członkowskich do pokrycia w pełni lub w części ich udziału w finansowaniu wkładu finansowego za pośrednictwem obowiązkowych systemów wspólnej odpowiedzialności we właściwych sektorach.

7. Wkład finansowy nie może stanowić bariery w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w zakresie usług ubezpieczeniowych. Wkład finansowy nie ogranicza się do ubezpieczenia zapewnianego przez jedną tylko firmę ubezpieczeniową lub grupę firm lub do ubezpieczenia uzależnionego od warunku, że umowa ubezpieczenia ma być zawarta z firmą założoną w danym państwie członkowskim.

Artykuł 70

Fundusze wspólnego finansowania dotyczące chorób zwierząt i roślin

1. Państwa członkowskie mogą przewidzieć wypłatę rekompensaty finansowej na rzecz rolników z tytułu strat spowodowanych wystąpieniem choroby zwierząt lub roślin poprzez wkład finansowy do funduszy wspólnego inwestowania.

2. Do celów niniejszego artykułu:

   a) „fundusz wspólnego inwestowania” oznacza system akredytowany przez państwo członkowskie zgodnie z prawem krajowym, który umożliwia stowarzyszonym rolnikom ubezpieczanie się na wypadek strat gospodarczych spowodowanych wystąpieniem choroby zwierząt lub roślin; rolnikom, którzy ponieśli straty przyznawane są rekompensaty finansowe;

   b) „straty gospodarcze” oznaczają wszelkie dodatkowe koszty poniesione przez rolnika w wyniku podjęcia przez niego wyjątkowych środków w celu zmniejszenia dostaw na dany rynek lub wszelką znaczną utratę produkcji. Za straty gospodarcze nie są uważane koszty, w związku z którymi może zostać przyznana rekompensata zgodnie z innymi przepisami wspólnotowymi i przepisami wynikającymi z zastosowania wszelkich innych środków zdrowotnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych.

3. Z funduszy wspólnego finansowania rekompensata finansowa wypłacana jest bezpośrednio zrzeszonym rolnikom, którzy ponieśli straty gospodarcze.

   Rekompensata finansowa wypłacana z funduszy wspólnego inwestowania pochodzi z:

a) kapitału podstawowego wniesionego do funduszu przez zrzeszonych rolników oraz/lub

b) pożyczek zaciągniętych przez fundusze na warunkach rynkowych.

Żaden początkowy kapitał podstawowy nie jest zasilany z funduszy publicznych.

4. Wkład finansowy określony w ust. 1 może dotyczyć:

a) kosztów administracyjnych utworzenia funduszy wspólnego inwestowania, rozłożonych na okres maksymalnie trzech lat,

b) spłaty kapitału i odsetek od rynkowych pożyczek zaciągniętych przez fundusz wspólnego inwestowania w celu wypłaty rekompensaty finansowej rolnikom,

c) kwot wypłaconych przez fundusz wspólnego inwestowania z jego kapitału podstawowego, jako finansowa rekompensata dla rolników.

Minimalny i maksymalny okres zaciągania pożyczek rynkowych kwalifikujących się do przyznania wkładu finansowego określany jest przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

W przypadku gdy wkład finansowy wypłacany jest zgodnie akapitem pierwszym lit. c) wkład finansowy z funduszy publicznych podlega takiemu samemu harmonogramowi, jaki obowiązuje w przypadku pożyczek rynkowych zaciąganych na minimalny okres.

5. Żaden wkład finansowy nie przekracza 60 % kosztów, o których mowa w ust. 4. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zwiększeniu wkładu finansowego do 70 % uwzględniając sytuację danego sektora. Wszelkie koszty, których nie pokrywa wkład finansowy, ponoszone są przez zrzeszonych rolników.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć koszty, które kwalifikują się do przyznania wkładu finansowego poprzez zastosowanie:

a) pułapów w odniesieniu do funduszu,

b) odpowiednich pułapów jednostkowych.

6. Wydatki państw członkowskich w zakresie przyznawania wkładu finansowego są współfinansowane przez Wspólnotę z funduszy, o których mowa w art. 68 ust. 1 w wymiarze 40 % kwot kwalifikujących się na mocy ust. 4.

Pierwszy akapit nie narusza uprawnień państw członkowskich do pokrycia w pełni lub w części ich udziału w finansowaniu wkładu finansowego za pośrednictwem obowiązkowych systemów wspólnej odpowiedzialności we właściwych sektorach.

7. Państwa członkowskie ustanawiają zasady tworzenia funduszy wspólnego inwestowania i zarządzania nimi, zwłaszcza w zakresie przyznawania rolnikom rekompensat finansowych w sytuacji kryzysowej lub w zakresie administrowania i kontroli tych zasad.

8. Państwa członkowskie przekazują Komisji roczne sprawozdanie z wdrażania postanowień niniejszego artykułu. Format, treść, częstotliwość i terminy dotyczące tego sprawozdania ustanawiane są przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 128 ust. 2.

TYTUŁ IV
INNE SYSTEMY POMOCOWE

ROZDZIAŁ 1
WSPÓLNOTOWE SYSTEMY POMOCOWE

SEKCJA 1
SPECJALNA PŁATNOŚĆ Z TYTUŁU UPRAWY RYŻU

Artykuł 71
Zakres stosowania

W latach 2009, 2010 i 2011 pomoc przyznawana jest rolnikom produkującym ryż objęty kodem CN 1006 10, na warunkach ustanowionych w niniejszej sekcji.

Artykuł 72
Warunki i kwota pomocy

1. Pomoc jest przyznawana na hektar gruntów obsianych ryżem, na których roślina ta jest uprawiana co najmniej do początku stadium kwitnienia w normalnych warunkach wzrostu.

   Jednakże rośliny uprawiane na obszarach, które są w pełni obsiewane oraz które są uprawiane zgodnie z lokalnymi standardami, ale które nie osiągają stadium kwitnienia w wyniku nadzwyczajnych warunków pogodowych uznanych przez dane państwo członkowskie, kwalifikują się do pomocy, pod warunkiem, że odnośne obszary nie są wykorzystywane do żadnych innych celów do tego stadium wzrostu.

2. Kwota pomocy wynosi jak następuje, według plonów w danych państwach członkowskich:

	EUR/ha	
	2009	***2010 oraz 2011***
Bułgaria	345,255	172,627
Grecja	561,00	280,5
Hiszpania	476,25	238,125
Francja	411,75	205,875
Włochy	453,00	226,5
Węgry	232,50	116,25
Portugalia	453,75	226,875
Rumunia	126,075	63,037

Artykuł 73
Powierzchnie gruntów

Niniejszym ustanawia się krajową powierzchnię bazową dla każdego państwa członkowskiego będącego producentem. Jednakże dla Francji ustanawia się dwie powierzchnie bazowe. Powierzchnie bazowe są następujące:

– Bułgaria: 4 166 ha,

– Grecja: 20 333 ha,

– Hiszpania: 104 973 ha,

– Francja: 19 050 ha,

– Włochy: 219 588 ha,

– Węgry: 3 222 ha,

– Portugalia: 24 667 ha,

– Rumunia: 500 ha.

Państwo członkowskie może podzielić swoją powierzchnię bazową lub swoje powierzchnie bazowe na podobszary według obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów.

Artykuł 74
Przekroczenie powierzchni obszarów

1. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim powierzchnia obszaru przeznaczonego pod uprawę ryżu w danym roku przekroczy powierzchnię bazową wskazaną w art. 73, powierzchnia obszaru przypadającego na rolnika, dla którego wnioskowana jest pomoc, jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

2. Gdy państwo członkowskie dzieli swoją powierzchnię bazową lub powierzchnie bazowe na podobszary bazowe, zmniejszenie przewidziane w ust. 1 ma zastosowanie wyłącznie do rolników z podobszarów bazowych, w przypadku których limit został przekroczony. Zmniejszenie takie jest dokonywane, gdy w danym państwie członkowskim powierzchnie w podobszarach bazowych, które nie osiągnęły swoich limitów, zostały przeniesione do podobszarów bazowych, w których takie limity zostały przekroczone.

SEKCJA 2
POMOC Z TYTUŁU SKROBI ZIEMNIACZANEJ

Artykuł 75
Kwota pomocy

Ustanawia się pomoc dla rolników produkujących ziemniaki przeznaczone do wytwarzania skrobi ziemniaczanej. Kwota płatności odnosi się do ilości ziemniaków potrzebnych do wyprodukowania jednej tony skrobi. Wynosi ona:

a) 66,32 EUR na lata gospodarcze 2009/2010 oraz 2010/2011;

b) 33,16 EUR na lata gospodarcze 2011/2012 oraz 2012/2013.

Kwota ta musi być dopasowana do zawartości skrobi w ziemniakach.

Artykuł 76
Warunki

Pomoc jest wypłacana wyłącznie w odniesieniu do ilości ziemniaków będących przedmiotem umowy kontraktacyjnej pomiędzy producentem ziemniaków a wytwórcą skrobi w ramach limitu kwoty przyznanej takiemu przedsiębiorstwu, w sposób przewidziany w art. 84a ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007[21].

SEKCJA 3
SPECJALNA PŁATNOŚĆ Z TYTUŁU UPRAWY BAWEŁNY

Artykuł 77
Zakres stosowania

Pomoc przyznawana jest rolnikom produkującym bawełnę objętą kodem CN 5201 00, na warunkach określonych w niniejszej sekcji.

[21] Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

Artykuł 78
Warunki

1. Pomoc przyznawana jest od hektara kwalifikującej się powierzchni uprawy bawełny. Aby kwalifikować się, powierzchnia musi być powierzchnią gruntów rolnych, zatwierdzoną przez państwo członkowskie do celów produkcji bawełny, obsianą odmianami zatwierdzonymi, i z której rzeczywiście osiągane są plony w normalnych warunkach wzrostu.

   Pomoc, o której mowa w art. 77, jest wypłacana z tytułu bawełny o dobrej jakości handlowej.

2. Państwa członkowskie zatwierdzają powierzchnie gruntów i odmiany, jak określono w ust. 1, zgodnie ze szczegółowymi zasadami i warunkami przyjętymi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

Artykuł 79
Powierzchnie bazowe i kwoty

1. Powierzchnie bazowe ustala się, jak następuje:

   – Bułgaria: 10 237 ha,

   – Grecja: 370 000 ha,

   – Hiszpania: 70 000 ha,

   – Portugalia: 360 ha.

2. Wysokość pomocy na każdy kwalifikujący się hektar wynosi:

   – Bułgaria: 263 EUR,

   – Grecja: 594 EUR dla 300 000 hektarów oraz 342,85 EUR dla pozostałych 70 000 hektarów,

   – Hiszpania: 1 039 EUR,

   – Portugalia: 556 EUR.

3. Jeżeli w danym roku liczba hektarów kwalifikujących się powierzchni bawełny w danym państwie członkowskim przekroczy liczbę hektarów powierzchni bazowej, o której mowa w ust. 1, to pomoc, o której mowa w ust. 2 dla tego państwa członkowskiego zmniejszana jest proporcjonalnie do wielkości, o jaką przekroczona została ta powierzchnia bazowa.

   Jednakże w odniesieniu do Grecji, proporcjonalne zmniejszenie stosowane jest w odniesieniu do kwoty pomocy określonej dla części krajowej powierzchni bazowej obejmującej 70 000 hektarów, w celu utrzymania się w granicach łącznej kwoty 202,2 mln EUR.

4. Szczegółowe przepisy w celu wprowadzenia w życie niniejszego artykułu przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

Artykuł 80
Zatwierdzone organizacje międzybranżowe

1. Do celów niniejszej sekcji „zatwierdzona organizacja międzybranżowa” oznacza pomiot prawny zrzeszający rolników produkujących bawełnę i co najmniej jeden podmiot zajmujący się odziarnianiem bawełny, które prowadzą taką działalność, jak:

   – pomoc w lepszej koordynacji sposobu wprowadzania bawełny na rynek, zwłaszcza za pośrednictwem badań naukowych i badań rynkowych,

   – sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami wspólnotowymi,

   – orientowanie produkcji na produkty, które są lepiej dostosowane do potrzeb rynkowych i popytu konsumentów, szczególnie w aspektach jakości i ochrony konsumentów,

   – aktualizacja metod i środków mających na celu poprawę jakości produktów,

   – opracowywanie strategii marketingowych w celu promowania sprzedaży bawełny za pośrednictwem programów certyfikowania jakości.

2. Państwo członkowskie, na którego terytorium prowadzą swoją działalność gospodarczą podmioty zajmujące się odziarnianiem bawełny zatwierdza organizacje międzybranżowe, które będą przestrzegać kryteriów, które przyjęte zostaną zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

Artykuł 81
Wypłacanie pomocy

1. Rolnicy otrzymują pomoc od kwalifikującego się hektara zgodnie z art. 79.

2. Rolnicy, którzy są członkami zatwierdzonej organizacji międzybranżowej otrzymują pomoc od kwalifikującego się hektara w ramach powierzchni bazowej określonej w art. 79 ust. 1, zwiększoną o kwotę 3 EUR.

SEKCJA 4
POMOC DLA PRODUCENTÓW BURAKÓW CUKROWYCH I TRZCINY CUKROWEJ

Artykuł 82
Zakres stosowania

1. W państwach członkowskich, które przyznały pomoc restrukturyzacyjną przewidzianą w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 dla co najmniej 50 % kwot cukru ustanowionych w dniu 20 lutego 2006 r. w załączniku III do rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006[22], przyznaje się pomoc wspólnotową producentom buraków cukrowych i trzciny cukrowej.

[22] Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1.

2. Pomoc jest udzielana na maksymalny okres pięciu kolejnych lat od roku gospodarczego, w którym osiągnięty został próg 50 %, o którym mowa w ust. 1, ale nie później niż na rok gospodarczy 2013/2014.

Artykuł 83
Warunki

Pomoc jest udzielana w ramach kwoty w odniesieniu do ilości cukru uzyskanego z buraków cukrowych lub trzciny cukrowej, dostarczonego w ramach umów zawartych zgodnie z art. 50 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 84
Kwota pomocy

Pomoc udzielana jest od tony białego cukru standardowej jakości. Kwota pomocy jest równa połowie kwoty uzyskanej w wyniku podzielenia kwoty pułapu dla danego państwa członkowskiego na dany rok, o której mowa w załączniku XII do niniejszego rozporządzenia, przez całkowitą wysokość kwoty cukru i syropu inulinowego określonej w dniu 20 lutego 2006 r. w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

Do pomocy przyznawanej producentom buraków cukrowych i trzciny cukrowej nie mają zastosowania art. 110 i 120 niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA 5
PRZEJŚCIOWE PŁATNOŚCI Z TYTUŁU OWOCÓW I WARZYW

Artykuł 85
Przejściowa pomoc obszarowa

1. W przypadku stosowania art. 56 ust. 1 lub art. 117 ust. 1 podczas okresu, o którym mowa w tych przepisach rolnikom produkującym pomidory dostarczane w celu przetworzenia można udzielić przejściowej pomocy obszarowej, na warunkach określonych w niniejszej sekcji.

2. W przypadku stosowania art. 56 ust. 2 lub art. 117 ust. 2 podczas okresu, o którym mowa w tych przepisach można udzielić przejściowej pomocy obszarowej, na warunkach określonych w niniejszej sekcji, rolnikom produkującym jeden lub większą ilość produktów z owoców i warzyw wymienionych w art. 56 ust. 2 akapit trzeci, zgodnie z określeniem państw członkowskich, dostarczanych w celu przetworzenia.

Artykuł 86
Kwota pomocy i kwalifikowalność

1. Państwa członkowskie na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów określają pomoc na hektar, na którym uprawiane są pomidory i każdy rodzaj produktu z owoców i warzyw wymienionych w art. 56 ust. 2 akapit trzeci.

2. Całkowita kwota płatności w żadnym przypadku nie przekracza pułapu określonego zgodnie z art. 53 ust. 2 lub art. 117.

3. Pomoc udzielana jest jedynie w odniesieniu do obszarów, których produkcja objęta jest umową dotyczącą przetwarzania na jeden z produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

4. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie pomocy wspólnotowej od kolejnych obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, w tym od tego, czy rolnicy są członkami organizacji producentów lub grupy producentów uznanej na mocy odpowiednio art. 125b lub art. 125d rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

SEKCJA 6
PRZEJŚCIOWA PŁATNOŚĆ Z TYTUŁU OWOCÓW MIĘKKICH

Artykuł 87
Płatność z tytułu owoców miękkich

1. Przejściowa pomoc obszarowa ma zastosowanie do dnia 31 grudnia 2012 r. w odniesieniu do truskawek oznaczonych kodem CN 0810 10 00 i malin oznaczonych kodem CN 0810 20 10, które są dostarczane w celu przetworzenia.

2. Pomoc udzielana jest jedynie w odniesieniu do obszarów, których produkcja objęta jest umową dotyczącą przetwarzania na jeden z produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Wypłacana pomoc wspólnotowa wynosi 230 EUR/ha.

4. Państwa członkowskie mogą wypłacać pomoc krajową uzupełniającą pomoc wspólnotową. Całkowita wysokość pomocy wspólnotowej i krajowej nie przekracza 400 EUR/ha.

5. Pomoc wypłacana jest jedynie w odniesieniu do maksymalnych krajowych powierzchni gwarantowanych, przyznanych państwom członkowskim jak następuje:

Państwo członkowskie	Krajowa powierzchnia gwarantowana (w hektarach)
Bułgaria	2 400
Węgry	1 700
Łotwa	400
Litwa	600
Polska	48 000

Jeżeli powierzchnia kwalifikująca się w danym państwie członkowskim i w danym roku jest większa niż maksymalna krajowa powierzchnia gwarantowana, wielkość pomocy, o której mowa w ust. 3, podlega zmniejszeniu proporcjonalnie do wielkości przekraczającej maksymalną krajową powierzchnię gwarantowaną.

6. Artykuły 110 i 120 nie mają zastosowania do przejściowej płatności z tytułu owoców miękkich.

SEKCJA 7
PREMIE Z TYTUŁU OWIEC I KÓZ

Artykuł 88
Zakres stosowania

W przypadku zastosowania przepisów art. 54, państwa członkowskie przyznają, w ujęciu rocznym, premie lub dodatkowe płatności rolnikom, którzy hodują owce i kozy, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w niniejszej sekcji, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Artykuł 89
Definicje

Do celów niniejszej sekcji przyjmuje się następujące definicje:

a) „maciorka” oznacza samicę z gatunku owiec, która kociła się przynajmniej raz lub która ma co najmniej jeden rok życia;

b) „koza” oznacza samicę z gatunku kóz, która kociła się przynajmniej raz lub która ma co najmniej jeden rok życia.

Artykuł 90
Premia z tytułu maciorek i kóz

1. Rolnik utrzymujący maciorki w swoim gospodarstwie może korzystać, po złożeniu wniosku, z premii z tytułu utrzymywania maciorek (premii z tytułu maciorek).

2. Rolnik utrzymujący kozy w swoim gospodarstwie może korzystać, po złożeniu wniosku, z premii z tytułu utrzymywania kóz (premii z tytułu kóz). Premia taka jest przyznawana rolnikom na określonych obszarach, w których produkcja spełnia następujące dwa kryteria:

   a) hodowla kóz jest ukierunkowana głównie na produkcję mięsa koziego;

   b) techniki hodowli kóz i owiec są podobne co do swojego charakteru.

   Wykaz takich obszarów zostanie ustanowiony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

3. Premia z tytułu maciorek oraz premia z tytułu kóz jest przyznawana w formie płatności rocznej na każde kwalifikujące się zwierzę na rok kalendarzowy oraz na rolnika w ramach limitów indywidualnych pułapów. Minimalna liczba zwierząt, w odniesieniu do których składany jest wniosek o premię, jest określana przez państwo członkowskie. Liczba minimalna nie powinna być mniejsza niż 10 i większa niż 50.

4. Kwota premii za maciorkę wynosi 21 EUR. Jednakże dla rolników sprzedających mleko owcze lub produkty na bazie mleka owczego taka premia za maciorkę wynosi 6,8 EUR.

5. Kwota premii na kozę wynosi 6,8 EUR.

Artykuł 91
Premia uzupełniająca

1. Premia uzupełniająca jest wypłacana rolnikom z obszarów, gdzie produkcja owiec i kóz stanowi działalność tradycyjną lub ma znaczący udział w gospodarce wiejskiej. Państwa członkowskie definiują takie obszary. W każdym razie, premia uzupełniająca jest przyznawana wyłącznie rolnikowi, którego gospodarstwo, w kategoriach powierzchni wykorzystywanej na cele rolnicze, znajduje się co najmniej w 50 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania zdefiniowanych stosownie do rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

2. Premia uzupełniająca jest przyznawana również rolnikowi zajmującemu się sezonowym wypasem zwierząt, pod warunkiem, że:

   a) co najmniej 90 % zwierząt, dla których wnioskowana jest premia jest wypasanych przez co najmniej 90 kolejnych dni na kwalifikujących się obszarach określonych zgodnie z ust. 1; oraz

   b) siedziba gospodarstwa znajduje się na należycie zdefiniowanym obszarze geograficznym, który został określony przez państwo członkowskie jako obszar tradycyjnego prowadzenia sezonowego wypasu owiec i/lub kóz oraz pod warunkiem, że takie przemieszczenia zwierząt są konieczne ze względu na brak paszy w wystarczającej ilości w czasie sezonowego wypasu zwierząt.

3. Kwota premii uzupełniającej jest ustalana na poziomie 7 EUR na maciorkę i na kozę. Premia uzupełniająca jest przyznawana z zastrzeżeniem tych samych warunków co warunki ustanowione odnośnie przyznawania premii z tytułu maciorek i kóz.

Artykuł 92

Wspólne zasady dotyczące premii

1. Premie są wypłacane rolnikom – beneficjentom na podstawie liczby maciorek i/lub kóz utrzymywanych w gospodarstwie przez minimalny okres, który zostanie określony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

2. Aby kwalifikować się do premii zwierzę musi być poddane identyfikacji i rejestracji zgodnej z rozporządzeniem (WE) nr 21/2004.

Artykuł 93

Limity indywidualne

1. W dniu 1 stycznia 2009 r. indywidualny pułap przypadający na rolnika, o którym mowa w art. 90 ust. 3 będzie równy liczbie praw do premii, które rolnik posiadał w dniu 31 grudnia 2008 r. zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi.

2. Państwa członkowskie podejmą środki niezbędne do zapewnienia, aby suma uprawnień do premii na ich terytorium nie przekroczyła krajowych pułapów określonych w ust. 4, oraz aby rezerwy krajowe określone w art. 96 mogły zostać utrzymane.

   Po upływie okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z art. 111 oraz w przypadku stosowania art. 54 przyznanie producentom indywidualnych pułapów i utworzenie rezerwy krajowej określonej w art. 95 następuje nie później niż pod koniec pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej.

3. Znosi się prawa do premii, wycofane zgodnie ze środkami podjętymi na mocy ust. 2.

4. Stosuje się następujące pułapy:

Państwo członkowskie	Prawa (x 1000)
Bułgaria	2 058,483
Republika Czeska	66,733
Dania	104
Estonia	48
Hiszpania	19 580
Francja	7 842
Cypr	472,401
Łotwa	18,437
Litwa	17,304
Węgry	1 146
Polska	335,88
Portugalia	2 690
Rumunia	5 880,620
Słowenia	84,909
Słowacja	305,756
Finlandia	80
Razem	**40 730,523**

Artykuł 94
Przeniesienie praw do premii

1. Gdy rolnik sprzedaje lub w inny sposób przekazuje prawo własności do swojego gospodarstwa, może on przekazać wszystkie swoje prawa do premii osobie, która przejmuje jego gospodarstwo.

2. Rolnik może również przekazać, w całości lub w części, swoje prawa do premii innym rolnikom bez przenoszenia praw do swojego gospodarstwa.

   W przypadku przeniesienia praw do premii bez przenoszenia praw do gospodarstwa, część przenoszonych praw do premii, nieprzekraczająca 15 %, jest zwracana, bez rekompensaty, do rezerwy krajowej państwa członkowskiego, w którym znajduje się dane gospodarstwo, w celu ich bezpłatnego rozdysponowania.

   Państwa członkowskie mogą nabyć prawa do premii od rolników, którzy zgodzą się, na zasadzie dobrowolności, zwrócić swoje prawa do premii, w całości lub w części. W takim przypadku kwoty wypłacone rolnikom za zbycie takich praw do premii mogą zostać uregulowane ze środków budżetu krajowego.

   W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 oraz w należycie uzasadnionych okolicznościach, państwa członkowskie mogą uregulować, że w przypadku sprzedaży lub innego sposobu przekazania praw do gospodarstwa, przekazanie praw do premii jest dokonywane za pośrednictwem rezerwy krajowej.

3. Państwa członkowskie mogą podjąć niezbędne środki dla przeciwdziałania przenoszeniu praw do premii z obszarów lub regionów wrażliwych, gdzie produkcja owiec ma szczególne znaczenie dla lokalnej gospodarki.

4. Państwa członkowskie mogą zezwolić, przed upływem terminu, który określą, na tymczasowe przeniesienie takiej części praw do premii, której rolnik posiadający takie prawa nie zamierza wykorzystać.

Artykuł 95
Rezerwa krajowa

1. Każde państwo członkowskie utrzymuje krajową rezerwę praw do premii.

2. Wszystkie prawa do premii wycofane zgodnie z art. 94 ust. 2 lub innymi przepisami wspólnotowymi są dodawane do rezerwy krajowej.

3. Państwa członkowskie mogą przyznawać prawa do premii rolnikom, w ramach limitów swoich rezerw krajowych. W przypadku przydziału praw do premii, pierwszeństwo należy dawać w szczególności rolnikom rozpoczynającym działalność, młodym rolnikom lub też innym rolnikom traktowanym priorytetowo.

Artykuł 96
Pułapy

Suma kwot każdej wnioskowanej premii nie może przekroczyć limitu pułapu ustalonego przez Komisje zgodnie z art. 53 ust. 2.

Gdy całkowita kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

SEKCJA 8
PŁATNOŚCI Z TYTUŁU WOŁOWINY I CIELĘCINY

Artykuł 97
Zakres stosowania

W przypadku zastosowania przepisów art. 55, państwa członkowskie przyznają, z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej sekcji, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, dodatkową płatność lub płatności wybrane przez dane państwo członkowskie zgodnie z przepisami wspomnianego artykułu.

Artykuł 98
Definicje

Do celów niniejszej sekcji:

a) „region” oznacza państwo członkowskie lub region w ramach państwa członkowskiego, w zależności od wyboru danego państwa członkowskiego;

b) „byk” oznacza niekastrowanego samca z gatunku bydła;

c) „wół” oznacza kastrowanego samca z gatunku bydła;

d) krowa „mamka” oznacza krowę należącą do rasy mięsnej lub krowę będącą krzyżówką z rasą mięsną, oraz należącą do stada przeznaczonego do hodowli cieląt na potrzeby produkcji mięsa;

e) „jałówka” oznacza samicę z gatunku bydła w wieku od ośmiu miesięcy, która się jeszcze nie cieliła.

Artykuł 99
Premia specjalna

1. Rolnik utrzymujący samce z gatunku bydła w swoim gospodarstwie może korzystać, po złożeniu wniosku, z premii specjalnej. Jest ona przyznawana w formie premii rocznej na rok kalendarzowy i na gospodarstwo, w ramach limitów pułapów regionalnych za nie więcej niż 90 zwierząt dla każdego przedziału wiekowego, o którym mowa w ust. 2.

2. Premia specjalna jest przyznawana nie więcej niż:

   a) raz w życiu każdego byka w wieku powyżej dziewięciu miesięcy; lub

   b) dwa razy w życiu każdego wołu:

      (i) po raz pierwszy w wieku dziewięciu miesięcy,

      (ii) po raz drugi po osiągnięciu przez zwierzę wieku 21 miesięcy.

3. Aby korzystać z premii specjalnej:

   a) każde zwierzę objęte wnioskiem musi być utrzymywane przez rolnika z przeznaczeniem na opas przez okres, który zostanie określony;

   b) każde zwierzę do chwili uboju lub wywozu posiada wystawiony na siebie paszport, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1760/2000, zawierający wszystkie istotne informacje dotyczące statusu zwierzęcia, jeśli chodzi o uprawnienie do premii lub, w przypadku jego braku, równorzędny dokument administracyjny.

4. Gdy w danym regionie łączna liczba byków w wieku powyżej dziewięciu miesięcy oraz wołów w wieku od dziewięciu do 20 miesięcy, które zostały uwzględnione we wniosku, oraz które spełniają warunki przyznania premii specjalnej, przekroczy pułap regionalny, o którym mowa w ust. 8, wówczas liczba wszystkich kwalifikujących się zwierząt na mocy przepisów ust. 2 lit. a) i b) przypadających na rolnika na dany rok jest proporcjonalnie zmniejszana.

   W rozumieniu niniejszego artykułu „pułap regionalny" oznacza liczbę zwierząt uprawnionych do korzystania, w danym regionie i na dany rok kalendarzowy, z premii specjalnej.

5. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 i 4, państwo członkowskie może:

   a) na podstawie obiektywnych kryteriów, które stanowią część polityki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich oraz wyłącznie pod warunkiem, że uwzględniają one aspekty odnoszące się do środowiska naturalnego i zatrudnienia, zmienić lub uchylić limit pogłowia wynoszący 90 zwierząt na gospodarstwo jak również przedział wiekowy oraz,

   b) wykonując swoje uprawnienia, zadecydować o zastosowaniu ust. 4 w taki sposób, aby osiągnąć poziom zmniejszeń, które muszą być zgodne z obowiązującym pułapem regionalnym, bez stosowania takich zmniejszeń do rolników prowadzących małe gospodarstwa, którzy, w odniesieniu do danego roku, złożyli wnioski o specjalne premie, obejmujące jedynie minimalną liczbę zwierząt określoną przez dane państwo członkowskie.

6. Państwa członkowskie mogą zadecydować o przyznaniu premii specjalnej w momencie uboju. W tym przypadku, w odniesieniu do byków, kryterium wieku, o którym mowa w ust. 2 lit. a) jest zastępowane minimalną wagą tuszy wynoszącą 185 kg.

   Premia jest wypłacana lub przekazywana na rzecz rolników.

7. Kwota premii specjalnej jest ustalana na poziomie:

   a) 210 EUR na kwalifikującego się byka;

   b) 150 EUR na kwalifikującego się wołu i przedział wiekowy.

8. Stosuje się następujące pułapy regionalne:

Państwo członkowskie	Pułap regionalny
Bułgaria	90 343
Republika Czeska	244 349
Dania	277 110
Niemcy	1 782 700
Estonia	18 800
Cypr	12 000
Łotwa	70 200
Litwa	150 000
Polska	926 000
Rumunia	452 000
Słowenia	92 276
Słowacja	78 348
Finlandia	250 000
Szwecja	250 000

Artykuł 100
Premia z tytułu krów mamek

1. Rolnik utrzymujący krowy mamki w swoim gospodarstwie może korzystać, po złożeniu wniosku, z premii za utrzymywanie krów mamek (premia z tytułu krów mamek). Jest ona przyznawana w formie premii rocznej na rok kalendarzowy i na rolnika w ramach limitów indywidualnych pułapów.

2. Premia z tytułu krów mamek jest przyznawana rolnikowi:

   a) niedostarczającemu mleka ani przetworów mlecznych ze swojego gospodarstwa przez okres 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

      Dostarczanie mleka lub przetworów mlecznych bezpośrednio z gospodarstwa do konsumenta nie wyklucza jednak możliwości przyznania takiej premii;

   b) dostarczającemu mleko lub przetwory mleczne, których łączna indywidualna kwota, o której mowa w art. 67 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie przekracza 120 000 kg.

   Jednakże państwa członkowskie mogą zadecydować, na podstawie obiektywnych kryteriów, które ustanowią, o zmianie lub uchyleniu takiego limitu ilościowego pod warunkiem, że rolnik utrzymuje, przez co najmniej sześć kolejnych miesięcy od dnia złożenia wniosku, liczbę krów mamek równą co najmniej 60 % oraz jałówek równą maksymalnie 40 % liczby, która stanowiła przedmiot wniosku o premię.

Na potrzeby ustalenia liczby zwierząt kwalifikujących się do otrzymania premii na mocy lit. a) i b) pierwszego ustępu, określa się czy krowy należą do stada mamek czy do stada mlecznego na podstawie indywidualnej kwoty mlecznej dostępnej w gospodarstwie w dniu 31 marca danego roku kalendarzowego, wyrażonej w tonach i w przeciętnym udoju mleka.

3. Uprawnienia rolników do premii są ograniczane poprzez zastosowanie indywidualnego pułapu zdefiniowanego w art. 101.

4. Kwota premii na kwalifikujące się zwierzę zostaje ustalona na poziomie 200 EUR.

5. Państwa członkowskie mogą przyznać dodatkową krajową premię z tytułu krów mamek w wysokości maksymalnie 50 EUR na zwierzę pod warunkiem, że nie wywołuje to dyskryminacji pomiędzy hodowcami w danym państwie członkowskim.

W odniesieniu do gospodarstw znajdujących się w regionie zdefiniowanym w art. 5 i 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006[23] pierwsze 24,15 EUR na zwierzę takiej dodatkowej premii jest finansowane z EFRROW.

W odniesieniu do gospodarstw znajdujących się na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli w danym państwie członkowskim pogłowie bydła zawiera duży odsetek krów mamek, które stanowią co najmniej 30 % łącznego pogłowia krów, oraz jeżeli co najmniej 30 % samców z gatunku bydła poddawanych ubojowi należy do klasy mięsności S i E, EFRROW finansuje premię dodatkową w pełnej wysokości. Przekroczenie takich wielkości procentowych jest ustalane na podstawie średniej z dwóch lat poprzedzających rok, w którym wspomniana premia jest przyznawana.

6. Dla potrzeb niniejszego artykułu brane są pod uwagę wyłącznie jałówki należące do rasy mięsnej lub będące krzyżówką z rasą mięsną, oraz należące do stada przeznaczonego do hodowli cieląt na potrzeby produkcji mięsa.

Artykuł 101
Indywidualny pułap dla krów mamek

1. Pomoc jest przyznawana każdemu rolnikowi utrzymującemu krowy mamki w ramach limitu indywidualnych pułapów, które zostały określone poprzez zastosowanie art. 126 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, że suma uprawnień do premii na ich terytorium nie przekracza krajowych pułapów określonych w ust. 5, oraz że rezerwy krajowe określone w art. 103 mogą zostać zachowane.

Po upływie okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z art. 111 oraz w przypadku stosowania art. 55 ust. 1 przyznanie pułapów producentom indywidualnych i utworzenie rezerwy krajowej określonej w art. 103 następuje nie później niż pod koniec pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej.

---

[23] Dz.U. L 210 z 31.7.2006, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1989/2006.

3. W przypadku gdy dostosowanie, o którym mowa w ust. 2, wymaga zmniejszenia indywidualnych pułapów posiadanych przez rolników, operację taką należy przeprowadzić bez płatności kompensacyjnych i zadecydować o niej na podstawie obiektywnych kryteriów obejmujących, w szczególności:

a) procent w jakim rolnicy wykorzystali swoje indywidualne pułapy podczas trzech lat referencyjnych poprzedzających rok 2000,

b) wdrożenie programu inwestycyjnego lub ekstensyfikacyjnego w sektorze wołowiny i cielęciny,

c) określone okoliczności naturalne lub stosowanie kar, skutkujące niewypłaceniem lub zmniejszeniem płatności premii za co najmniej jeden rok referencyjny,

d) dodatkowe nadzwyczajne okoliczności powodujące, że płatności dokonywane w co najmniej jednym roku referencyjnym nie odpowiadają faktycznej sytuacji występującej w trakcie poprzednich lat.

4. Prawa do premii, które zostały wycofane na mocy środka podjętego zgodnie z ust. 2, zostają zniesione.

5. Stosuje się następujące pułapy krajowe:

Państwo członkowskie	Pułap krajowy
Belgia	394 253
Bułgaria	16 019
Republika Czeska	90 300
Estonia	13 416
Hiszpania	1 441 539
Francja	3 779 866
Cypr	500
Łotwa	19 368
Litwa	47 232
Węgry	117 000
Malta	454
Austria	375 000
Polska	325 581
Portugalia	416 539
Rumunia	150 000
Słowenia	86 384
Słowacja	28 080
Zjednoczone Królestwo	1 699 511

Artykuł 102

Przeniesienie praw do premii z tytułu krów mamek

1. Gdy rolnik sprzedaje lub w inny sposób przekazuje prawo własności do swojego gospodarstwa, może on przekazać wszystkie swoje prawa do premii z tytułu krów mamek osobie, która przejmuje jego gospodarstwo. Rolnik może również przekazać, w całości lub w części, swoje prawa do premii innym rolnikom bez przenoszenia praw do swojego gospodarstwa.

   W przypadku przeniesienia praw do premii bez przenoszenia praw do gospodarstwa, część przenoszonych praw do premii, nieprzekraczająca 15 %, jest zwracana, bez płatności kompensacyjnej, do rezerwy krajowej państwa członkowskiego, w którym znajduje się dane gospodarstwo, w celu ich bezpłatnego rozdysponowania.

2. Państwa członkowskie:

   a) podejmują niezbędne środki dla przeciwdziałania przenoszeniu praw do premii poza obszary lub regiony wrażliwe, gdzie produkcja wołowiny i cielęciny ma szczególne znaczenie dla lokalnej gospodarki;

   b) mogą uregulować, że przeniesienie praw do premii bez przekazania praw do gospodarstwa jest dokonywane bezpośrednio pomiędzy rolnikami albo, że jest dokonywane za pośrednictwem rezerwy krajowej.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić, przed upływem terminu, który określą, na tymczasowe przeniesienie takiej części praw do premii, której rolnik posiadający takie prawa nie zamierza wykorzystać.

Artykuł 103

Krajowa rezerwa praw do premii z tytułu krów mamek

1. Każde państwo członkowskie utrzymuje krajową rezerwę praw do premii z tytułu krów mamek.

2. Wszystkie prawa do premii wycofane zgodnie z art. 102 ust. 1 akapit drugi lub innymi przepisami wspólnotowymi są dodawane do rezerwy krajowej, bez uszczerbku dla przepisów art. 101 ust. 4.

3. Państwa członkowskie wykorzystują swoje rezerwy krajowe do przyznawania praw do premii, w ramach limitów swoich rezerw krajowych, w szczególności rolnikom rozpoczynającym działalność, młodym rolnikom lub też innym rolnikom traktowanym priorytetowo.

Artykuł 104
Jałówki

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 100 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie, w których więcej niż 60 % krów mamek i jałówek jest utrzymywanych na obszarach górskich, w rozumieniu art. 50 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, mogą zadecydować o przyznaniu premii z tytułu krów mamek dla jałówek oddzielnie od premii dla krów mamek w ramach limitów odrębnego pułapu krajowego, który zostanie ustanowiony przez dane państwo członkowskie.

   Taki odrębny pułap krajowy nie może przekraczać 40 % pułapu krajowego danego państwa członkowskiego określonego w art. 101 ust. 5. Taki pułap krajowy jest zmniejszany o kwotę równą odrębnemu pułapowi krajowemu. Gdy w państwie członkowskim korzystającym z uprawnień przewidzianych w niniejszym ustępie, łączna liczba jałówek, objętych złożonym wnioskiem, i spełniających warunki dotyczące przyznawania premii z tytułu krów mamek, przekroczy odrębny pułap krajowy, należy proporcjonalnie zmniejszyć liczbę jałówek kwalifikujących się do premii przypadających na rolnika w odnośnym roku.

2. Na potrzeby niniejszego artykułu, brane są pod uwagę wyłącznie jałówki należące do rasy mięsnej lub będące krzyżówką z rasą mięsną.

Artykuł 105
Premia ubojowa

1. Rolnik utrzymujący bydło w swoim gospodarstwie może skorzystać, po złożeniu wniosku, z premii ubojowej. Jest ona przyznawana z tytułu uboju zwierząt kwalifikujących się do premii lub ich eksportu do kraju trzeciego, oraz w ramach pułapów krajowych, które zostaną określone.

   Następujące zwierzęta kwalifikują się do premii ubojowej:

   a) byki, woły, krowy i jałówki w wieku powyżej ośmiu miesięcy włącznie;

   b) cielęta w wieku od miesiąca do ośmiu miesięcy i o wadze tuszy do 185 kg,

   Zwierzęta wymienione w drugim akapicie kwalifikują się do premii ubojowej pod warunkiem, że były one utrzymywane przez rolnika przez okres, który zostanie określony.

2. Kwota premii zostaje ustalona na poziomie:

   a) 80 EUR na zwierzę kwalifikujące się do premii, określone w ust. 1 lit. a);

   b) 50 EUR na zwierzę kwalifikujące się do premii, określone w ust. 1 lit. b).

3. Pułapy krajowe, o których mowa w ust. 1, są określane dla poszczególnych państw członkowskich oraz osobno dla obu grup zwierząt wyszczególnionych w lit. a) i b) drugiego akapitu niniejszego artykułu. Każdy pułap jest równy liczbie zwierząt w każdej z tych dwóch grup, które w roku 1995 zostały poddane ubojowi w danym państwie członkowskim, do której dodaje się zwierzęta eksportowane do krajów trzecich, według danych Eurostatu lub innych opublikowanych oficjalnych informacji statystycznych dla takiego roku, zaakceptowanych przez Komisję.

Pułapy krajowe dla nowych państw członkowskich są określone w poniższej tabeli.

	Byki, woły, krowy i jałówki	Cielęta w wieku powyżej 1 miesiąca i poniżej 8 miesięcy oraz o wadze tuszy do 185 kg
Bułgaria	22 191	101 542
Republika Czeska	483 382	27 380
Estonia	107 813	30 000
Cypr	21 000	—
Łotwa	124 320	53 280
Litwa	367 484	244 200
Węgry	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polska	1 815 430	839 518
Rumunia	1 148 000	85 000
Słowenia	161 137	35 852
Słowacja	204 062	62 841

4. Gdy w danym państwie członkowskim łączna liczba zwierząt, objętych wnioskami w odniesieniu do jednej z dwóch grup zwierząt wyszczególnionych w ust. 1 akapit drugi lit. a) lub b) niniejszego artykułu, oraz spełniających warunki przyznawania premii ubojowej przekroczy pułap krajowy ustanowiony dla takiej grupy, liczba wszystkich kwalifikujących się zwierząt w ramach danej grupy, przypadająca na rolnika w danym roku jest proporcjonalnie zmniejszana.

Artykuł 106
Wspólne zasady dotyczące premii

Aby kwalifikować się do płatności bezpośrednich na mocy niniejszej sekcji, zwierzę musi być poddane identyfikacji i rejestracji zgodnej z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000.

Zwierzę uważa jednak się za kwalifikujące się do płatności w przypadku gdy w momencie rozpoczęcia okresu chowu zwierzęcia właściwemu organowi przekazane zostały informacje, o których mowa w art. 7 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, dotyczące wcześniejszego przewozu zwierząt.

Artykuł 107
Pułapy

Suma kwot każdej wnioskowanej bezpośredniej płatności nie może przekroczyć pułapu ustalonego przez Komisję zgodnie z art. 53 ust. 2.

Gdy całkowita kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.

Artykuł 108
Substancje zakazane na mocy dyrektywy 96/22/WE

1. Gdy pozostałości substancji zakazanych na mocy dyrektywy 96/22/WE[24], lub pozostałości substancji dozwolonych na mocy powyżej wspomnianego aktu, ale które zostały użyte nielegalnie, zostaną wykryte stosownie do odpowiednich przepisów dyrektywy Rady 96/23/WE[25], w zwierzęciu zaliczanym do stada bydła należącego do rolnika, lub gdy niedozwolona substancja lub produkt, lub substancja lub produkt dozwolony na mocy dyrektywy 96/22/WE, ale który jest w posiadaniu rolnika nielegalnie, zostanie wykryty w gospodarstwie rolnika w jakiejkolwiek postaci, rolnik zostaje wykluczony, na rok kalendarzowy, w którym nastąpiło wykrycie, z otrzymywania kwot przewidzianych na mocy niniejszej sekcji.

   W przypadku powtarzającego się łamania prawa, długość okresu wykluczenia może, stosownie do powagi wykroczenia, zostać wydłużona do 5 lat począwszy od roku, w którym wykryto ponowne złamanie prawa.

2. W przypadku utrudnień ze strony właściciela lub posiadacza zwierząt podczas przeprowadzania inspekcji oraz podczas pobierania próbek, które są konieczne do realizacji krajowych planów monitorowania pozostałości, lub też podczas przeprowadzania dochodzeń lub kontroli, przewidzianych na mocy dyrektywy 96/23/WE, mają zastosowanie kary przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ 2
POMOCE KRAJOWE

Artykuł 109
Krajowa pomoc z tytułu orzechów

1. Państwa członkowskie mogą przyznać pomoc krajową, maksymalnie do kwoty 120,75 EUR na hektar rocznie, rolnikom produkującym następujące produkty:

   a) migdały objęte kodami CN 0802 11 i 0802 12,

   b) orzechy laskowe lub orzechy tureckie objęte kodami CN 0802 21 i 0802 22,

   c) orzechy włoskie objęte kodami CN 0802 31 i 0802 32,

---

[24] Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3.
[25] Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.

d) orzechy pistacjowe objęte kodami CN 0802 50,

e) orzechy robinii objęte kodami CN 1212 10 10.

2. Pomoc krajowa może być wypłacana jedynie dla maksymalnej powierzchni:

Państwo członkowskie	Maksymalna powierzchnia (ha)
Belgia	100
Bułgaria	11 984
Niemcy	1 500
Grecja	41 100
Hiszpania	568 200
Francja	17 300
Włochy	130 100
Cypr	5 100
Luksemburg	100
Węgry	2 900
Niderlandy	100
Austria	100
Polska	4 200
Portugalia	41 300
Rumunia	1 645
Słowenia	300
Słowacja	3 100
Zjednoczone Królestwo	100

3. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznawanie pomocy krajowej od członkostwa rolników w organizacji producenckiej uznanej na mocy przepisów art. 125b rozporządzenia (WE) 1234/2007.

TYTUŁ V
WDRAŻANIE PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH W NOWYCH PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

ROZDZIAŁ 1
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 110
Wprowadzenie płatności bezpośrednich

W nowych państwach członkowskich, z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii, płatności bezpośrednie wprowadza się zgodnie z następującym harmonogramem przyrostów, wyrażonym jako odsetek mającego wówczas zastosowanie poziomu takich płatności w państwach członkowskich niebędących nowymi państwami członkowskimi:

– 60 % w 2009 r.,

– 70 % w 2010 r.,

– 80 % w 2011 r.,

– 90 % w 2012 r.,

– 100 % od 2013 r.

Dla Bułgarii i Rumunii płatności bezpośrednie wprowadza się zgodnie z następującym harmonogramem przyrostów, wyrażonym jako odsetek mającego wówczas zastosowanie poziomu takich płatności w państwach członkowskich niebędących nowymi państwami członkowskimi:

– 35 % w 2009 r.,

– 40 % w 2010 r.,

– 50 % w 2011 r.,

– 60 % w 2012 r.,

– 70 % w 2013 r.,

– 80 % w 2014 r.,

– 90 % w 2015 r.,

– 100 % od 2016 r.

ROZDZIAŁ 2
SYSTEM JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI OBSZAROWEJ

Artykuł 111
System jednolitej płatności obszarowej

1. Nowe państwa członkowskie, które podjęły decyzję o zastąpieniu płatności bezpośrednich, z wyjątkiem przejściowej płatności z tytułu owoców miękkich, ustanowionej w tytule IV rozdział 1 sekcja 6 niniejszego rozporządzenia, systemem jednolitej płatności obszarowej przyznają rolnikom pomoc zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

2. Jednolita płatność obszarowa dokonywana jest raz do roku. Jest ona obliczana poprzez podzielenie rocznej puli środków finansowych, ustanowionej zgodnie z art. 112, przez powierzchnię użytków rolnych każdego z nowych państw członkowskich, określoną zgodnie z art. 113.

3. System jednolitej płatności obszarowej jest dostępny dla wszystkich nowych państw członkowskich do dnia 31 grudnia 2013 r. Nowe państwa członkowskie zgłaszają Komisji zamiar zakończenia stosowania tego systemu do dnia 1 sierpnia ostatniego roku stosowania.

4. Po zakończeniu okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej stosowane są płatności bezpośrednie zgodnie z właściwymi przepisami Wspólnoty oraz w oparciu o parametry ilościowe, takie jak powierzchnia bazowa, pułapy premii oraz maksymalne gwarantowane ilości (MGI), określone w aktach przystąpienia w odniesieniu dla każdej płatności bezpośredniej oraz w późniejszym prawodawstwie wspólnotowym. Następnie zastosowanie mają wskaźniki procentowe ustanowione na odpowiednie lata w art. 110 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 112
Roczna pula środków finansowych

1. Dla wszystkich nowych państw członkowskich Komisja ustanawia roczną pulę środków finansowych będącą sumą funduszy, które będą dostępne w danym roku kalendarzowym w celu przyznawania płatności bezpośrednich w nowych państwach członkowskich.

   Roczna pula środków finansowych określana jest zgodnie z właściwymi przepisami Wspólnoty oraz w oparciu o parametry ilościowe, takie jak powierzchnie bazowe, pułapy premii oraz maksymalne gwarantowane ilości (MGI), określone w aktach przystąpienia w odniesieniu dla każdej płatności bezpośredniej oraz w późniejszym prawodawstwie wspólnotowym.

Roczna pula środków finansowych jest skorygowana przy zastosowaniu odpowiedniego wskaźnika procentowego określonego w art. 110 do stopniowego wprowadzenia płatności bezpośrednich, z wyjątkiem kwot dostępnych zgodnie z załącznikiem XII lub zgodnie z różnicą między tymi kwotami lub kwotami odpowiadającymi sektorowi owoców i warzyw oraz kwotami faktycznie zastosowanymi, o których mowa w art. 118 ust. 1.

2. W przypadku gdy w danym roku jednolite płatności obszarowe w nowym pastwie członkowskim przekraczają roczną pulę środków finansowych, roczna kwota na hektar mająca zastosowanie w tym nowym państwie członkowskim ulega proporcjonalnemu zmniejszeniu poprzez zastosowanie współczynnika redukcji.

Artykuł 113

Powierzchnia objęta systemem jednolitej płatności obszarowej

1. Powierzchnia użytków rolnych nowego państwa członkowskiego znajdujących się w systemie jednolitej płatności obszarowej stanowi część użytkowanych gruntów rolnych utrzymywanych w dobrej kulturze rolnej w dniu 30 czerwca 2003 r., produkujących w tym okresie bądź nie oraz, w stosownych przypadkach, dostosowanych według obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, które mają być ustanowione przez to nowe państwo członkowskie po zatwierdzeniu przez Komisję.

   Do celów niniejszego tytułu „użytkowane grunty rolne" oznaczają łączną powierzchnię gruntów rolnych, trwałych użytków zielonych, plantacji trwałych oraz ogródków przydomowych, zgodnie z definicją przyjętą przez Komisję dla celów statystycznych.

   Jednakże dla Bułgarii i Rumunii powierzchnia użytków rolnych znajdujących się w systemie jednolitej płatności obszarowej stanowi część użytkowanych gruntów rolnych utrzymywanych w dobrej kulturze rolnej, produkujących bądź nie, w stosownych przypadkach dostosowanych według obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, przedstawionych przez Bułgarię i Rumunię po zatwierdzeniu przez Komisję.

2. Do przyznania płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej kwalifikują się wszystkie działki rolne spełniające kryteria przewidziane w ust. 1 oraz działki rolne obsadzone zagajnikami o krótkiej rotacji (kod CN ex 0602 90 41), które były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej w dniu 30 czerwca 2003 r. Jednakże dla Bułgarii i Rumunii kwalifikują się wszystkie działki rolne spełniające kryteria przewidziane w ust. 1 oraz działki rolne obsadzone zagajnikami o krótkiej rotacji (kod CN ex 0602 90 41).

   Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych działki, o których mowa w pierwszym akapicie pozostają w dyspozycji rolnika w dniu określonym przez państwa członkowskie, który nie jest późniejszy niż ustalona w tym państwie członkowskim data zmiany wniosku o pomoc.

Minimalne rozmiary kwalifikującego się obszaru przypadającego na gospodarstwo, dla którego można ubiegać się o płatności, wynosi 0,3 ha. Jednakże wszystkie nowe państwa członkowskie mogą, na podstawie obiektywnych kryteriów i po zatwierdzeniu przez Komisję, podjąć decyzję ustalającą minimalne rozmiary na wyższym poziomie, nieprzekraczającym 1 ha.

3. Nie ma obowiązku sporządzania lub stosowania współczynników związanych z produkcją. Jednakże rolnicy mogą wykorzystywać grunty, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu dla wszelkich celów rolniczych. W przypadku produkcji konopi objętych kodem CN 5302 10 00 zastosowanie ma art. 42 ust. 1.

4 Wszelkie grunty korzystające z płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej są utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochrona środowiska zgodnie z art. 6.

Wszyscy rolnicy otrzymujący wsparcie w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej mają obowiązek przestrzegać wymogów podstawowych w zakresie zarządzania wymienionych w załączniku II, zgodnie z poniższym harmonogramem:

a) wymogi wymienione w pkt A załącznika II stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.;

b) wymogi wymienione w pkt B i C załącznika II stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii stosowanie art. 4, 5, 25, 26 i 27 jest nieobowiązkowe do dnia 31 grudnia 2011 r. w zakresie, w jakim odnoszą się one do podstawowych wymogów w zakresie zarządzania. Od dnia 1 stycznia 2012 r. rolnik otrzymujący płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej w tych państwach członkowskich ma obowiązek przestrzegać wymogów podstawowych w zakresie zarządzania wymienionych w załączniku II, zgodnie z poniższym harmonogramem:

(a) wymogi wymienione w pkt A załącznika II stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.;

(b) wymogi wymienione w pkt B i C załącznika II stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

5. Stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej nie wpływa w żaden sposób na obowiązek wszystkich państw członkowskich związany z wdrażaniem przepisów Wspólnoty w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 oraz rozporządzenia (WE) nr 21/2004.

Artykuł 114
Informowanie

Nowe państwa członkowskie informują Komisję szczegółowo o środkach działania podjętych w celu wdrożenia przepisów niniejszego rozdziału oraz, w szczególności, o środkach podjętych na podstawie art. 112 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3
ODDZIELNE PŁATNOŚCI I SPECJALNE WSPARCIE

Artykuł 115
Oddzielna płatność z tytułu cukru

1. W przypadku gdy nowe państwo członkowskie, inne niż Bułgaria i Rumunia, stosuje wariant przewidziany w art. 143ba rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, przyznaje ono rolnikom kwalifikującym się w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej oddzielną płatność z tytułu cukru na lata 2009 i 2010. Bułgaria i Rumunia przyznają ją również na rok 2011. Jest ona przyznawana w oparciu o kryteria przyjęte przez dane państwa członkowskie w roku 2006 i 2007.

2. Oddzielna płatność z tytułu cukru jest przyznawana w ramach pułapów wyszczególnionych w załączniku XII.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 każde zainteresowane nowe państwo członkowskie może do dnia 31 marca roku, na poczet którego przyznano oddzielną płatność z tytułu cukru i na podstawie obiektywnych kryteriów, zadecydować o zastosowaniu do oddzielnych płatności z tytułu cukru pułapu niższego niż pułap określony w załączniku XII. Gdy suma kwot określonych zgodnie z ust. 1 przekracza pułap, o którym zadecydowało zainteresowane nowe państwo członkowskie, kwota roczna przyznawana rolnikom zostaje proporcjonalnie zmniejszona.

Artykuł 116
Oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw

1. W przypadku gdy nowe państwo członkowskie stosuje wariant przewidziany w art. 143bb rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, przyznaje ono rolnikom kwalifikującym się w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej oddzielną płatność z tytułu owoców i warzyw. Jest ona przyznawana zgodnie z kryteriami przyjętymi przez to państwo członkowskie w 2007 r.

2. Oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw jest przyznawana w granicach wysokości składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej owocom i warzywom lub w ramach niższego pułapu w przypadku gdy nowe państwo członkowskie skorzystało z wariantu przewidzianego w art. 143bb ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Artykuł 117
Oddzielna płatność przejściowa z tytułu owoców i warzyw

1. W przypadku gdy nowe państwo członkowskie skorzystało z wariantu przewidzianego w art. 143bc ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, zatrzymuje ono do dnia 31 grudnia 2011 r. do 50 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, odpowiadających pomidorom objętym kodem CN 0702 00 00, zgodnie z decyzją podjętą przez nie w 2007 r.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z procedurą określoną w art. 128 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność przyznawana jest rolnikom produkującym pomidory na warunkach przewidzianych w tytule IV rozdział 1 sekcja 5 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy nowe państwo członkowskie korzysta z wariantu przewidzianego w art. 143bc ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, zatrzymuje, zgodnie z decyzją podjętą przez nie w 2007 r.:

a) do dnia 31 grudnia 2010 r. do 100 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne wymienione w art. 56 ust. 2 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia;

b) od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. do 75 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, odpowiadającej uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne wymienione w art. 56 ust. 2 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z procedurą określoną w art. 128 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność przyznawana jest rolnikom produkującym co najmniej jeden z produktów z owoców i warzyw określonych przez zainteresowane państwo członkowskie i wymienionych w art. 56 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 118

Wspólne przepisy dotyczące oddzielnych płatności

1. Środki finansowe udostępniane w celu przyznania płatności, o której mowa w art. 115, 116 i 117 nie są ujmowane w rocznej puli środków finansowych, o której mowa w art. 112 ust. 1. Jednakże w przypadku zastosowania art. 115 ust. 3 różnica między pułapem wymienionym w załączniku XII a pułapem faktycznie zastosowanym zostaje ujęta w rocznej puli środków finansowych, o której mowa w art. 112 ust. 1.

2. Artykułów 110 i 120 nie stosuje się do oddzielnych płatności, o których mowa w art. 115, 116 i 117.

3. W przypadku przeniesienia w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia oddzielna płatność z tytułu cukru oraz oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw, o których mowa w art. 115 i 116 przyznawane są odpowiednio rolnikowi, który odziedziczył gospodarstwo, pod warunkiem, że kwalifikuje się on do otrzymania takiej pomocy w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

Artykuł 119
Specjalne wsparcie

1. Nowe państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej mogą, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2009 r. oraz z efektem począwszy od roku kalendarzowego 2010, podjąć decyzję o wykorzystaniu do 10 % krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, na przyznawanie wsparcia rolnikom, określonego w art. 68 ust. 1 lit. a), b), c), d) i e) oraz zgodnie z art. 68 ust. 2-9, a także z art. 69 i 70.

2. W drodze odstępstwa od art. 68 ust. 5 lit. b) wsparcie na rzecz środków, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. c) przybiera formę zwiększenia kwot, które są przyznawane na hektar w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

3. Kwoty, o których mowa w ust. 1 są określane przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2.

   Kwoty te odliczane są z rocznej puli środków finansowych, o której mowa w art. 112 ust. 1, danych nowych państw członkowskich.

ROZDZIAŁ 4
KRAJOWE UZUPEŁNIAJĄCE PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNIE I PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNIE

Artykuł 120
Krajowe uzupełniające płatności bezpośrednie i płatności bezpośrednie

1. Do celów niniejszego artykułu: „Krajowy system podobny do WPR” oznacza każdy krajowy system płatności bezpośrednich mający zastosowanie przed dniem przystąpienia nowych państw członkowskich, w ramach którego rolnikom przyznawano wsparcie na produkcję objętą jedną z płatności bezpośrednich.

2. Nowe państwa członkowskie mają możliwość, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, uzupełniania wszelkich płatności bezpośrednich do poziomu:

   a) w odniesieniu do wszystkich płatności bezpośrednich do 30 punktów procentowych powyżej mającego zastosowanie w danym roku poziomu, o którym mowa w art. 110. Dla Bułgarii i Rumunii zastosowanie mają następujące poziomy: 65 % poziomu płatności bezpośrednich we Wspólnocie obowiązujących na dzień 30 kwietnia 2004 r. w roku 2009 r., a od 2010 r. do 30 punktów procentowych ponad mający zastosowanie poziom, o którym mowa w art. 110 ust. 2 w odpowiednim roku. Jednakże Republika Czeska może uzupełniać płatności bezpośrednie w sektorze ziemniaków przeznaczonych do produkcji skrobi ziemniaczanej do 100 % poziomu stosowanego w państwach członkowskich niebędących nowymi państwami członkowskimi. Jednakże w odniesieniu do płatności bezpośrednich, o których mowa w tytule IV rozdział 7 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 państwa członkowskie mogą uzupełniać płatności bezpośrednie do poziomu 100 %. Dla Bułgarii i Rumunii zastosowanie mają następujące stawki maksymalne: 95 % w 2009 r. i 100 % od 2010 r.;

   lub

b) (i) w odniesieniu do płatności bezpośrednich innych niż system płatności jednolitej, całkowity poziom bezpośredniego wsparcia, jakie rolnik mógłby otrzymać w stosunku do poszczególnych produktów w nowych państwach członkowskich w roku kalendarzowym 2003 w ramach krajowego systemu podobnego do WPR, powiększony o 10 punktów procentowych. Jednakże dla Litwy rokiem odniesienia jest rok kalendarzowy 2002. Dla Bułgarii i Rumunii rokiem odniesienia jest rok kalendarzowy 2006. W przypadku Słowenii powiększenie wynosi 25 punktów procentowych;

(ii) w odniesieniu do systemu płatności jednolitej całkowita suma krajowej uzupełniającej pomocy bezpośredniej, która może zostać przyznana przez nowe państwo członkowskie w danym roku, zostaje ograniczona do określonej puli środków finansowych. Pula ta jest równa różnicy pomiędzy:

– całkowitą sumą krajowego systemu bezpośredniego wsparcia podobnego do WPR, który będzie dostępny we właściwych nowych państwach członkowskich w roku kalendarzowym 2003 lub, w przypadku Litwy, w roku kalendarzowym 2002; suma ta za każdym razem będzie zwiększana o 10 punktów procentowych. Jednakże dla Bułgarii i Rumunii rokiem odniesienia jest rok kalendarzowy 2006. W przypadku Słowenii powiększenie wynosi 25 punktów procentowych; oraz

– pułap krajowy dla danego nowego państwa członkowskiego wymieniony w załączniku VIII dostosowuje się, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 53 ust. 2.

W celu obliczenia całkowitej sumy, o której mowa w tiret pierwszym powyżej, zawarte zostają krajowe płatności bezpośrednie oraz/lub ich składniki odpowiadające wspólnotowym płatnościom bezpośrednimi oraz/lub ich składniki, które zostały wzięte pod uwagę przy wyliczaniu efektywnego pułapu danego nowego państwa członkowskiego zgodnie z art. 41 i art. 53 ust. 2.

Dla każdej odpowiedniej płatności bezpośredniej nowe państwo członkowskie może zdecydować się na zastosowanie powyższego wariantu a) lub b).

Całkowite bezpośrednie wsparcie, jakie rolnik może otrzymać w nowych państwach członkowskich po przystąpieniu w ramach odpowiednich płatności bezpośrednich, obejmujących wszystkie krajowe uzupełniające płatności bezpośrednie, nie przekroczy poziomu wsparcia bezpośredniego, jakie przysługiwałoby rolnikowi na mocy odpowiedniego systemu płatności bezpośrednich, stosowanego w tym czasie w państwach członkowskich niebędących nowymi państwami członkowskimi.

3. Cypr może uzupełnić pomoc bezpośrednią wypłacaną rolnikom w ramach wszelkich płatności bezpośrednich wymienionych w załączniku I do pełnego poziomu wsparcia, do otrzymania którego dany rolnik byłby uprawniony na Cyprze w 2001 r.

Władze Cypru zapewniają, że całkowite bezpośrednie wsparcie, jakie po przystąpieniu otrzymują rolnicy na Cyprze w ramach odpowiednich płatności bezpośrednich, obejmujących wszystkie krajowe uzupełniające płatności bezpośrednie, w żadnym przypadku nie przekracza poziomu wsparcia bezpośredniego, jakie przysługiwałoby rolnikowi w ramach tych płatności bezpośrednich w danym roku w państwach członkowskich niebędących nowymi państwami członkowskimi.

Całkowite kwoty krajowej uzupełniającej pomocy, które mają zostać przyznane są wskazane w załączniku XIII.

Krajowa uzupełniająca pomoc, jaka ma zostać przyznana, podlega wszelkim dostosowaniom, które okażą się niezbędne w związku ze zmianami we wspólnej polityce rolnej.

Ustępy 2 i 5 nie mają zastosowania do Cypru.

4. Jeżeli nowe państwo członkowskie decyduje się na zastosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej, to może ono przyznać krajową uzupełniającą pomoc na warunkach, o których mowa w ust. 5 i 8.

5. Całkowita kwota krajowej uzupełniającej pomocy przyznanej w danym roku, w którym stosowany był system jednolitej płatności obszarowej, może być ograniczona specjalną pulą środków finansowych na podsektor pod warunkiem, że taka specjalna pula środków finansowych dla podsektora dotyczy wyłącznie:

   – płatności bezpośrednich związanych z systemem płatności jednolitej, i/lub

   – jednej lub większej ilości płatności bezpośrednich, które mogą podlegać częściowemu wdrożeniu, jak określono w art. 53 ust. 2. Pula ta jest równa różnicy pomiędzy:

      – całkowitą kwotą wsparcia na podsektor wynikającą z zastosowania postanowień ust. 2 lit. a) lub b), w stosownych przypadkach, oraz

      – całkowitą kwotą bezpośredniego wsparcia, która będzie dostępna w danym nowym państwie członkowskim dla tego samego podsektora w danym roku w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

6. Nowe państwa członkowskie mogą, na podstawie obiektywnych kryteriów i po zatwierdzeniu przez Komisję, podjąć decyzję o kwotach krajowej uzupełniającej pomocy, które mają zostać przyznane.

7. Zezwolenie Komisji:

   – w przypadku gdy zastosowanie ma ust. 2 lit. b), określa właściwe krajowe systemy płatności bezpośrednich podobne do WPR,

   – określa pułap, do którego krajowa uzupełniająca pomoc może być wypłacana, stawkę krajowej uzupełniającej pomocy oraz, w stosownych przypadkach, warunki jej przyznawania,

   – jest udzielane z zastrzeżeniem wszelkich dostosowań, które okazać się mogą niezbędne w związku ze zmianami we wspólnej polityce rolnej.

8. Uzupełniające krajowe płatności lub pomoc nie są udzielane dla działalności rolniczej, dla której w państwach członkowskich niebędących nowymi państwami członkowskimi płatności bezpośrednie nie są przewidziane.

Artykuł 121
Pomoc państwa na Cyprze

Cypr może, poza krajowymi uzupełniającymi płatnościami, przyznawać przejściową i malejącą pomoc krajową do końca 2010 r. Ta pomoc państwa przyznawana jest w formie podobnej do takiej pomocy wspólnotowej, jak płatności niezwiązane z wielkością produkcji.

Biorąc pod uwagę charakter i kwotę krajowego wsparcia przyznanego w 2001 r. Cypr może przyznać pomoc państwa dla podsektorów wymienionych w załączniku XIV do kwoty określonej w tym załączniku.

Pomoc państwa, jaka ma zostać przyznana, podlega wszelkim dostosowaniom, które okażą się niezbędne w związku ze zmianami we wspólnej polityce rolnej. W przypadku gdy takie dostosowania okażą się niezbędne, kwota pomocy lub warunki jej przyznawania zmieniane są na podstawie decyzji Komisji.

Cypr przekazuje Komisji roczne sprawozdanie z wdrażania środków pomocy państwa, ze wskazaniem formy pomocy i jej kwot na podsektor.

TYTUŁ VI
TRANSFERY FINANSOWE

Artykuł 122
Transfer finansowy na restrukturyzację w regionach produkcji bawełny

Kwota 22 mln EUR dostępna jest na każdy rok kalendarzowy jako dodatkowe wspólnotowe wsparcie działań w regionach produkcji bawełny w ramach programów rozwoju regionalnego finansowanych przez EFRROW.

Artykuł 123
Transfer finansowy na restrukturyzację w regionach produkcji tytoniu

Począwszy od roku budżetowego 2011, kwota 484 mln EUR dostępna jest jako dodatkowe wspólnotowe wsparcie działań w regionach produkcji tytoniu w ramach programowania rozwoju obszarów wiejskich finansowanego przez EFRROW dla tych państw członkowskich, w których producenci tytoniu otrzymali pomoc zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2075/92[26] w latach 2000, 2001 i 2002.

[26] Dz.U. L 215 z 30.7.1992, s. 70.

TYTUŁ VII
PRZEPISY WYKONAWCZE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ 1
PRZEPISY WYKONAWCZE

Artykuł 124
Potwierdzenie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności przyznane rolnikom przed dniem 1 stycznia 2009 r. są uważane za prawnie obowiązujące i prawidłowe od dnia 1 stycznia 2010 r.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do uprawnień do płatności przyznanych rolnikom na podstawie wniosku zawierającego informacje niezgodne ze stanem faktycznym.

3. Ustęp 1 nie narusza uprawnień Komisji do podejmowania decyzji, o których mowa w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do wydatków poniesionych w związku z płatnościami przyznanymi w każdym roku kalendarzowym do 2009 r. włącznie.

Artykuł 125
Zastosowanie do regionów najbardziej oddalonych

Tytuł III i IV nie mają zastosowania do francuskich departamentów zamorskich, Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich.

Artykuł 126
Pomoc państwa

W drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006[27], art. 87, 88 oraz 89 Traktatu nie mają zastosowania do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na mocy art. 42, 59, 68-70, 87 ust. 4, art. 100 ust. 5, art. 109 i art. 119-121.

Artykuł 127
Przekazywanie informacji do Komisji

Państwa członkowskie szczegółowo informują Komisję o środkach podjętych w celu wdrożenia niniejszego rozporządzenia oraz, w szczególności, o środkach dotyczących art. 6, 12, 42, 46, 47, 68, 69, 70, 59, 60 i 119.

---

[27] Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7.

Artykuł 128
Komitet Zarządzający ds. Płatności Bezpośrednich

1. Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Płatności Bezpośrednich składający się z przedstawicieli państw członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

2. W razie odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

   Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 129
Przepisy wykonawcze

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 128 ust. 2, w celu realizacji niniejszego rozporządzenia przyjmuje się szczegółowe przepisy. Obejmują one zwłaszcza:

a) szczegółowe przepisy dotyczące utworzenia systemu doradztwa rolniczego;

b) szczegółowe przepisy dotyczące kryterium przyznawania kwot udostępnionych w wyniku zastosowana modulacji;

c) szczegółowe przepisy dotyczące przyznawania pomocy przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu, włączając w to warunki kwalifikujące, terminy składania wniosków i płatności oraz przepisy dotyczące nadzoru, jak również kontroli i ustanawiania uprawnień do pomocy, włączając w to konieczną wymianę danych z państwami członkowskimi, oraz określenie przekroczenia powierzchni bazowych lub maksymalnych powierzchni gwarantowanych, jak również szczegółowe przepisy dotyczące ustalania okresu przetrzymywania, wycofywania i realokacji niewykorzystanych praw do premii ustanowionych na mocy tytułu IV rozdział 1 sekcje 7 i 8;

d) w odniesieniu do systemu płatności jednolitej szczegółowe przepisy dotyczące w szczególności ustanowienia rezerwy krajowej, przenoszenia uprawnień, zdefiniowania plantacji trwałych, pastwisk trwałych i użytków zielonych, wariantów przewidzianych w tytule III rozdziały 2 i 3 oraz włączenia płatności związanych z wielkością produkcji, przewidzianych w tytule III rozdział 4;

e) szczegółowe przepisy dotyczące wdrażania przepisów tytułu V;

f) szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące włączenia wsparcia z tytułu owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek do systemu płatności jednolitej, w tym w zakresie procedury przyznawania w pierwszym roku wdrażania oraz dotyczące płatności, o których mowa w tytule IV rozdział 1 sekcje 5 i 6;

g) szczegółowe przepisy dotyczące włączenia wsparcia dla wina do systemu płatności jednolitej, w tym procedury przyznawania w pierwszym roku wdrażania, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr [rozporządzenie dotyczące wina];

h) w odniesieniu do konopi szczegółowe zasady odnoszące się do szczególnych środków kontroli i metod określania poziomu tetrahydrokanabinolu;

i) zmiany w załączniku I, jakie mogą okazać się niezbędne biorąc pod uwagę kryteria określone w art. 1;

j) zmiany w załącznikach V, VI i VII, które mogą okazać się niezbędne, w szczególności biorąc pod uwagę nowe prawodawstwo wspólnotowe;

k) podstawowe cechy systemu identyfikacji działek rolnych wraz z ich definicją;

l) zmiany, które mogą zostać dokonane we wniosku o pomoc oraz zwolnienie z wymogu składania wniosku o pomoc;

m) przepisy dotyczące minimalnej ilości informacji, które muszą być zamieszczane we wnioskach o pomoc;

n) przepisy dotyczące kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu jak również kontroli przeprowadzanych metodą teledetekcji;

o) przepisy dotyczące stosowania zmniejszeń i wykluczeń z płatności w przypadku braku zgodności z zobowiązaniami, o których mowa w art. 4 i 24, włączając w to przypadki niezastosowania zmniejszeń i wykluczeń;

q) zmiany w załączniku V, jakie mogą okazać się niezbędne biorąc pod uwagę kryteria określone w art. 28;

r) komunikaty pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją;

s) środki, które są zarówno konieczne, jak i w pełni uzasadnione w celu rozwiązywania, w sytuacji nadzwyczajnej, problemów praktycznych i specyficznych, w szczególności problemów dotyczących wykonania tytułu II rozdział 4 i tytułu III rozdziały 2 i 3; środki te mogą stanowić odstępstwo od przepisów niektórych części niniejszego rozporządzenia, lecz wyłącznie w zakresie i przez okres, w jakim jest to absolutnie niezbędne;

t) w odniesieniu do bawełny, szczegółowe zasady dotyczące:

(i) obliczania redukcji pomocy przewidzianej w art. 80 ust. 3;

(ii) zatwierdzonych organizacji międzybranżowych, a w szczególności finansowania ich działalności i ich systemów kontroli i kar.

ROZDZIAŁ 2
PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 130
Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1290/2005

1. Artykuł 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja ustala kwoty, które zgodnie z art. 9, art. 10 ust. 4, art. 123 i 124 rozporządzenia Rady (WE) nr xxx/2008*[*niniejsze rozporządzenie*)] oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 378/2007, zostają przekazane do dyspozycji EFRROW".

2 Artykuł 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przyjmuje się, że krajowe pułapy płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr XXX/2008 [*niniejsze rozporządzenie*)], skorygowane o wyrównania przewidziane w art. 11 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, są pułapami finansowymi w EUR.

* Dz.U. L ……"

Artykuł 131
Zmiana rozporządzenia (WE) nr 247/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 247/2006 wprowadza się następujące zmiany:

(1) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wspólnota finansuje działania przewidziane w tytułach II i III niniejszego rozporządzenia do wysokości kwoty rocznej równej:

mln EUR

	Rok budżetowy 2007	Rok budżetowy 2008	Rok budżetowy 2009	Rok budżetowy 2010 i następne
Francuskie departamenty zamorskie	126.6	262.6	269.4	276.05
Azory i Madera	77.9	86.98	86.7	106.21
Wyspy Kanaryjskie	127.3	268.4	268.4	268.42

(2) wprowadza się art. 24b w brzmieniu:

„*Artykuł 24b*

1. Najpóźniej do dnia 15 lutego 2009 r. państwa członkowskie przedstawiają Komisji projekt zmian ich programu całościowego w celu uwzględnienia zmian wprowadzonych w art. 23 ust. 2.

2. Komisja ocenia proponowane zmiany oraz podejmuje decyzję o ich ewentualnym zatwierdzeniu najpóźniej w terminie czterech miesięcy od ich przedłożenia przez państwa członkowskie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2."

Artykuł 132
Zmiana rozporządzenia (WE) nr 378/2007

W rozporządzeniu (WE) nr 378/2007 wprowadza się następujące zmiany:

(1) W art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zmniejszenia w ramach dobrowolnej modulacji obliczane są przy zastosowaniu tej samej podstawy, jaka ma zastosowanie w przypadku modulacji zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr XXX/2008* (*niniejsze rozporządzenie*)

* Dz.U. L ……”

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Stawka modulacji mająca zastosowanie dla danego rolnika, wynikająca z zastosowania art. 7 rozporządzenia (WE) nr XXX/2008 (*niniejsze rozporządzenie*) pomniejszona o 5 punktów procentowych jest odliczana od stawki dobrowolnej modulacji stosowanej w państwach członkowskich w ramach zastosowania ust. 4 niniejszego artykułu. Zarówno odliczany procent, jak i ostateczna stawka dobrowolnej modulacji są równe lub większe 0.”

(2) W art. 3 ust. 1, lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w drodze odstępstwa od art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia stosowanie zmniejszeń w ramach modulacji na podstawie obliczeń mających zastosowanie do modulacji na mocy art. 7 rozporządzenia (WE) nr xx/2008, bez uwzględniania wyłączenia 5 000 EUR przewidzianego w ust. 1 wspomnianego artykułu; oraz/lub”.

Artykuł 133
Uchylenia

1. Niniejszym uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1782/2003.

Jednakże art. 66, 67, 68, 68a, 69, art. 70 ust. 1 lit. a) oraz rozdziały 1 (pszenica durum), 2 (premia z tytułu roślin wysokobiałkowych), 4 (płatność powierzchniowa z tytułu orzechów), 8 (rośliny energetyczne), 9 (pomoc z tytułu nasion), 10 (płatność powierzchniowa z tytułu roślin uprawnych), 10b (pomoc w odniesieniu do gajów oliwnych), 10c (pomoc w odniesieniu do tytoniu) oraz 10d (płatność obszarowa z tytułu chmielu) w tytule IV wspomnianego rozporządzenia obowiązują nadal w 2009 r.

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia traktowane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i należy je interpretować zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku XV.

Artykuł 134
Przepisy przejściowe

Komisja może przyjąć środki niezbędne do usprawnienia przejścia od ustaleń rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 do ustaleń niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 135
Uzgodnienia przejściowe w odniesieniu do nowych państw członkowskich

W przypadku gdy środki przejściowe są niezbędne do ułatwienia nowym państwom członkowskim przejścia od systemu jednolitej płatności obszarowej do systemu płatności jednolitej i innych systemów pomocy określonych w tytule III i IV, środki te są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 128 ust. 2.

Artykuł 136
Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz systemów wsparcia

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Płatność jednolita	Tytuł III niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z wielkością produkcji
System jednolitej płatności obszarowej	Tytuł V rozdział 2 niniejszego rozporządzenia	Płatność niezwiązana z wielkością produkcji zastępująca wszystkie płatności bezpośrednie wymienione w niniejszym załączniku, z wyjątkiem oddzielnych płatności
Rośliny wysokobiałkowe	Tytuł IV rozdział 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003*	Płatność obszarowa
Ryż	Tytuł IV rozdział 2 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Orzechy	Tytuł IV rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003*	Płatność obszarowa
Rośliny energetyczne	Tytuł IV rozdział 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003*	Płatność obszarowa
Ziemniaki skrobiowe	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 5 niniejszego rozporządzenia	Pomoc produkcyjna
Nasiona	Tytuł IV rozdział 9 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003	Pomoc produkcyjna
Rośliny uprawne	Tytuł IV rozdział 10 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003	Płatność obszarowa
Mięso baranie i kozie	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 7 niniejszego rozporządzenia	Premia za maciorki i kozy
Wołowina i cielęcina	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 8 niniejszego rozporządzenia	Premia specjalna, premia z tytułu krów mamek (włączając w to sytuację, gdy premia ta jest wypłacana dla jałówek oraz włączając dodatkowe premie krajowe z tytułu krów mamek, gdy są współfinansowane), premia ubojowa,
Specjalne wsparcie	Tytuł III rozdział 5 niniejszego rozporządzenia	
Oliwa z oliwek	Tytuł IV rozdział 10b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003*	Pomoc obszarowa
Jedwabniki	Artykuł 1 rozporządzenia (EWG) nr 845/72	Pomoc w celu zachęcenia do hodowli
Tytoń	Tytuł IV rozdział 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003*	Pomoc produkcyjna

Chmiel	Tytuł IV rozdział 10d rozporządzenia (WE) nr 1782/2003*	Pomoc obszarowa
Buraki cukrowe, trzcina cukrowa i cykoria wykorzystywane do produkcji cukru lub syropu inulinowego	Tytuł V artykuł 116 niniejszego rozporządzenia	Płatności niezwiązane z wielkością produkcji
Buraki cukrowe i trzcina cukrowa wykorzystywane do produkcji cukru	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 4 niniejszego rozporządzenia	Pomoc produkcyjna
Owoce i warzywa dostarczane do przetworzenia	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 5 niniejszego rozporządzenia	Przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw
Truskawki i maliny dostarczane do przetworzenia	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 6 niniejszego rozporządzenia	Przejściowa płatność z tytułu owoców miękkich
Owoce i warzywa	Artykuł 116	Oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw
Posei	Tytuł III rozporządzenia Rady (WE) nr 247/2006	Płatności bezpośrednie w ramach środków określonych w programach
Wyspy Morza Egejskiego	Rozdział III rozporządzenia Rady (WE) nr 1405/2006	Płatności bezpośrednie w ramach środków określonych w programach
Bawełna	Tytuł IV rozdział 1 sekcja 4 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa

* Jedynie w roku 2009.

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi podstawowe w zakresie zarządzania określone w art. 4 i 5

A. Środowisko naturalne

1.	Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103 z 25.4.1979, s. 1)	Artykuł 3 ust. 1, art. 3 ust. 2 lit. b), art. 4 ust. 1, 2, 4, 5 lit. a), b) i d)
2.	Dyrektywa Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. L 20 z 26.1.1980, s. 43)	Artykuły 4 i 5
3.	Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku stosowania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6)	Artykuł 3
4.	Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1)	Artykuły 4 i 5
5.	Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992 r., s. 7)	Artykuł 6 oraz art. 13 ust. 1 lit. a)

Zdrowie publiczne i zdrowie zwierząt

Identyfikacja i rejestracja zwierząt

6.	Dyrektywa Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, s. 32)	Artykuły 3, 4 i 5
7.	Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1)	Artykuły 4 i 7
8.	Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8).	Artykuły 3, 4 i 5

B. Zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt i zdrowotność roślin

9.	Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1)	Artykuł 3
10.	Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym lub tyreostatycznym oraz b-agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3)	Artykuły 3, 4, 5 i 7
11.	Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, z 1.2.2002, s. 1)	Artykuły 14, 15, art. 17 ust. 1, art. 18, 19 i 20

12.	Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1)	Artykuły 7, 11, 12, 13 i 15
Zgłaszanie chorób		
13.	Dyrektywa Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy (Dz.U. L 315 z 26.11.1985, s. 11)	Artykuł 3
14.	Dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzająca ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 69)	Artykuł 3
15.	Dyrektywa Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca przepisy szczególne odnośnie do kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 74)	Artykuł 3
C.	*Dobrostan zwierząt*	
16.	Dyrektywa Rady 91/629/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt (Dz.U. L 340 z 11.12.1991, s. 28)	Artykuły 3 i 4
17.	Dyrektywa Rady 91/630/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń (Dz.U. L 340 z 11.12.1991, s. 33)	Artykuł 3 i art. 4 ust. 1
18.	Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt gospodarskich (Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23)	Artykuł 4

ZAŁĄCZNIK III

Zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska określone w art. 6

Kwestia	Normy
Erozja gleby: Ochrona gleby poprzez zastosowanie odpowiednich środków	– Minimalna pokrywa glebowa
	– Minimalne zagospodarowanie terenu odzwierciedlające warunki danego miejsca
	– Zachowanie tarasów
Substancja organiczna gleby: Utrzymywanie poziomów substancji organicznej gleby poprzez zastosowanie odpowiednich środków	– Normy dotyczące zmianowania upraw, w stosownych przypadkach
	– Gospodarowanie rżyskiem
Struktura gleby: Utrzymywanie struktury gleby poprzez zastosowanie odpowiednich środków	– Stosowanie odpowiednich maszyn
Minimalny poziom utrzymania: Zapewnienie minimalnego poziomu utrzymania oraz przeciwdziałanie niszczeniu siedlisk naturalnych	– Minimalne wymogi dotyczące obsady zwierząt lub/i odpowiednie systemy
	– Ochrona trwałych pastwisk
	– Zachowanie charakterystycznych cech krajobrazu, w tym, w razie potrzeby, żywopłotów, stawów, rowów, drzew rosnących w szpalerze, w grupach lub pojedynczo oraz miedz, – w razie potrzeby, zakaz karczowania drzewek oliwnych
	– Przeciwdziałanie wkraczaniu niepożądanej roślinności na użytki rolne
	– Utrzymanie gajów oliwnych i winnic w dobrym stanie wegetacyjnym
Ochrona zasobów wodnych i gospodarka wodna Ochrona wód przed zanieczyszczeniem i odpływem oraz zarządzanie wykorzystaniem wód	– Ustalanie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych, – postępowanie zgodne z procedurami wydawania zezwoleń na wykorzystanie wody w celu nawadniania.

ZAŁĄCZNIK IV
Pułapy krajowe netto określone w art. 8

mln EUR

Rok kalendarzowy	2009	2010	2011	2012
Belgia	583,2	570,9	563,1	553,9
Republika Czeska				773,0
Dania	985,9	965,3	954,6	937,8
Niemcy	5 467,4	5 339,2	5 269,3	5 178,0
Estonia				88,9
Irlandia	1 283,1	1 264,0	1 247,1	1 230,0
Grecja	2 567,3	2 365,5	2 348,9	2 324,1
Hiszpania	5 171,3	5 043,4	5 019,1	4 953,5
Francja	8 218,5	8 021,2	7 930,7	7 796,2
Włochy	4 323,6	4 103,7	4 073,2	4 023,3
Cypr				48,2
Łotwa				130,5
Litwa				337,9
Luksemburg	35,2	34,5	34,0	33,4
Węgry				1 150,9
Malta				4,6
Niderlandy	841,5	827,0	829,4	815,9
Austria	727,7	718,2	712,1	704,9
Polska				2 730,5
Portugalia	635,8	623,0	622,6	622,6
Słowenia				129,4
Słowacja				335,9
Finlandia	550,0	541,2	536,0	529,8
Szwecja	731,7	719,9	710,6	699,8
Zjednoczone Królestwo	3 373,0	3 340,4	3 335,8	3 334,9

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz zbóż, o których mowa w art. 9 ust. 3

Kod CN	Wyszczególnienie
I.	Zboża
1001 10 00	Pszenica durum
1001 90	Inna pszenica i mieszanka żyta z pszenicą (meslin) inną niż pszenica durum
1002 00 00	Żyto
1003 00	Jęczmień
1004 00 00	Owies zwyczajny
1005	Kukurydza
1007 00	Ziarno sorgo
1008	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża
0709 90 60	Kukurydza cukrowa
II.	Nasiona oleiste
1201 00	Ziarno soi
ex 1205 00	Nasiona rzepaku
ex 1206 00 10	Ziarno słonecznika
III.	Rośliny wysokobiałkowe
0713 10	Groch
0713 50	Bób i bobik
ex 1209 29 50	Ziarno łubinu
IV.	Len
ex 1204 00	Siemię lniane (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Len, surowy lub roszony, uprawiany na włókno (*Linum usitatissimum* L.)
V.	Konopie
ex 5302 10 00	Konopie, surowe lub roszone, uprawiane na ziarno (*Cannabis sativa* L.)

ZAŁĄCZNIK VI

Kompatybilne systemy wsparcia, o których mowa w art. 28

Sektor	Podstawa prawna
Obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania i obszary z ograniczeniami środowiskowymi	Artykuł 13 lit. a), 14 ust. 1 oraz art. 14 ust. 2 tiret pierwsze i drugie, art. 15, 17-20, art. 51 ust. 3, art. 55 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999
Środki ukierunkowane na zrównoważone użytkowanie gruntów rolnych poprzez:	
płatności dla rolników związane z utrudnieniami wynikającymi z położenia gospodarstw na terenach górskich	Artykuł 36 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005
płatności dla rolników na obszarach z utrudnieniami, innych niż obszary górskie	Artykuł 36 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005
płatności dla obszarów Natura 2000 i płatności związane z dyrektywą 2000/60/WE	Artykuł 36 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005
płatności rolnośrodowiskowe	Artykuł 36 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005
Środki ukierunkowane na zrównoważone użytkowanie gruntów leśnych przez:	
pierwsze zalesianie gruntów rolnych	Artykuł 36 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005)
płatności dla obszarów Natura 2000	Artykuł 36 lit. b) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005)
płatności z tytułu środowiska leśnego	Artykuł 36 lit. b) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005
Wino	Artykuł 117 (rozporządzenia dotyczącego wina)

ZAŁĄCZNIK VII

A. Owoce i warzywa, ziemniaki jadalne i szkółki

1. Rolnicy otrzymują uprawnienia do płatności na hektar, które obliczane są poprzez podzielenie odnośnej kwoty referencyjnej, o której mowa w ust. 2 przez liczbę hektarów, obliczoną zgodnie z ust. 3.

2. Państwa członkowskie określają kwotę, jaką należy włączyć do kwoty referencyjnej każdego rolnika na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, takich jak:

   – kwota wsparcia rynkowego otrzymanego przez rolnika, bezpośrednio lub pośrednio, w odniesieniu do owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek,

   – obszar użytkowany do produkcji owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek,

   – ilość wyprodukowanych owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek,

   w odniesieniu do okresu reprezentatywnego, który wynosi jeden rok gospodarczy lub więcej lat gospodarczych, począwszy od roku gospodarczego kończącego się w 2001 r., oraz, w przypadku państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, od roku gospodarczego kończącego się w 2004 r. do roku gospodarczego kończącego się w 2007 r.; okres ten może być inny dla każdego produktu.

   Stosowanie kryteriów określonych w niniejszym punkcie może różnić się w zależności od poszczególnych produktów z owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek, o ile we właściwy sposób uzasadniają to obiektywne podstawy. Na tej samej podstawie państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieokreślaniu kwot, jakie należy włączyć do kwoty referencyjnej, ani kwalifikujących się hektarów na mocy niniejszego punktu przed końcem trzyletniego okresu przejściowego kończącego się dnia 31 grudnia 2010 r.

3. Państwa członkowskie obliczają liczbę kwalifikujących się hektarów na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, takich jak obszary, o których mowa w pkt 2 pierwszy akapit tiret drugie.

   Do celów niniejszego rozporządzenia „warzywa i owoce” oznaczają produkty wymienione w art. 1 ust. 1 lit i) oraz lit. j) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, a „ziemniaki jadalne” oznaczają ziemniaki oznaczone kodem CN 0701 inne niż ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, z tytułu których przysługuje pomoc na mocy art. 93.

4. Rolnik, którego produkcja ucierpiała w trakcie okresu reprezentatywnego, o którym mowa w ust. 2, na skutek działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności (określonych w art. 36 ust. 1), które wystąpiły przed lub w trakcie tego okresu referencyjnego, jest uprawniony do wnioskowania o obliczenie kwoty referencyjnej, o której mowa w ust. 2, na podstawie roku lub lat kalendarzowych zawierających się w okresie reprezentatywnym, które nie zostały dotknięte działaniem *siły wyższej* ani nadzwyczajnych okoliczności.

5. Jeżeli cały okres referencyjny został dotknięty działaniem siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, państwo członkowskie oblicza kwotę referencyjną na podstawie ostatniego roku gospodarczego przed rozpoczęciem okresu reprezentatywnego, wybranego zgodnie z ust. 3. W takim przypadku przepisy ust. 1 mają zastosowanie *mutatis mutandis*.

6. Przypadek działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, wraz z odpowiednią dokumentacją wymaganą przez właściwy organ, jest mu zgłaszany przez danego rolnika na piśmie w terminie, który zostanie określony przez każde państwo członkowskie.

B. Winorośl (karczowanie)

Rolnikom biorącym udział w systemie karczowania ustanowionym w tytule V rozdział III rozporządzenia (WE) nr [rozporządzenie dotyczące wina] przyznawane są, w roku następującym po wykarczowaniu, uprawnienia do płatności równe ilości hektarów, dla których otrzymali oni premię z tytułu karczowania.

Wartość jednostkowa tych uprawnień do płatności jest równa regionalnej średniej wartości uprawnień danego regionu. Jednak w żadnym przypadku wartość jednostkowa nie może przekroczyć 350 EUR/ha.

C. Winorośl (przeniesienie z programów wsparcia)

W przypadkach gdy państwa członkowskie wybierają udzielanie wsparcia zgodnie z art. 4a rozporządzenia (WE) nr [rozporządzenie dotyczące wina], określają one kwotę referencyjną dla każdego rolnika, a także liczbę kwalifikujących się hektarów:

– w oparciu o obiektywne i niedyskryminujące kryteria;

– w odniesieniu do okresu reprezentatywnego, który wynosi jeden rok lub więcej, począwszy od roku winiarskiego 2005/2006; jednakże kryteria odniesienia stosowane w ustalaniu kwoty referencyjnej i liczby kwalifikujących się hektarów nie opierają się na okresie referencyjnym obejmującym lata następujące po roku winiarskim 2007/2008 w przypadku gdy przeniesienie w ramach programów wsparcia dotyczy rekompensaty dla rolników, którzy dotąd otrzymywali wsparcie z tytułu destylacji alkoholu spożywczego lub byli ekonomicznymi beneficjentami wsparcia w związku ze stosowaniem skoncentrowanego moszczu gronowego w celu wzbogacania wina na mocy rozporządzenia (WE) nr [rozporządzenie dotyczące wina]";

– zgodnie z łączną kwotą dostępną na ten środek, o której mowa w art. 6 lit. e) rozporządzenia (WE) nr [rozporządzenie dotyczące wina]".

Rolnicy otrzymują uprawnienia do płatności na hektar, które obliczane są poprzez podzielenie odnośnej kwoty referencyjnej przez liczbę kwalifikujących się hektarów.

ZAŁĄCZNIK VIII

Pułapy krajowe, o których mowa w art. 41

Tabela 1

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	614 179	611 901	613 281	613 281	614 661	614 661	614 661	614 661
Dania	1 030 478	1 031 321	1 043 421	1 043 421	1 048 999	1 048 999	1 048 999	1 048 999
Niemcy	5 770 254	5 781 666	5 826 537	5 826 537	5 848 330	5 848 330	5 848 330	5 848 330
Irlandia	1 342 268	1 340 737	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Grecja	2 367 713	2 209 591	2 210 829	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Hiszpania	4 838 512	5 070 413	5 114 250	5 139 246	5 139 316	5 139 316	5 139 316	5 139 316
Francja	8 404 502	8 444 468	8 500 503	8 504 425	8 518 804	8 518 804	8 518 804	8 518 804
Włochy	4 143 175	4 277 633	4 320 238	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974
Luksemburg	37 051	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084
Niderlandy	853 090	853 169	886 966	886 966	904 272	904 272	904 272	904 272
Austria	745 561	747 298	750 019	750 019	751 616	751 616	751 616	751 616
Portugalia	589 723	600 296	600 370	605 967	605 972	605 972	605 972	605 972
Finlandia	566 801	565 823	568 799	568 799	570 583	570 583	570 583	570 583
Szwecja	763 082	765 229	768 853	768 853	770 916	770 916	770 916	770 916
Zjednoczone Królestwo	3 985 834	3 986 361	3 987 844	3 987 844	3 987 849	3 987 849	3 987 849	3 987 849

Tabela 2*

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Bułgaria	287 399	328 997	409 587	490 705	571 467	652 228	732 986	813 746
Republika Czeska	559 622	647 080	735 801	821 779	909 164	909 164	909 164	909 164
Estonia	60 500	70 769	80 910	91 034	101 171	101 171	101 171	101 171
Cypr	31 670	38 845	43 730	48 615	53 499	53 499	53 499	53 499
Łotwa	90 016	104 025	118 258	132 193	146 355	146 355	146 355	146 355
Litwa	230 560	268 746	305 964	342 881	380 064	380 064	380 064	380 064
Węgry	807 366	935 912	1 064 312	1 191 526	1 318 542	1 318 542	1 318 542	1 318 542
Malta	3 434	3 851	4 268	4 685	5 102	5 102	5 102	5 102
Polska	1 877 107	2 164 285	2 456 894	2 742 771	3 033 549	3 033 549	3 033 549	3 033 549
Rumunia	623 399	713 207	891 072	1 068 953	1 246 821	1 424 684	1 602 550	1 780 414
Słowenia	87 942	102 047	116 077	130 107	144 236	144 236	144 236	144 236
Słowacja	240 014	277 779	314 692	351 377	388 191	388 191	388 191	388 191

* Pułapy obliczone z uwzględnieniem harmonogramu przyrostów określonego w art. 110.

ZAŁĄCZNIK IX

Składowa pułapów krajowych, o której mowa w art. 56 ust. 1, odpowiadająca pomidorom, przedstawia się następująco:

Państwo członkowskie	Kwota (w mln EUR na rok kalendarzowy)
Bułgaria	5,394
Republika Czeska	0,414
Grecja	35,733
Hiszpania	56,233
Francja	8,033
Włochy	183,967
Cypr	0,274
Malta	0,932
Węgry	4,512
Rumunia	1,738
Polska	6,715
Portugalia	33,333
Słowacja	1,018

Składowa pułapów krajowych, o której mowa w art. 56 ust. 2, odpowiadająca uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne, przedstawia się następująco:

Państwo członkowskie	Kwota (w mln EUR na rok kalendarzowy)	
Bułgaria		0,851
Republika Czeska		0,063
Grecja		153,833
Hiszpania		110,633
Francja		44,033
Włochy		131,700
Cypr	w 2009 r.:	4,856
	w 2010 r.:	4,919
	w 2011 r.:	4,982
	w 2012 r.:	5,045
Węgry		0,244
Rumunia		0,025
Portugalia		2,900
Słowacja		0,007

ZAŁĄCZNIK X

Włączenie pomocy związanej z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej

I.

– od 2010 r. specjalnej premii za jakość przy uprawie pszenicy durum przewidzianej w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

– od 2010 r. premii za uprawy roślin wysokobiałkowych przewidzianej w tytule IV rozdział 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

– od 2010 r. specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu przewidzianej w tytule IV rozdział 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i tytule IV rozdział 1 sekcja 1 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 72 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

– od 2010 r. płatności obszarowej z tytułu orzechów przewidzianej w tytule IV rozdział 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003;

– od 2011 r. pomocy z tytułu przetwórstwa suszu paszowego przewidzianej w części II tytuł I rozdział IV sekcja I podsekcja I rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

– od 2011 r. pomocy z tytułu przetwórstwa lnu uprawianego na włókno przewidzianej w części II tytuł I rozdział IV sekcja I podsekcja II rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w tej podsekcji;

– od 2011 r. premii z tytułu skrobi ziemniaczanej przewidzianej w art. [95a] rozporządzenia (WE) nr 1234/2004 oraz, zgodnie z harmonogramem określonym w art. 75 niniejszego rozporządzenia, pomocy z tytułu skrobi ziemniaczanej przewidzianej we wspomnianym artykule.

II.

Od 2010 r. w przypadku gdy państwo członkowskie przyznało:

– pomoc z tytułu nasion przewidzianą w tytule IV rozdział 9 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

– płatność obszarową z tytułu roślin uprawnych przewidzianą w tytule IV rozdział 10 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

– pomoc w odniesieniu do gajów oliwnych przewidzianą w tytule IV rozdział 10b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

– pomoc obszarową z tytułu chmielu przewidzianą w tytule IV rozdział 10d rozporządzenia (WE) nr 1782/2003,

zgodnie z harmonogramem przewidzianym w art. 55, płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, z wyjątkiem premii z tytułu krów mamek.

III.

Od 2010 r. w przypadku gdy dane państwo członkowskie nie podjęło decyzji, o której mowa w art. 53 ust. 1 niniejszego rozporządzenia:

– płatności z tytułu owiec i kóz przewidzianych w art. 67 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

– płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, o których mowa w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

ZAŁĄCZNIK XI

Włączenie pomocy związanej z wielkością produkcji – art. 65

Susz paszowy (w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	0	0	0	0	0	0
Dania	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Niemcy	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Irlandia	132	132	132	132	132	132
Grecja	1 238	1 238	1238	1 238	1 238	1 238
Hiszpania	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Francja	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Włochy	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Luksemburg						
Niderlandy	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Austria	64	64	64	64	64	64
Portugalia	69	69	69	69	69	69
Finlandia	10	10	10	10	10	10
Szwecja	180	180	180	180	180	180
Zjednoczone Królestwo	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Bułgaria						
Republika Czeska	922	922	922	922	922	922
Estonia						
Cypr						
Łotwa						
Litwa	21	21	21	21	21	21
Węgry	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Malta						
Polska	147	147	147	147	147	147
Rumunia						
Słowenia						
Słowacja	91	91	91	91	91	91

Premia za jakość pszenicy durum (w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia							
Dania							
Niemcy							
Irlandia							
Grecja	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Hiszpania	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Francja	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Włochy	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Luksemburg							
Niderlandy							
Austria	280	280	280	280	280	280	280
Portugalia	80	80	80	80	80	80	80
Finlandia							
Szwecja							
Zjednoczone Królestwo							
Bułgaria	349	436	523	610	698	785	872
Republika Czeska							
Estonia							
Cypr	173	198	223	247	247	247	247
Łotwa							
Litwa							
Węgry	70	80	90	100	100	100	100
Malta							
Polska							
Rumunia							
Słowenia							
Słowacja							

Rośliny wysokobiałkowe (w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	84	84	84	84	84	84	84
Dania	843	843	843	843	843	843	843
Niemcy	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Irlandia	216	216	216	216	216	216	216
Grecja	242	242	242	242	242	242	242
Hiszpania	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10905	10 905
Francja	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17635	17 635
Włochy	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5009	5 009
Luksemburg	21	21	21	21	21	21	21
Niderlandy	67	67	67	67	67	67	67
Austria	2 051	2 051	2 051	2 051	2051	2051	2 051
Portugalia	214	214	214	214	214	214	214
Finlandia	303	303	303	303	303	303	303
Szwecja	2 147	2 147	2 147	2 147	2147	2147	2 147
Zjednoczone Królestwo	10 500	10 500	10 500	10 500	10500	10500	10 500
Bułgaria	160	201	241	281	321	361	401
Republika Czeska	1 858	2 123	2 389	2 654	2654	2654	2 654
Estonia	169	194	218	242	242	242	242
Cypr	17	19	22	24	24	24	24
Łotwa	109	124	140	155	155	155	155
Litwa	1 486	1 698	1 911	2 123	2123	2123	2 123
Węgry	1 369	1 565	1 760	1 956	1956	1956	1 956
Malta	0	0	0	0	0	0	0
Polska	1 723	1 970	2 216	2 462	2462	2462	2 462
Rumunia	911	1 139	1 367	1 595	1822	2050	2 278
Słowenia	63	72	81	90	90	90	90
Słowacja	1 003	1 146	1 290	1 433	1433	1433	1433

Ryż (w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia							
Dania							
Niemcy							
Irlandia							
Grecja	5 703	5 703	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Hiszpania	24 997	24 997	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Francja	3 922	3 922	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Włochy	49 737	49 737	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Luksemburg							
Niderlandy							
Austria							
Portugalia	5 596	5 596	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Finlandia							
Szwecja							
Zjednoczone Królestwo							
Bułgaria	288	360	863	1 007	1 151	1 294	1 438
Republika Czeska							
Estonia							
Cypr							
Łotwa							
Litwa							
Węgry	262	300	674	749	749	749	749
Malta							
Polska							
Rumunia	13	16	38	44	50	57	63
Słowenia							
Słowacja							

Orzechy (w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	12	12	12	12	12	12	12
Dania							
Niemcy	181	181	181	181	181	181	181
Irlandia							
Grecja	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Hiszpania	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Francja	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Włochy	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luksemburg	12	12	12	12	12	12	12
Niderlandy	12	12	12	12	12	12	12
Austria	12	12	12	12	12	12	12
Portugalia	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Finlandia							
Szwecja							
Zjednoczone Królestwo	12	12	12	12	12	12	12
Bułgaria	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Republika Czeska							
Estonia							
Cypr	431	493	554	616	616	616	616
Łotwa							
Litwa							
Węgry	245	280	315	350	350	350	350
Malta							
Polska	355	406	456	507	507	507	507
Rumunia	79	99	119	139	159	179	199
Słowenia	25	29	33	36	36	36	36
Słowacja	262	299	337	374	374	374	374

Długie włókno lniane (w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	1 380	1 380	2 760	2 760	2 760	2 760
Dania						
Niemcy	30	30	60	60	60	60
Irlandia						
Grecja						
Hiszpania	5	5	10	10	10	10
Francja	5 580	5 580	11 160	11 160	11 160	11 160
Włochy						
Luksemburg						
Niderlandy	480	480	960	960	960	960
Austria	15	15	30	30	30	30
Portugalia	5	5	10	10	10	10
Finlandia	20	20	40	40	40	40
Szwecja	5	5	10	10	10	10
Zjednoczone Królestwo	5	5	10	10	10	10
Bułgaria	1	1	3	3	3	3
Republika Czeska	192	192	385	385	385	385
Estonia	3	3	6	6	6	6
Cypr						
Łotwa	36	36	72	72	72	72
Litwa	226	226	453	453	453	453
Węgry						
Malta						
Polska	92	92	185	185	185	185
Rumunia	4	4	8	8	8	8
Słowenia						
Słowacja	7	7	15	15	15	15

Pomoc z tytułu przetwórstwa skrobi ziemniaczanej

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia						
Dania	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Niemcy	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603
Irlandia						
Grecja						
Hiszpania	43	43	43	43	43	43
Francja	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Włochy						
Luksemburg						
Niderlandy	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290
Austria	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Portugalia						
Finlandia	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Szwecja	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Zjednoczone Królestwo						
Bułgaria						
Republika Czeska	749	749	749	749	749	749
Estonia	6	6	6	6	6	6
Cypr						
Łotwa	129	129	129	129	129	129
Litwa	27	27	27	27	27	27
Węgry						
Malta						
Polska	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Rumunia						
Słowenia						
Słowacja	16	16	16	16	16	16

Pomoc dla plantatorów z tytułu skrobi ziemniaczanej (w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia						
Dania	5 578	5 578	11 156	11 156	11 156	11 156
Niemcy	21 763	21 763	43 526	43 526	43 526	43 526
Irlandia						
Grecja						
Hiszpania	64	64	129	129	129	129
Francja	8 799	8 799	17 598	17 598	17 598	17 598
Włochy						
Luksemburg						
Niderlandy	16 825	16 825	33 651	33 651	33 651	33 651
Austria	1 581	1 581	3 163	3 163	3 163	3 163
Portugalia						
Finlandia	1 763	1 763	3 527	3 527	3 527	3 527
Szwecja	2 058	2 058	4 116	4 116	4 116	4 116
Zjednoczone Królestwo						
Bułgaria						
Republika Czeska	893	1 005	2 232	2 232	2 232	2 232
Estonia	7	7	17	17	17	17
Cypr						
Łotwa	153	172	383	383	383	383
Litwa	32	36	80	80	80	80
Węgry						
Malta						
Polska	3 846	4 327	9 615	9 615	9 615	9 615
Rumunia						
Słowenia						
Słowacja	19	22	48	48	48	48

Oliwa z oliwek (w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Hiszpania	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Cypr	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

ZAŁĄCZNIK XII

Pułapy, o których mowa w art. 84, stosowane w obliczaniu wysokości pomocy (cukier)

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Rok 2016 i kolejne lata
Belgia	47 429	60 968	74 508	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bułgaria	—	84	121	154	176	220	264	308	352	396	440
Republika Czeska	27 851	34 319	40 786	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Dania	19 314	25 296	31 278	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Niemcy	154 974	203 607	252 240	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Grecja	17 941	22 455	26 969	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Hiszpania	60 272	74 447	88 621	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Francja	152 441	199 709	246 976	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Irlandia	11 259	14 092	16 925	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Włochy	79 862	102 006	124 149	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Łotwa	4 219	5 164	6 110	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Litwa	6 547	8 012	9 476	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Węgry	26 105	31 986	37 865	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Niderlandy	41 743	54 272	66 803	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Austria	18 971	24 487	30 004	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Polska	99 135	122 906	146 677	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugalia	3 940	4 931	5 922	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Rumunia	—	1 930	2 781	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Słowenia	2 284	2 858	3 433	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Słowacja	11 813	14 762	17 712	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Finlandia	8 255	10 332	12 409	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Szwecja	20 809	26 045	31 281	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Zjednoczone Królestwo	64 340	80 528	96 717	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

ZAŁĄCZNIK XIII

Tabela 1 **Cypr: Krajowe uzupełniające płatności bezpośrednie w przypadku zastosowania normalnych systemów dla płatności bezpośrednich**

Harmonogram przyrostów	60%	70%	80%	90%
Sektor	2009	2010	2011	2012
Rośliny uprawne (z wyjątkiem pszenicy durum)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Pszenica durum	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Rośliny strączkowe	16 362	12 272	8 181	4 091
Mleko i przetwory mleczne	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Wołowina	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Owce i kozy	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Oliwa z oliwek	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tytoń	417 340	313 005	208 670	104 335
Banany	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Suszone winogrona	0	0	0	0
Migdały	0	0	0	0
Razem	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Krajowe uzupełniające płatności bezpośrednie w ramach systemu płatności jednolitej:

Całkowita kwota krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich, które mogą być przyznawane w ramach systemu płatności jednolitej, jest równa sumie pułapów sektorowych, określonych w niniejszej tabeli w odniesieniu do sektorów objętych systemem płatności jednolitej w zakresie, w jakim wsparcie w tych sektorach jest niezwiązane z wielkością produkcji.

Tabela 2 **Cypr: Krajowe uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie w przypadku zastosowania systemu jednolitej płatności obszarowej dla płatności bezpośrednich**

Sektor	2009	2010	2011	2012
Rośliny uprawne (z wyjątkiem pszenicy durum)	0	0	0	0
Pszenica durum	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Rośliny strączkowe	0	0	0	0
Mleko i przetwory mleczne	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Wołowina	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Owce i kozy	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Oliwa z oliwek	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Suszone winogrona	156 332	149 600	142 868	136 136
Banany	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tytoń	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Razem	**31 650 945**	**30 903 405**	**30 155 865**	**29 408 325**

ZAŁĄCZNIK XIV

POMOC PAŃSTWA - CYPR

Sektor	2009	2010
Zboża (z wyjątkiem pszenicy durum)	2 263 018	1 131 509
Mleko i przetwory mleczne	562 189	281 094
Wołowina	64 887	0
Owce i kozy	1 027 917	513 958
Sektor wieprzowiny	2 732 606	1 366 303
Drób i jaja	1 142 374	571 187
Wino	4 307 990	2 153 995
Oliwa z oliwek	2 088 857	1 044 429
Winogrona stołowe	1 058 897	529 448
Pomidory przetworzone	117 458	58 729
Banany	127 286	63 643
Owoce roślin liściastych w tym owoce pestkowe	2 774 230	1 387 115
Razem	**18 267 707**	**9 101 410**

ZAŁĄCZNIK XV

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 4
Artykuł 4	Artykuł 5
Artykuł 5	Artykuł 6
Artykuł 6	Artykuł 25
Artykuł 7	Artykuł 26
Artykuł 8	–
Artykuł 9	Artykuł 27
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 7
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 10 ust. 3	Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 10 ust. 4	Artykuł 9 ust. 3
–	Artykuł 9 ust. 4
Artykuł 11	Artykuł 11 ust. 1 i 2
Artykuł 12	–
–	Artykuł 8
Artykuł 12*a* ust. 1	Artykuł 10
Artykuł 12*a* ust. 2	Artykuł 11 ust. 3
Artykuł 13	Artykuł 12
Artykuł 14	Artykuł 13
Artykuł 15	Artykuł 14
Artykuł 16	Artykuł 15
Artykuł 17	Artykuł 16
Artykuł 18	Artykuł 17
Artykuł 19	Artykuł 18
Artykuł 20	Artykuł 19
Artykuł 21	Artykuł 20
Artykuł 22	Artykuł 21
Artykuł 23	Artykuł 22
Artykuł 24	Artykuł 23
Artykuł 25	Artykuł 24
Artykuł 26	Artykuł 28

Artykuł 27	Artykuł 29
–	Artykuł 30
Artykuł 28	Artykuł 31
Artykuł 29	Artykuł 32
Artykuł 30	Artykuł 33
Artykuł 31	–
Artykuł 32	Artykuł 3
Artykuł 33	Artykuł 34
Artykuł 34	–
Artykuł 35	Artykuł 38
Artykuł 36	–
Artykuł 37	Załącznik VII
Artykuł 38	–
Artykuł 39	–
Artykuł 40 ust. 1-3	Załącznik VII, pkt A (4)-(6)
Artykuł 40 ust. 4	Artykuł 36 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 40 ust. 5	–
Artykuł 41	Artykuł 41
Artykuł 42	Artykuł 42
Artykuł 43	Załącznik VII
Artykuł 44	Artykuł 35
Artykuł 45	Artykuł 43
Artykuł 46	Artykuł 44
Artykuł 47	–
Artykuł 48	–
Artykuł 49	Artykuł 45
Artykuł 50	–
Artykuł 51 akapit pierwszy	–
Artykuł 51 akapit drugi	Artykuł 39
Artykuł 52	Artykuł 40
Artykuł 53	–
Artykuł 54	–
Artykuł 55	–
Artykuł 56	–
Artykuł 57	–
–	Artykuł 46
Artykuł 58	Artykuł 47

Artykuł 59	Artykuł 48
Artykuł 60	Artykuł 50
Artykuł 61	Artykuł 51
Artykuł 62	–
Artykuł 63 ust. 1	Artykuł 52 ust. 1
Artykuł 63 ust. 2	–
Artykuł 63 ust. 3	Artykuł 49
Artykuł 63 ust. 4	Artykuł 52 ust. 2
Artykuł 64	Artykuł 53
Artykuł 65	–
Artykuł 66	–
Artykuł 67	Artykuł 54
Artykuł 68	Artykuł 55
Artykuł 68*a*	
Artykuł 68*b*	Artykuł 56
Artykuł 69	–
Artykuł 70	–
Artykuł 71	–
Artykuł 71*a*	Artykuł 57
Artykuł 71*b*	Artykuł 58
Artykuł 71*c*	–
Artykuł 71*d*	Artykuł 59
Artykuł 71*e*	Artykuł 60
Artykuł 71*f*	Artykuł 61
Artykuł 71*g*	–
Artykuł 71*h*	Artykuł 62
Artykuł 71*i*	–
Artykuł 71*j*	–
Artykuł 71*k*	Artykuł 63
Artykuł 71*l*	–
Artykuł 71*m*	–
–	Artykuł 64
–	Artykuł 65
–	Artykuł 66
–	Artykuł 67
–	Artykuł 68
–	Artykuł 69

–	Artykuł 70
Artykuł 72	–
Artykuł 73	–
Artykuł 74	–
Artykuł 75	–
Artykuł 76	–
Artykuł 77	–
Artykuł 78	–
Artykuł 79	Artykuł 71
Artykuł 80	Artykuł 72
Artykuł 81	Artykuł 73
Artykuł 82	Artykuł 74
Artykuł 83	–
Artykuł 84	–
Artykuł 85	–
Artykuł 86	–
Artykuł 87	Artykuł 109
Artykuł 88	–
Artykuł 89	–
Artykuł 90	–
Artykuł 91	–
Artykuł 92	–
Artykuł 93	Artykuł 75
Artykuł 94	Artykuł 76
Artykuł 95	–
Artykuł 96	–
Artykuł 97	–
Artykuł 98	–
Artykuł 99	–
Artykuł 100	–
Artykuł 101	–
Artykuł 102	–
Artykuł 103	–
Artykuł 104	–
Artykuł 105	–
Artykuł 106	–
Artykuł 107	–

Artykuł 108	–
Artykuł 109	–
Artykuł 110	–
Artykuł 110*a*	Artykuł 77
Artykuł 110*b*	Artykuł 78
Artykuł 110*c*	Artykuł 79
Artykuł 110*d*	Artykuł 80
Artykuł 110*e*	Artykuł 81
Artykuł 110*f*	–
Artykuł 110*g*	–
Artykuł 110*h*	–
Artykuł 110*i*	–
Artykuł 110*j*	–
Artykuł 110*k*	–
Artykuł 110*l*	–
Artykuł 110*m*	–
Artykuł 110*n*	–
Artykuł 110*o*	–
Artykuł 110*p*	–
Artykuł 110*q*	Artykuł 82
Artykuł 110*r*	Artykuł 83
Artykuł 110*s*	Artykuł 84
Artykuł 110*t*	Artykuł 85
Artykuł 110*u*	Artykuł 86
Artykuł 110*v*	Artykuł 87
Artykuł 111	Artykuł 88
Artykuł 112	Artykuł 89
Artykuł 113	Artykuł 90
Artykuł 114	Artykuł 91
Artykuł 115	Artykuł 92
Artykuł 116	Artykuł 93
Artykuł 117	Artykuł 94
Artykuł 118	Artykuł 95
Artykuł 119	–
Artykuł 120	Artykuł 96
Artykuł 121	Artykuł 97
Artykuł 122	Artykuł 98

Artykuł 123	Artykuł 99
Artykuł 124	–
Artykuł 125	Artykuł 100
Artykuł 126	Artykuł 101
Artykuł 127	Artykuł 102
Artykuł 128	Artykuł 103
Artykuł 129	Artykuł 104
Artykuł 130	Artykuł 105
Artykuł 131	–
Artykuł 132	–
Artykuł 133	–
Artykuł 134	–
Artykuł 135	–
Artykuł 136	–
Artykuł 136*a*	–
Artykuł 137	–
Artykuł 138	Artykuł 106
Artykuł 139	Artykuł 107
Artykuł 140	Artykuł 108
Artykuł 141	–
Artykuł 142	–
Artykuł 143	–
Artykuł 143*a*	Artykuł 110
Artykuł 143*b* ust. 1, 2, 9 i 10	Artykuł 111
Artykuł 143*b* ust. 3 i 7	Artykuł 112
Artykuł 143*b* ust. 4, 5 i 6	Artykuł 113
Artykuł 143*b* ust. 13	Artykuł 114
Artykuł 143*ba* ust. 1-3	Artykuł 115
Artykuł 143*ba* ust. 3*a*	–
Artykuł 143*ba* ust. 4-6	Artykuł 118
Artykuł 143*bb* ust. 1 i 2	Artykuł 116
Artykuł 143*bb* ust. 3	–
Artykuł 143*bb* ust. 4-6	Artykuł 118
Artykuł 143*bc* ust. 1 i 2	Artykuł 117
Artykuł 143*bc* ust. 3 i 4	Artykuł 118 ust. 1 i 2
–	Artykuł 119
Artykuł 143*c* ust. 1-8	Artykuł 120

Artykuł 143*c* ust. 9	Artykuł 121
Artykuł 143*c* ust. 10	–
Artykuł 143*d*	Artykuł 122
Artykuł 143*e*	Artykuł 123
–	Artykuł 124
–	Artykuł 125
–	Artykuł 126
Artykuł 144	Artykuł 128
Artykuł 145	Artykuł 129
Artykuł 146	Artykuł 127
Artykuł 147	–
Artykuł 148	–
Artykuł 149	–
Artykuł 150	–
Artykuł 151	–
Artykuł 152	–
–	Artykuł 130
–	Artykuł 131
–	Artykuł 132
Artykuł 153	Artykuł 133
Artykuł 154	–
Artykuł 154*a*	Artykuł 135
Artykuł 155	Artykuł 134
Artykuł 155*a*	–
Artykuł 156	Artykuł 136

2008/0104 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie zmian wspólnej polityki rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr […]/2008

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji[28],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[29],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[30],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[31],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Reformy WPR uzgodnione w latach 2003-2004 zawierały przepisy dotyczące sprawozdań mających na celu zwiększenie skuteczności reform, a w szczególności ocenę wpływu tych reform w stosunku do ich celów, oraz przeprowadzenie analizy ich skutków na odpowiednich rynkach. W tym kontekście w dniu 20 listopada 2007 r. Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie komunikat zatytułowany „Przygotowania do oceny funkcjonowania", który został poddany dyskusji w tych instytucjach. Uwzględniając powyższy komunikat oraz przeprowadzone następnie dyskusje na temat jego głównych elementów w Parlamencie Europejskim, Radzie, Komitecie Ekonomiczno-Społecznym oraz Komitecie Regionów, a także uwzględniając liczne uwagi zgłoszone w ramach konsultacji społecznych, należy przedstawić odpowiednie wnioski.

(2) Należy uprościć i usprawnić przepisy w dziedzinie wspólnej polityki rolnej dotyczące interwencji publicznej poprzez rozszerzenie zakresu stosowania przetargów w celu osiągnięcia zharmonizowanego podejścia.

---

28 Dz. U. C … , z …, s. ….
29 Dz. U. C … , z …, s. ….
30 Dz. U. C … , z …, s. ….
31 Dz. U. C … , z …, s. ….

(3) W odniesieniu do zbóż należy dokonać modyfikacji systemu w celu zapewnienia konkurencyjności oraz prorynkowej orientacji sektora, utrzymując jednocześnie funkcję interwencji jako zabezpieczenia w przypadku wystąpienia zakłóceń na rynku oraz jako ułatwienia dostosowania się rolników do warunków rynkowych. Konkluzje Rady dotyczące reformy systemu interwencji w odniesieniu do kukurydzy stały się podstawą dokonania przeglądu systemu interwencji w odniesieniu do wszystkich zbóż w kontekście oceny funkcjonowania, opartego na analizie, która wskazała istnienie określonego ryzyka dla dodatkowej interwencji na rynku jęczmienia w przypadku występowania niskich cen. Obecna sytuacja dotycząca zbóż zmieniła się jednak znacznie od tego czasu i charakteryzuje się korzystnym otoczeniem cenowym na rynkach światowych spowodowanym rosnącym popytem globalnym i niskimi globalnymi zapasami zbóż. W tym kontekście ustalenie interwencji na poziomie zerowym w odniesieniu do innych zbóż paszowych w tym samym okresie czasu co reforma rynku kukurydzy, pozwoliłoby na interwencję bez wywoływania negatywnych skutków na całym rynku zbóż. Sytuacja w sektorze zbóż odpowiada sytuacji na rynku pszenicy durum, co oznacza, że zakup w ramach interwencji może zostać zniesiony, ponieważ stracił on znaczenie z uwagi na ceny rynkowe zawsze pozostające znacznie powyżej cen interwencyjnych. Skoro interwencja w przypadku zbóż ma stanowić raczej zabezpieczenie niż element wpływający na kształtowanie cen, różnice w okresach zbiorów między państwami członkowskimi, które stanowią rzeczywisty początek kampanii marketingowych, nie są już istotne ponieważ system nie będzie już zapewniał cen odzwierciedlających poziom interwencji wraz z miesięcznymi przyrostami. W interesie uproszczenia, daty interwencji dla zbóż powinny więc zostać zharmonizowane we Wspólnocie.

(4) Od czasu reformy z 2003 r., konkurencyjność sektora ryżu wzrosła, ze stałą produkcją, zmniejszającymi się zapasami z uwagi na rosnący popyt zarówno na rynku Wspólnoty, jak i rynku globalnym oraz z prognozowaną ceną znacznie powyżej ceny interwencyjnej. Dlatego też zakup interwencyjny ryżu nie jest już konieczny i powinien zostać zniesiony.

(5) Oczekuje się, że produkcja i konsumpcja wieprzowiny wzrośnie w średnim okresie, ale wolniej niż w ostatniej dekadzie, z uwagi na konkurencję mięsa drobiowego i wyższe ceny pasz. Oczekuje się, że ceny tuczników pozostaną znacznie powyżej ceny interwencyjnej. Zakup interwencyjny nie był wykorzystywany przez wiele lat w odniesieniu do wieprzowiny i z uwagi na sytuację na rynku i perspektywy jej rozwoju powinien on zostać zniesiony.

(6) Zniesienie interwencji w odniesieniu do tych produktów można przenieść także na rok 2009, skoro obecna sytuacja na rynku i perspektywy sugerują, że interwencja nie znalazłaby i tak zastosowania w 2009 r.

(7) Sytuacja w średnim okresie w przypadku sektora mleczarskiego charakteryzuje się stałym wzrostem popytu wspólnotowego na produkty o wysokiej wartości dodanej oraz znacznym wzrostem popytu globalnego na towary mleczne, spowodowanymi wzrostem dochodów i liczby ludności w wielu regionach świata oraz zmianami preferencji konsumentów na rzecz produktów mlecznych.

(8) Oczekuje się, że całkowita produkcja mleka we Wspólnocie, ograniczona przez pułapy kwot mlecznych, ma się stopniowo lecz nieznacznie zmniejszać w średnim okresie czasu, wraz z trwającą restrukturyzacją w państwach członkowskich nie będących członkami Wspólnoty przed rozszerzeniem z 2004 r., co doprowadzi do zmniejszenia wsparcia produkcji mleka, podczas gdy wzrost produkcji pozostaje ograniczony z uwagi na istnienie kwot. Jednocześnie ilość mleka dostarczanego do mleczarni w celu przetworzenia ma wzrastać w zakładanym okresie. Z uwagi na wysoki popyt wewnętrzny i zewnętrzny system kwot mlecznych ogranicza obecnie rozwój produkcji, w odróżnieniu od sytuacji, która miała miejsce w momencie wprowadzania kwot jako odpowiedzi na nadprodukcję. W takiej sytuacji rynkowej kwoty zmniejszają prorynkowe nastawienie ponieważ zakłócają one reakcję rolników na sygnały zwiastujące zmiany cen i uniemożliwiają uzyskanie większej skuteczności w sektorze poprzez spowolnienie restrukturyzacji. Kwoty te mają zniknąć w 2015 r. z uwagi na potrzebę stopniowego wprowadzania odpowiednich środków dostosowawczych. W tej perspektywie stopniowe wycofywanie kwot mlecznych poprzez ich coroczne podwyższanie, zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia (w wysokości 1% na rok gospodarczy od roku 2009/2010 do roku 2013/2014), umożliwiłoby sprawne przejście, bez konieczności nadmiernych dostosowań po wycofaniu kwot.

(9) Rynek serów rozszerza się stopniowo ze wzrastającym popytem zarówno we Wspólnocie, jak i poza nią. Dlatego też ceny serów pozostawały przez jakiś czas stałe i nie miało na nie znacznego wpływu zmniejszenie cen instytucjonalnych dla produktów luzem (masła i produktów w proszku). Z punktu widzenia zarządzania gospodarczego i rynkowego stałe i fakultatywne dopłaty do prywatnego przechowywania produktów rynkowych o dużej wartości, takich jak sery, nie znajdują już uzasadnienia i należy je znieść.

(10) Dopłaty do prywatnego przechowywania masła nie są powszechnie wykorzystywane. Jednak z uwagi na sezonowość produkcji mleka we Wspólnocie zawsze będzie występowała sezonowość produkcji masła. Dlatego też na rynku masła mogą występować czasowe napięcia , czego można uniknąć poprzez sezonowe przechowywanie. Powinno ono jednak być stosowane nie w ramach zobowiązania do corocznego uruchamiania systemu, lecz na podstawie decyzji Komisji, podejmowanej w oparciu o dokładną analizę rynku.

(11) W kontekście reformy sektora mleczarskiego i obecnej sytuacji na rynku dopłaty do odtłuszczonego mleka w proszku używanego jako pasza dla zwierząt oraz mleka odtłuszczonego używanego do produkcji kazeiny nie są obecnie konieczne przez cały czas. Jednak w przypadku wystąpienia nadwyżek albo możliwości wystąpienia nadwyżek przetworów mlecznych bądź możliwości spowodowania znacznych zakłóceń na rynku, dopłaty te mogą być wciąż istotne. Powinno ono jednak być stosowane nie w ramach zobowiązania do corocznego uruchamiania systemu, lecz na podstawie decyzji Komisji, podejmowanej w oparciu o dokładną analizę rynku. W przypadku zastosowania powyższego systemu ustalenie wysokości dopłat powinno zostać dokonane z góry albo za pośrednictwem przetargu.

(12) Pomoc na zbyt masła wykorzystywanego w wyrobach piekarniczych i lodach oraz w bezpośredniej konsumpcji została zmniejszona zgodnie ze zmniejszeniem ceny interwencyjnej dla masła od 2004 r. i konsekwentnie jej wysokość wynosiła zero, zanim doszło do zawieszenia przetargów z uwagi na korzystną sytuację na rynku. Systemy pomocy na zbyt nie są już potrzebne dla wspierania rynku na poziomie cen interwencyjnych i dlatego powinny zostać zniesione.

(13) Jak to miało miejsce w przypadku reformy wspólnej polityki rolnej z 2003 r., w celu podniesienia konkurencyjności rolnictwa Wspólnoty oraz w celu wsparcia bardziej prorynkowego i zrównoważonego rolnictwa należy kontynuować przejście ze wsparcia produkcji na wsparcie producentów poprzez zniesienie istniejących środków pomocy w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)[32] dla suszu paszowego, lnu, konopi i skrobi ziemniaczanej oraz poprzez włączenie wsparcia dla tych produktów do systemu wsparcia dochodów oddzielonego od produkcji dla każdego gospodarstwa. Tak jak to miało miejsce w przypadku reformy WPR z 2003 r., podczas gdy oddzielenie pomocy przyznanej rolnikom od produkcji pozostawi wypłacane kwoty pomocy niezmienione, podniesie ono znacznie skuteczność dopłat do dochodów.

(14) Rada zdecydowała w 2000 r. o stopniowym wycofywaniu pomocy dla krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego. Decyzja ta została wdrożona ze skutkiem od roku gospodarczego 2009/2010 w drodze zmian dokonanych w jednolitej wspólnej organizacji rynku w rozporządzeniu (WE) nr 247/2008[33], tak samo jak w przypadku stopniowego wycofywania dodatkowych dopłat dla przetwórców lnu uprawianego na tradycyjnych obszarach. Pomoc dla długiego włókna lnianego powinna zostać uniezależniona od produkcji. Jednak w celu umożliwienia dostosowania się sektora, połowa przesunięcia dopłat niezwiązanych z produkcją do systemu płatności jednolitej powinna nastąpić w 2011 r., a druga połowa w roku 2013.

(15) System wsparcia suszu paszowego został zreformowany w 2003 r., gdy część pomocy przekazano producentom i oddzielono płatność od produkcji. W kontekście prorynkowej orientacji oceny funkcjonowania WPR i obecnej sytuacji na rynku pasz przejście do pełnego oddzielenia płatności od produkcji w całym sektorze powinno zostać zakończone poprzez oddzielenie pozostałej pomocy dla sektora. Złagodzenie skutków zakończenia wypłacania pomocy dla przetwórców powinno być możliwe poprzez właściwe dostosowanie cen płaconych producentom surowców, którzy będą otrzymywać zwiększoną pomoc bezpośrednią w wyniku oddzielenia płatności od produkcji. Zakończenie wypłacania pomocy dla przetwórców jest także uzasadnione z uwagi na sytuację na rynku i perspektywy dla wszystkich roślin białkowych. Z uwagi na fakt, że w sektorze dokonuje się restrukturyzacji począwszy od reformy z 2003 r. oraz na wyjątkowo negatywne oddziaływanie na środowisko powodowane przez produkcję suszu paszowego uzyskiwanego metodą sztucznego suszenia – pomoc powinna zostać oddzielona od produkcji, przy zapewnieniu krótkiego dwuletniego

---

[32] Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr […]/2008 (Dz.U. L …, z …, s. …).

[33] Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 1.

okresu przejściowego w celu umożliwienia sektorowi dostosowania się do nowych warunków.

(16) System ustanowiony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1868/94 z dnia 27 lipca 1994 r. ustanawiającym system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej[34] nie będzie już konieczny gdy powiązana pomoc ustanowiona w art. [...] [pomoc dla skrobi ziemniaczanej] rozporządzenia Rady (WE) nr [...]/2008 [nowe rozporządzenie w sprawie płatności bezpośrednich] z dnia [...] [ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników][35] zostanie zniesione. Pomoc dla producentów została częściowo oddzielona od produkcji w 2003 r. i powinna obecnie zostać w pełni oddzielona; potrzebny jest jednak krótki dwuletni okres przejściowy w celu umożliwienia rolnikom dostosowania ich zobowiązań w zakresie dostaw w ramach systemu pomocy dla skrobi ziemniaczanej. Obowiązywanie powiązanej ceny minimalnej powinno więc także zostać przedłużone o dwa lata. Po tej dacie system kwot związany z płatnościami bezpośrednimi powinien zostać zniesiony w 2013 r. równolegle z pełnym włączeniem tych płatności bezpośrednich do systemu płatności jednolitej. Ten proces oddzielania płatności od produkcji w odniesieniu do omawianej pomocy bezpośredniej wymaga dłuższego okresu dostosowania w celu umożliwienia sektorowi uwzględnienia nowego otoczenia rynkowego. W międzyczasie należy dokonać włączenia omawianych przepisów do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, tak jak ma to miejsce w przypadku innych systemów pomocy i kwot.

(17) Rozwój na krajowych i międzynarodowych rynkach zbóż i skrobi powoduje, że refundacja produkcyjna dla skrobi nie spełnia już swoich pierwotnych celów i należy ją znieść. Sytuacja na rynku oraz perspektywy są takie, że pomoc ustalono w wysokości zerowej na określony czas i oczekuje się utrzymania tej sytuacji, tak więc można dokonać szybkiego zniesienia pomocy bez negatywnego wpływu na sektor.

(18) Przepisy w zakresie nadzwyczajnych środków wspierania rynku związanych z chorobami zwierząt zostaną objęte zakresem horyzontalnego przepisu dotyczącego zarządzania ryzykiem i dlatego też powinny zostać skreślone z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(19) Organizacje producentów mogą odgrywać istotną rolę w grupowaniu podaży w sektorach, w których występuje nierównowaga w koncentracji producentów i kupujących. Państwa członkowskie powinny więc mieć możliwość uznawania organizacji producentów we wszystkich sektorach.

---

34 Dz.U. L 197 z 30.7.1994, s. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 671/2007 (Dz.U. L 156 z 16.6.2007, s. 1).

35 Dz. U. L … , z …, s. ….

(20) W interesie pewności prawnej i uproszczenia należy wyjaśnić i zharmonizować przepisy stanowiące o niestosowaniu art. 87, 88 i 89 Traktatu do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub rozporządzeniami Rady: (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej[36], (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającym tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej[37], (WE) 1405/2006 z dnia 18 września 2006 r. ustanawiającym szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1782/2003[38], (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich[39] oraz[40], oraz (WE) nr [...]/2008 [nowa wspólna organizacja rynku wina][41]. W tym kontekście przepisy powyższych rozporządzeń, które inaczej zostałyby albo mogłyby zostać uznane w określonych warunkach za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu powinny zostać wyłączone z zakresu stosowania zasad dotyczących pomocy państwa. Omawiane przepisy zawierają odpowiednie warunki dla przyznania wsparcia w celu uniknięcia nadmiernego zakłócenia konkurencji.

(21) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia: (WE) nr 247/2006, (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1405/2000, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr [...]/2008 [nowa wspólna organizacja rynku wina].

(22) Następujące akty prawne są przestarzałe i dlatego, w interesie pewności prawnej, należy je uchylić - są to rozporządzenia Rady: (EWG) nr 1883/78 z dnia 2 sierpnia 1978 r. ustanawiające ogólne reguły finansowania interwencji przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Gwarancji[42], (EWG) nr 1254/89 z dnia 3 maja 1989 r. ustalające na rok gospodarczy 1989/90, między innymi, niektóre ceny cukru oraz standardową jakość buraków[43], (EWG) nr 2247/89 z dnia 24 lipca 1989 w sprawie środków nadzwyczajnych dla swobodnej dostawy określonych produktów rolnych do Polski[44], (EWG) nr 2055/93 z dnia 19 lipca 1993 r. przydzielające specjalne ilości referencyjne niektórym producentom mleka i przetworów mlecznych[45], (WE) nr 2596/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. przedłużające okres, o którym mowa w art. 149 ust. 1 Aktu Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji[46] oraz

---

36 Dz.U. L 42 z 14.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1276/2007 (Dz.U. L 284 z 30.10.2007, s. 11).

37 Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 42. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1261/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 8).

38 Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1.

39 Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1.

40 Dz.U. L […] z […], s. […].

41 Dz.U. L […] z […], s. […].

42 Dz.U. L 216 z 5.8.1978, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 734/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, s. 5).

43 Dz.U. L 126 z 9.5.1989, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 260/96 (Dz.U. L 34 z 13.2.1996, s. 16).

44 Dz.U. L 216 z 27.7.1989, s. 5.

45 Dz.U. L 187 z 29.7.1993, s. 8.

46 Dz.U. L 351 z 23.12.1997, s. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1805/2003 (Dz.U. L 265 z 16.10.2003, s. 5).

(WE) nr 1182/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. przyjmujące autonomiczne i przejściowe środki w celu otwarcia wspólnotowego kontyngentu taryfowego na przywóz bydła żywego pochodzącego ze Szwajcarii[47].

(23) Niniejsze rozporządzenie powinno być zasadniczo stosowane od dnia 1 stycznia 2009 r. Jednak w celu zapewnienia, że nowe przepisy niniejszego rozporządzenia nie zakłócają wypłaty określonych środków pomocy, przysługujących w latach gospodarczych 2008/2009 albo 2009/2010, późniejsza data stosowania powinna zostać przewidziana w odniesieniu do przepisów mających bezpośredni wpływ na funkcjonowanie tych systemów w sektorach, w których stosuje się lata gospodarcze. Niniejsze rozporządzenie powinno być więc stosowane w takich przypadkach dopiero od początku roku gospodarczego 2009/2010 albo 2010/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Zmiana rozporządzenia (WE) nr 247/2006

W art. 16 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 wprowadza się następujące zmiany:

(1) W ust. 3 skreśla się akapit drugi.

(2) Dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 2 oraz w drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007(*) oraz art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006(**), nie stosuje się art. 87, 88 oraz 89 Traktatu do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie tytułu III, ust. 3 niniejszego artykułu oraz art. 17 i 21.

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr […]/2008.
(**) Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7.”

Artykuł 2
Zmiana rozporządzenia (WE) nr 320/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 320/2006 wprowadza się następujące zmiany:

(1) Artykuł 6 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie nie przyznają pomocy krajowej w odniesieniu do środków na rzecz dywersyfikacji przewidzianych w niniejszym artykule. Jeżeli pułapy, o których mowa w ust. 4 akapit trzeci, pozwoliłyby jednak na przyznanie 100% pomocy na rzecz dywersyfikacji, dane państwo członkowskie wnosi wkład w wysokości co najmniej 20% kwalifikujących się wydatków.”

47 Dz.U. L 190 z 22.7.2005, s. 1.

(2) Dodaje się artykuł 13a w brzmieniu:

„Artykuł 13a
Pomoc państwa

Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 5 oraz w drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007(*) oraz art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006(**), nie stosuje się art. 87, 88 oraz 89 Traktatu do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie art. 3, 6, 7, 8, 9 i 11.

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr […]/2008.
(**) Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7.”

Artykuł 3
Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1405/2006

W art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 2 oraz w drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007(*) oraz art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006(**), nie stosuje się art. 87, 88 oraz 89 Traktatu do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie art. 4 i 7.

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr […]/2008.
(**) Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7.”

Artykuł 4
Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007

W rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 wprowadza się następujące zmiany:

(1) W art. 8 ust. 1 skreśla się lit. b).

(2) W art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) W ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) litera a) otrzymuje brzmienie:

„a) pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy i sorgo;”

(ii) skreśla się lit. b);

b) Skreśla się ust. 2.

(3) Część II tytuł I rozdział I sekcja II podsekcja II otrzymuje brzmienie:

„PODSEKCJA II
OTWIERANIE I WSTRZYMYWANIE ZAKUPU

Artykuł 11
Okresy interwencji publicznej

Interwencja publiczna jest dostępna:

a) dla zbóż, od 1 listopada do 31 maja;

b) dla cukru, w latach gospodarczych 2008/2009 i 2009/2010;

c) dla wołowiny i cielęciny, w każdym dowolnym roku gospodarczym;

d) dla masła i odtłuszczonego mleka w proszku, od 1 marca do 31 sierpnia.

Artykuł 12
Otwarcie interwencji publicznej

1. W okresach, o których mowa w art. 11, interwencja publiczna

   a) zostaje otwarta dla zbóż, cukru, masła i odtłuszczonego mleka w proszku do granic interwencji, o których mowa w art. 13 ust. 1,

   b) zostaje otwarta dla wołowiny przez Komisję, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, jeżeli średnia cena rynkowa wołowiny w reprezentatywnym okresie w danym państwie członkowskim albo w danym regionie państwa członkowskiego notowana na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz określonej w art. 42 ust. 1, jest niższa niż 1560 EUR za tonę.

2. Interwencja publiczna dla pszenicy zwyczajnej może być zawieszona przez Komisję, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, jeżeli cena pszenicy z minimalną zawartością protein w wysokości 11 % fob. Rouen jest wyższa od ceny referencyjnej.

   Interwencja zostaje ponownie otwarta przez Komisję, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, jeżeli warunki określone w pierwszym akapicie niniejszego ustępu nie znajdują już zastosowania.

3. Interwencja publiczna dla wołowiny, o której mowa w ust. 1 lit. b), jest zamknięta przez Komisję, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, jeżeli w reprezentatywnym okresie warunki określone w lit. b) nie są już spełniane.

Artykuł 13
Granice interwencji

1. Zakup w ramach interwencji publicznej jest dokonywany w wysokości następujących granic:

a) dla jęczmienia, kukurydzy i sorgo, 0 ton dla każdego okresu, o którym mowa w art. 11 lit. a);

b) dla cukru, 600 000 ton, wyrażone w cukrze białym, dla każdego roku gospodarczego;

c) dla masła, 30 000 ton dla każdego okresu, o którym mowa w art. 11 lit. d);

d) dla odtłuszczonego mleka w proszku, 109 000 ton dla każdego okresu, o którym mowa w art. 11 lit. d).

2. Cukier przechowywany zgodnie z przepisami ust. 1 lit. b) w danym roku gospodarczym nie podlega jakimkolwiek innym środkom w zakresie przechowywania przewidzianym w art. 32, 52 i 63.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1, dla produktów, o których mowa w lit. a), c) i d) tego ustępu, Komisja może podjąć decyzję o kontynuowaniu interwencji publicznej wykraczającej poza kwoty wskazane w tym ustępie, jeżeli sytuacja na rynku oraz, w szczególności, zmiany cen rynkowych tego wymaga.”

(4) Część II tytuł I rozdział I sekcja II podsekcja III otrzymuje brzmienie:

„PODSEKCJA III
CENY INTERWENCYJNE

Artykuł 18
Ceny interwencyjne

1. Ceny interwencyjne oraz ilości przyjmowane w ramach interwencji dla produktów, o których mowa w art. 10 lit. a), d), e) i f), określa Komisja w ramach procedur przetargowych. W szczególnych przypadkach procedury przetargowe mogą zostać ograniczone albo ceny interwencyjne i ilości przyjęte w ramach interwencji mogą zostać ustalone dla danego państwa członkowskiego albo danego regionu państwa członkowskiego na podstawie notowanych średnich cen rynkowych

2. Ceny interwencyjne określone zgodnie z ust. 1 nie są wyższe:

a) dla zbóż, niż odpowiednie ceny referencyjne;

b) dla wołowiny, niż średnia cena rynkowa notowana w danym państwie członkowskim albo regionie danego państwa członkowskiego podwyższona o kwotę określaną przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów;

c) dla masła, niż 90 % ceny referencyjnej;

d) dla odtłuszczonego mleka w proszku, niż cena referencyjna.

3. Cena interwencyjna cukru wynosi 80% ceny referencyjnej ustalonej na rok gospodarczy następujący po roku gospodarczym, w którym złożono ofertę sprzedaży. Jeżeli jednak jakość cukru oferowanego agencji płatniczej różni się od jakości standardowej, o której mowa w załączniku IV pkt B, dla której ustalono cenę referencyjną, cena interwencyjna zostaje stosownie podwyższona albo obniżona."

(5) W części II tytuł I rozdział I sekcja III skreśla się podsekcję I.

(6) W art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) W ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) po lit. c) wprowadza się litery w brzmieniu:

„ca) masła niesolonego wyprodukowanego ze śmietany lub mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie Wspólnoty o minimalnej zawartości tłuszczu masła w masie wynoszącej 82 %, maksymalnej zawartości suchej masy beztłuszczowej w masie wynoszącej 2% i maksymalnej zawartości wody w masie wynoszącej 16 %;

cb) masła solonego wyprodukowanego ze śmietany lub mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie Wspólnoty, o minimalnej zawartości tłuszczu masła w masie wynoszącej 80 %, maksymalnej zawartości suchej masy beztłuszczowej w masie wynoszącej 2%, maksymalnej zawartości wody w masie wynoszącej 16 % i maksymalnej zawartości soli w masie wynoszącej 2 %;"

(ii) skreśla się lit. e);

b) W ust. 2 skreśla się akapit drugi.

(7) Wprowadza się art. 34a w brzmieniu:

„Artykuł 34a
Warunki przyznawania dopłat w przypadku masła

1. Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania masła, w szczególności jeżeli zmiany cen i zapasów produktów wskazują na poważne zakłócenia równowagi na rynku, których można by uniknąć lub zredukować za pomocą przechowywania sezonowego.

2. Wysokość dopłat ustalana jest przez Komisję przy uwzględnieniu kosztów przechowywania i możliwych zmian cen masła."

(8) Skreśla się art. 36.

(9) W art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja wyznacza centra interwencyjne dla sektora zbóż oraz określa warunki mające zastosowanie w tym zakresie.

Komisja może wyznaczyć centrum interwencyjne dla każdego rodzaju zboża.”

(10) W art. 43 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wymogów i warunków, które mają spełniać produkty przeznaczone do zakupu w ramach interwencji publicznej, o której mowa w art. 10, lub w odniesieniu do których przyznano dopłaty do prywatnego przechowywania, o których mowa w art. 31, w szczególności dotyczące jakości, grup jakości, klas jakości, kategorii, ilości, opakowania, w tym oznakowania, maksymalnego wieku, konserwowania, stanu produktów, do których odnosi się cena interwencyjna, długości okresu prywatnego przechowywania;”

(11) Skreśla się art. 44.

(12) W art. 46 wprowadza się następujące zmiany:

a) Ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku nadzwyczajnych środków wspierania, o których mowa w art. 45, Wspólnota zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.”

b) Skreśla się ust. 3.

(13) W art. 48 ust. 1 skreśla się lit. a).

(14) Artykuł 55 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55
Systemy kwot

1. System kwot ma zastosowanie do następujących produktów:

a) mleko i inne przetwory mleczne zdefiniowane w art. 65 lit. a) i b);

b) cukier, izoglukoza i syrop inulinowy;

c) skrobia ziemniaczana, która może korzystać z dopłat wspólnotowych.

2. W odniesieniu do systemów kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), jeżeli producent przekroczy odpowiednią kwotę oraz, w przypadku cukru, nie wykorzysta ilości nadwyżek w sposób określony w art. 61, wnosi on opłatę z tytułu nadwyżek w odniesieniu do tych ilości, zgodnie z warunkami określonymi w sekcji II i III.”

(15) W części II tytuł I rozdział III wprowadza się sekcję IIIa w brzmieniu:

„SEKCJA IIIA
KWOTY NA PRODUKCJĘ SKROBI ZIEMNIACZANEJ

Artykuł 84a
Kwoty na produkcję skrobi ziemniaczanej

1. Państwa członkowskie produkujące skrobię ziemniaczaną otrzymują kwoty na rok gospodarczy, w którym obowiązuje system kwot według art. 204 ust. 5 zgodnie z załącznikiem Xa.

2. Każde państwo członkowskie będące producentem, o którym mowa w załączniku Xa, rozdziela swoją kwotę między wytwórców skrobi ziemniaczanej do wykorzystania w danym roku gospodarczym na podstawie podkwot dostępnych dla każdego wytwórcy w roku 2006/2007.

3. Przedsiębiorstwo produkujące skrobię ziemniaczaną nie zawiera umów kontraktacji z producentami ziemniaków na uprawę ziemniaków w ilości pozwalającej na wyprodukowanie skrobi ziemniaczanej w ilości przewyższającej przyznaną mu kwotę, o której mowa w ust. 2.

4. Skrobię ziemniaczaną wyprodukowaną w ilości przekraczającej kwotę, o której mowa w ust. 2, wywozi się ze Wspólnoty przed 1 stycznia roku następującego po danym roku gospodarczym. Z tego tytułu nie wypłaca się żadnych refundacji wywozowych.

5. Bez uszczerbku dla ust. 4 przedsiębiorstwo produkujące skrobię ziemniaczaną może, w każdym roku gospodarczym, w dodatku do swojej kwoty na dany rok, wykorzystać nie więcej niż 5% swojej kwoty odnoszącej się do następnego roku gospodarczego. W takim przypadku kwotę na następny rok gospodarczy zmniejsza się odpowiednio.

6. Przepisy tej sekcji nie dotyczą produkcji skrobi ziemniaczanej przez przedsiębiorstwa, które nie podlegają przepisom ust. 2 i które zakupują ziemniaki, w odniesieniu do których producenci nie korzystają z płatności określonych w art. […] [dopłaty do skrobi ziemniaczanej] rozporządzenia (WE) nr […]/2008 [nowe rozporządzenie w sprawie płatności bezpośrednich].”

(16) W art. 85 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) w odniesieniu do sekcji IIIa, połączenia, zmiany właściciela oraz rozpoczęcia albo zakończenia działalności handlowej przez przedsiębiorstw.”

(17) W części II tytuł I rozdział IV sekcja I skreśla się podsekcję I.

(18) W art. 91 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Pomoc z tytułu przetwórstwa słomy lnu uprawianego na włókno przyznaje się na lata gospodarcze 2009/2010 do 2012/2013 upoważnionym głównym przetwórcom na podstawie ilości włókna faktycznie uzyskanego ze słomy, w odniesieniu do której została zawarta z rolnikiem umowa sprzedaży.”

(19) W art. 92 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc z tytułu przetwórstwa określona w art. 91 dla długiego włókna lnianego wynosi:

a) 200 EUR na lata gospodarcze 2009/2010 i 2010/2011; oraz

b) 100 EUR na lata gospodarcze 2011/2012 i 2012/2013;”.

(20) W art. 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustanawia się maksymalną gwarantowaną ilość długiego włókna lnianego wynoszącą 80 878 ton na każdy rok gospodarczy w latach 2009/2010 do 2012/2013, która może być objęta pomocą. Ilość ta jest rozdzielana między niektóre państwa członkowskie jako gwarantowane krajowe ilości zgodnie z pkt A.I. załącznika XI.”

(21) W części II tytuł I rozdział IV sekcja I wprowadza się podsekcję w brzmieniu:

„PODSEKCJA III
SKROBIA ZIEMNIACZANA

Artykuł 95a
Premia za skrobię ziemniaczaną

1. Premia w wysokości 22,25 EUR na tonę wyprodukowanej skrobi jest wypłacana w latach gospodarczych 2009/2010 i 2010/2011 przedsiębiorstwom produkującym skrobię ziemniaczaną za taką ilość skrobi ziemniaczanej, jaka odpowiada granicy przyznanej im kwoty, o której mowa w art. 84a ust. 2, pod warunkiem, że przedsiębiorstwa takie zapłaciły producentom ziemniaków cenę minimalną za wszystkie ziemniaki niezbędne do wyprodukowania skrobi w ilości mieszczącej się w takiej granicy kwoty.

2. Minimalna cena dla ziemniaków przeznaczonych do wytworzenia skrobi ziemniaczanej zostaje ustalona w wysokości 178,31 EUR na tonę w omawianych latach gospodarczych.

Cena taka odnosi się do ilości ziemniaków dostarczonych do zakładu przetwórczego, potrzebnych do wytworzenia jednej tony skrobi.

Cena minimalna jest dostosowywana stosownie do zawartości skrobi w ziemniakach.

3. Komisja przyjmuje przepisy szczegółowe dotyczące wprowadzenia niniejszej podsekcji w życie.”

(22) Skreśla się art. 96.

(23) Artykuły 99 i 100 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 99

Dopłaty do mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonego na paszę

1. Kiedy powstają nadwyżki przetworów mlecznych albo występuje prawdopodobieństwo ich pojawienia się, które powodują albo mogą spowodować poważne zakłócenie równowagi na rynku, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do produkowanego we Wspólnocie mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonego na paszę, zgodnie z warunkami i normami dla produktów, które określi Komisja. Dopłaty mogą zostać ustalone z góry albo w drodze procedur przetargowych.

   Do celów niniejszego artykułu maślanka i maślanka w proszku uważane są za mleko odtłuszczone i mleko odtłuszczone w proszku.

2. Komisja ustala wysokość dopłat z uwzględnieniem ceny referencyjnej wskazanej w art. 8 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) dla odtłuszczonego mleka w proszku oraz z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na rynku w odniesieniu do mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku.

Artykuł 100

Dopłaty do mleka odtłuszczonego przetwarzanego na kazeinę i kazeiniany

1. Kiedy powstają nadwyżki przetworów mlecznych albo występuje prawdopodobieństwo ich pojawienia się, które powodują albo mogą spowodować poważne zakłócenie równowagi na rynku, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do produkowanego we Wspólnocie mleka odtłuszczonego przetwarzanego na kazeinę i kazeiniany, zgodnie z warunkami i normami dla takiego mleka oraz kazein i kazeinianów z niego produkowanych, które określi Komisja. Dopłaty mogą zostać ustalone z góry albo w drodze procedur przetargowych.

2. Komisja ustala wysokość dopłat z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na rynku dla odtłuszczonego mleka w proszku oraz ceny referencyjnej w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku ustalonej w art. 8 ust. 1 lit. e) ppkt (ii).

   Wysokość dopłat może być różna, zależnie od tego, czy odtłuszczone mleko jest przetwarzane na kazeinę lub kazeiniany i zależnie od jakości tych produktów.”

(24) Skreśla się art. 101.

(25) W art. 102 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie mogą, w ramach uzupełniania dopłat wspólnotowych, przyznać dopłaty krajowe do produktów, o których mowa w ust. 1, dostarczanych uczniom uczęszczającym do placówek oświatowych. Państwa członkowskie mogą finansować swoje dopłaty krajowe z opłaty nakładanej na sektor mleczarski lub z innego wkładu ze strony sektora mleczarskiego.”

(26) W art. 103e skreśla się ust. 2.

(27) Artykuł 105 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie mogą przyznać szczególny rodzaj pomocy krajowej w zakresie ochrony pasiek o niekorzystnych warunkach strukturalnych lub naturalnych, lub w ramach programów rozwoju gospodarczego, z wyjątkiem pomocy na cele związane z produkcją lub handlem. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji pomoc wraz z przedstawieniem programu pszczelarskiego zgodnie z art. 109.”

(28) Artykuł 119 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 119
Stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie sera

Jeżeli pomoc jest wypłacana na podstawie art. 100 Komisja może uzależnić stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie sera od uzyskania uprzedniego zezwolenia, które jest udzielane jedynie wtedy, gdy takie stosowanie jest warunkiem koniecznym do wytwarzania tych produktów.”

(29) W art. 122 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą także uznać organizacje producentów powołane przez producentów jakiegokolwiek sektora, o którym mowa w art. 1, z wyjątkiem sektorów wskazanych w lit. a) pierwszego akapitu, na warunkach określonych w lit. b) i c) tego akapitu.”

(30) W art. 124 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Artykuł 122 i art. 123 akapit pierwszy stosuje się bez uszczerbku dla uznawania przez państwa członkowskie na podstawie prawa krajowego i zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego, odpowiednio, organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych w każdym z sektorów, o których mowa w art. 1, z wyjątkiem sektorów, o których mowa w art. 122 akapit pierwszy lit. a) i w art. 123 akapit pierwszy.”

(31) Artykuł 180 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 180
Stosowanie art. 87, 88 i 89 Traktatu

Artykuły 87, 88 i 89 Traktatu stosuje się do produkcji i handlu produktami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) do k) i lit. m) do u) oraz w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Jednak art. 87, 88 i 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 45, 46, 47, 48, 102, 103, 103a, 103b, 103e, 104, 105 i 182 zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”

(32) W art. 184 dodaje się pkt 5) w brzmieniu:

„(5) Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2012 r. – w sprawie warunków stopniowego wycofywania systemu kwot mlecznych, w tym w szczególności możliwych dalszych podwyższeń kwot albo możliwych redukcji dodatkowych opłat, przedstawiając, jeżeli będzie to konieczne, inne właściwe wnioski potrzebne do zachowania równowagi na rynku."

(33) W art. 204 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W odniesieniu do skrobi ziemniaczanej, część II tytuł I rozdział III stosuje się do końca roku gospodarczego 2012/2013 dla skrobi ziemniaczanej."

(34) Punkt 1 załącznika IX zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

(35) Tekst załącznika II do niniejszego rozporządzenia wprowadza się jako załącznik Xa.

(36) Tekst załącznika III do niniejszego rozporządzenia wprowadza się do załącznika XXII jako pkt 20a.

Artykuł 5

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 3/2008

Artykuł 13 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 3/2008 otrzymuje brzmienie:

„6. W drodze odstępstwa od art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007(*) oraz art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006(**), art. 87, 88 i 89 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie, w tym do ich udziału w finansowaniu, ani do udziału w finansowaniu pochodzącego z wpływów o charakterze parafiskalnym albo z obowiązkowych składek państw członkowskich albo organizacji inicjujących w przypadku programów mogących uzyskać wsparcie wspólnotowe z tytułu art. 36 Traktatu, wybranych przez Komisję zgodnie z art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia."

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr […]/2008.

(**) Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7."

Artykuł 6

Zmiana rozporządzenia (WE) nr […]/2008 [wspólna organizacja rynku wina]

Artykuł 116 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr […]/2008 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie naruszając przepisów art. 8 ust. 4, nie stosuje się art. 87, 88 i 89 Traktatu do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie tytułu II, tytułu V rozdział III oraz art. 109a."

Artykuł 7
Uchylenia

1. Rozporządzenie (WE) nr 1868/94 traci moc.

   Odesłania do uchylonego rozporządzenia rozumiane są jako odesłania do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i są odczytywane zgodnie z odpowiednimi tabelami korelacji zamieszczonymi w załączniku XXII do tego rozporządzenia.

2. Rozporządzenia (EWG) nr 1883/78, (EWG) nr 1254/89, (EWG) nr 2247/89, (EWG) nr 2055/93, (WE) nr 2596/97 oraz (WE) nr 1182/2005 tracą moc.

Artykuł 8
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Jednakże:

a) Artykuł 4 pkt 1 do 10 i 13 stosuje się od:

   (i) dnia 1 marca 2009 r. w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych,

   (ii) dnia 1 lipca 2009 r. w odniesieniu do sektora zbóż,

   (iii) dnia 1 września 2009 r. w odniesieniu do sektora ryżu,

   (iv) dnia 1 października 2009 r. w odniesieniu do sektora cukru;

b) Artykuł 4 pkt 14, 15, 16, 18 do 24, 28, 33 i 35 oraz art. 7 ust. 1 stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.;

c) Artykuł 4 ust. 17 stosuje się od dnia 1 kwietnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„1. Kwoty krajowe: ilości (tony) w okresie dwunastomiesięcznym na państwo członkowskie

Państwo członkowskie	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgia	3 427 288,740	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 566 450,406
Bułgaria	998 580,000	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1 028 837,973	1 039 126,352	1 039 126,352
Republika Czeska	2 792 689,620	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 906 084,017
Dania	4 612 619,520	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 799 910,369
Niemcy	28 847 420,391	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 018 741,337
Estonia	659 295,360	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	686 065,395
Irlandia	5 503 679,280	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 727 150,729
Grecja	836 923,260	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	870 905,700
Hiszpania	6 239 289,000	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 492 629,153
Francja	25 091 321,700	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 110 129,977
Włochy	10 740 661,200	10 740 661,200	10 848 067,812	10 956 548,490	11 066 113,975	11 176 775,115	11 176 775,115
Cypr	148 104,000	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	154 117,616
Łotwa	743 220,960	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	773 398,711
Litwa	1 738 935,780	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 809 543,546
Luksemburg	278 545,680	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	289 855,752
Węgry	2 029 861,200	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 112 281,704
Malta	49 671,960	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	51 688,841
Niderlandy	11 465 630,280	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	11 931 180,847
Austria	2 847 478,469	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 963 097,513
Polska	9 567 745,860	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	9 956 234,709
Portugalia	1 987 521,000	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 068 222,323
Rumunia	3 118 140,000	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 244 748,988
Słowenia	588 170,760	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	612 052,851
Słowacja	1 061 603,760	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 104 709,130
Finlandia	2 491 930,710	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 593 113,089
Szwecja	3 419 595,900	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 558 445,206
Zjednoczone Królestwo	15 125 168,940	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 739 311,451

"

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK Xa

Kwoty skrobi ziemniaczanej na rok gospodarczy, wymienione w art. 84a

Państwo członkowskie	(w tonach)
Republika Czeska	33 660
Dania	168 215
Niemcy	656 298
Estonia	250
Hiszpania	1 943
Francja	265 354
Łotwa	5 778
Litwa	1 211
Niderlandy	507 403
Austria	47 691
Polska	144 985
Słowacja	729
Finlandia	53 178
Szwecja	62 066
RAZEM	1 948 761

"

ZAŁĄCZNIK III

„20a. **Rozporządzenie (EWG) nr 1868/94**

Rozporządzenie (EWG) nr 1868/94	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 55 ust. 1 lit. c)
Artykuł 2 ust. 1 i 2 akapit pierwszy	Art. 84a ust. 1 i 2
Artykuł 4	Artykuł 84a ust. 3
Artykuł 4a	Artykuł 95a ust. 2
Artykuł 5	Artykuł 95a ust. 1
Artykuł 6	Artykuł 84a ust. 4 i 5
Artykuł 7	Artykuł 84a ust. 6
Artykuł 8	Artykuły 85 lit. d) i 95a ust. 3

"

2008/0105 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji[48],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[49],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[50],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[51],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W kontekście oceny realizacji reformy wspólnej polityki rolnej (WPR) z 2003 r. za nowe kluczowe wyzwania dla rolnictwa europejskiego zostały uznane zmiany klimatyczne, odnawialne źródła energii, gospodarka wodna i różnorodność biologiczna.

(2) Wspólnota Europejska jest stroną protokołu z Kioto[52]. W art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) protokołu z Kioto wzywa się strony do wdrożenia lub dalszego opracowywania kierunków działań i środków właściwych dla warunków krajowych, takich jak: promowanie zrównoważonych form rolnictwa w aspekcie ochrony klimatu. Ponadto w art. 10 lit. b) ppkt (i) zobowiązuje się strony do sformułowania, wdrożenia, opublikowania i regularnego uaktualniania krajowych i, tam gdzie niezbędne, regionalnych programów obejmujących działania łagodzące zmiany klimatu i ułatwiające adaptację do zmian klimatu. Takie programy dotyczą między innymi rolnictwa i leśnictwa. W tym kontekście należy wzmocnić rolę wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Wiarygodne dowody naukowe wskazują na konieczność podjęcia natychmiastowych działań. Od Wspólnoty Europejskiej oczekuje się rozważenia wszelkich sposobów zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych. Mimo że

---

48 Dz.U. C … z …, s. ….
49 Dz.U. C … z …, s. ….
50 Dz.U. C … z …, s. ….
51 Dz.U. C … z …, s. ….
52 Decyzja Rady 2002/358/WE (Dz.U. L 130 z 15.5.2002, s. 1).

rolnictwo europejskie już przyczyniło się, bardziej niż inne sektory, do obniżenia poziomu emisji gazów cieplarnianych, w przyszłości konieczne będzie podwojenie wysiłków sektora w tej dziedzinie w ramach globalnej strategii Wspólnoty Europejskiej na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym.

(3) Ze względu na poważne problemy związane z niedoborem wody i suszami, w ramach właściwych instrumentów WPR kwestie gospodarki wodnej, w tym jakości wody, powinny stać się przedmiotem szczególnej uwagi[53]. Prowadzenie zrównoważonej gospodarki wodnej jest niezwykle istotne dla rolnictwa europejskiego, ze względu na możliwość bardziej efektywnego wykorzystania przez nie wody i lepszą ochronę jakości wód. Wziąwszy pod uwagę prognozy dotyczące zmian klimatycznych należy się spodziewać coraz częstszego występowania susz, które dotykać będą coraz więcej obszarów.

(4) Powstrzymanie spadku różnorodności biologicznej pozostaje głównym wyzwaniem, które zmiany klimatyczne i zapotrzebowanie na wodę czynią jeszcze trudniejszym. Niezależnie od dokonanych już poważnych postępów osiągnięcie wyznaczonego przez Wspólnotę na 2010 r. celu w zakresie różnorodności biologicznej będzie wymagało podjęcia dodatkowych starań[54]. Rolnictwo europejskie ma na tym polu kluczową rolę do odegrania.

(5) Istotne jest, aby działania związane z tymi priorytetowymi problemami zostały wzmocnione w programach rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005[55].

(6) Biorąc pod uwagę znaczenie tych priorytetów wspólnotowych należy zobowiązać państwa członkowskie do włączenia działań związanych ze wspomnianymi wyzwaniami do swoich programów rozwoju obszarów wiejskich.

(7) Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 stanowi, że w celu uwzględnienia w szczególności głównych zmian priorytetów wspólnotowych strategiczne wytyczne Wspólnoty w sprawie rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007 – 2013), przyjęte decyzją Rady 2006/144/WE[56], mogą podlegać przeglądowi. Aby stworzyć ramy dla zmiany programów należy zatem ustanowić dla wszystkich państw członkowskich obowiązek dokonania przeglądu krajowych planów strategicznych w ślad za zmianami dokonanymi w strategicznych wytycznych Wspólnoty.

(8) Konieczne jest ustalenie terminu na włączenie do programów rozwoju obszarów wiejskich działań związanych z nowymi wyzwaniami, tak aby dać państwom członkowskim odpowiednią ilość czasu na zmianę programów rozwoju obszarów wiejskich w świetle przeglądu strategicznych wytycznych Wspólnoty i krajowych planów strategicznych.

---

53 Konkluzje Rady, Luksemburg dnia 30.10.2007, 13888/07.

54 Konkluzje Rady, Bruksela dnia 18.12.2006, 16164/06.

55 Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 146/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 1).

56 Dz.U. L 55 z 25.2.2006, s. 20.

(9) Ze względu na pojawienie się nowych obowiązków należy zmienić wymogi dotyczące treści programów rozwoju obszarów wiejskich. Należy sporządzić niewyczerpujący wykaz typów działań, który pomoże państwom członkowskim określić odpowiednie działania dotyczące nowych wyzwań w kontekście ram prawnych rozwoju obszarów wiejskich.

(10) W celu stworzenia dodatkowych zachęt dla beneficjentów do podejmowania działań związanych z nowymi priorytetami należy przewidzieć możliwość zwiększenia kwot i stawek wsparcia w odniesieniu do przedmiotowych działań.

(11) Zgodnie z art. 9 ust. 4 i art. 10 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr XXXX/XXXX z dnia XX/XX/2008 [ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników][57] zasoby finansowe uzyskane z dodatkowej modulacji powinny być wykorzystane na wsparcie rozwoju obszarów wiejskich. Należy zapewnić, aby kwota równa wspomnianym zasobom finansowym została wykorzystana na wsparcie działań pozostających w związku z nowymi wyzwaniami.

(12) Z uwagi na uzupełniający, szczególny i wiążący charakter, jaki ma wykorzystanie tych kwot równych wspomnianym zasobom finansowym, równowaga ustalona pomiędzy celami wsparcia rozwoju obszarów wiejskich nie powinna być zakłócona.

(13) Nowe reguły dotyczące odpowiedzialności w ramach zasady współzależności w przypadku przeniesienia własności gruntu w ciągu danego roku kalendarzowego zostały wprowadzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 146/2008 zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)[58]. W trosce o zachowanie spójności należy stosować te same zasady w odniesieniu do współzależności w zakresie rozwoju obszarów wiejskich.

(14) W trosce o przejrzystość i pewność prawną należy określić przypadki, w których nie stosuje się redukcji płatności lub wykluczenia z niej wskutek niespełniania obowiązkowych wymogów (współzależność).

(15) Doświadczenie pokazuje, że istnieje potrzeba zapewnienia tolerancyjnego podejścia do drobnych przypadków niezgodności z wymogami współzależności przewidzianych w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, których waga, zakres i trwałość nie uzasadniają natychmiastowej redukcji kwoty pomocy na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Takie tolerancyjne podejście powinno jednak obejmować odpowiednie procedury właściwych organów krajowych, stosowane aż do momentu usunięcia niezgodności. Ponadto stosowanie redukcji początkowo bardzo niskich kwot płatności bezpośrednich może się okazać bardziej kłopotliwe niż korzyści wynikające z zastosowania takiego środka odstraszającego. W konsekwencji należało by określić właściwy próg, poniżej którego państwa członkowskie mogłyby zadecydować o

---

[57] Dz.U. L […] z […], s. […].
[58] Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 1.

niestosowaniu redukcji, pod warunkiem że właściwe organy krajowe podejmą działania zapewniające, że rolnik usunie stwierdzone niezgodności.

(16) W celu zwiększenia efektywności komitetów monitorujących należy zmienić ich rolę i funkcje w zakresie zmian programów rozwoju obszarów wiejskich.

(17) W interesie pewności prawnej i uproszczenia należy wyjaśnić i zharmonizować przepisy stanowiące o niestosowaniu art. 87, 88 i 89 Traktatu WE do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

(18) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1698/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005 wprowadza się następujące zmiany:

(1) W art. 11 ust. 3, lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) wykaz programów rozwoju obszarów wiejskich, za pomocą których wdrażany jest krajowy plan strategiczny oraz orientacyjny przydział środków z EFFROW dla każdego programu, w tym kwoty, o których mowa w art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005* z odrębnym wskazaniem kwot, o których mowa w art. 69 ust. 5a niniejszego rozporządzenia."

* *Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.*

(2) Na końcu rozdziału II dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Artykuł 12a
Przegląd

1. W ślad za zmianami w strategicznych wytycznych Wspólnoty, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 1, każde państwo członkowskie dokonuje przeglądu, o którym mowa w art. 10, dotyczącego krajowego planu strategicznego.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji zmieniony krajowy plan strategiczny najpóźniej w terminie trzech miesięcy od daty przyjęcia decyzji w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty."

(3) Wprowadza się art. 16a w brzemieniu:

„Artykuł 16a
Specjalne działania związane z określonymi priorytetami

1. Począwszy od dnia 1 stycznia 2010 r. państwa członkowskie włączają do swoich programów rozwoju obszarów wiejskich, w zależności od własnych specyficznych potrzeb, działania, które są ukierunkowane na priorytety opisane w strategicznych wytycznych Wspólnoty i wyszczególnione w krajowym planie strategicznym; priorytety te są następujące:

a) zmiany klimatu,

b) odnawialne źródła energii,

c) gospodarka wodna,

d) różnorodność biologiczna.

Państwa członkowskie mogą dokonać wyboru w oparciu o indykatywny wykaz rodzajów działań zamieszczony w załączniku II do niniejszego rozporządzenia lub wybrać inne rodzaje działań, pod warunkiem że dotyczą one priorytetów, o których mowa w akapicie pierwszym, a ich celem jest osiągnięcie potencjalnych skutków określonych w załączniku II.

2. Począwszy od dnia 1 stycznia 2010 r. ustalona w załączniku I intensywność pomocy dla działań, o których mowa w ust. 1, może zostać zwiększona o 10 punktów procentowych.

3. Począwszy od dnia 1 stycznia 2010 r. każdy program rozwoju obszarów wiejskich obejmuje również:

a) wykaz rodzajów działań i informacje, o których mowa w art. 16 lit. c), dotyczące specjalnych działań określonych w ust. 1 niniejszego artykułu;

b) tabelę przedstawiającą, w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., całkowity wkład Wspólnoty na rzecz działań, o których mowa w art. 69 ust. 5a."

(4) W art. 17 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kwoty równe kwotom wynikającym z zastosowania obowiązkowej modulacji na mocy art. 69 ust. 5a nie są uwzględniane w całkowitym wkładzie EFFROW, który jest podstawą do obliczania minimalnego wkładu finansowego Wspólnoty dla każdej osi zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu."

(5) W art. 51 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Pierwszy i drugi akapit mają również zastosowanie, gdy w ciągu tego samego roku kalendarzowego dana niezgodność jest wynikiem działania lub zaniechania ze strony osoby, której przekazano ziemię lub która takiego przekazania dokonała.

Dla potrzeb niniejszego ustępu termin „przekazanie" oznacza każdy rodzaj transakcji, w wyniku której ziemia przestaje być w posiadaniu osoby przekazującej.

Dla potrzeb niniejszego artykułu termin „całe gospodarstwo" nie obejmuje działalności nierolniczej prowadzonej w gospodarstwie, ani gruntów nierolniczych, które nie są przedmiotem żadnego wniosku o przyznanie wsparcia na mocy art. 36 lit. b) ppkt (i), (iv) i (v) niniejszego rozporządzenia."

(6) W art. 51 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Redukcje lub anulowanie płatności, o których mowa w ust. 1, stosuje się zgodnie z następującymi przepisami:

a) Redukcji lub anulowania płatności nie stosuje się w czasie trwania okresu karencji do norm, dla których udzielono okresu karencji zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. b).

b) Zgodnie z warunkami ustalonymi w szczegółowych zasadach, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu redukcji lub anulowania płatności w przypadku kwot nieprzekraczających 100 EUR na rolnika i na rok kalendarzowy, w tym redukcji i wykluczenia ze stosowanych do płatności bezpośrednich na mocy art. 25 rozporządzenia (WE) [Nr XXXX/2008 (nowe rozporządzenie o systemach wsparcia bezpośredniego)].

Jeżeli państwo członkowskie decyduje o zastosowaniu opcji przewidzianej w akapicie pierwszym, w następnym roku właściwe organy podejmują działania w celu zapewnienia, że rolnik usunie stwierdzone niezgodności. Beneficjent jest powiadamiany o stwierdzeniu niezgodności i działaniu naprawczym, jakie należy podjąć.

c) W razie gdy niezgodność, o której mowa w ust. 1, wynika z zaniedbania ze strony beneficjenta oraz w odpowiednio uzasadnionych przypadkach państwo członkowskie może zdecydować o niestosowaniu redukcji, gdy z uwagi na swoją wagę, zakres i trwałość przypadek niezgodności może być uważany za drobny. Przypadki niezgodności stanowiące bezpośrednie ryzyko dla zdrowia ludzi lub zwierząt nie są jednak uznawane za drobne.

Z wyjątkiem przypadków, w których beneficjent podjął natychmiastowe działanie naprawcze usuwając stwierdzoną niezgodność, właściwy organ podejmuje niezbędne działania, które mogą, w stosownych przypadkach, ograniczać się do kontroli administracyjnej w celu zapewnienia, że rolnik usunie stwierdzoną niezgodność. Beneficjent jest powiadamiany o stwierdzeniu drobnych przypadków niezgodności i działaniu naprawczym, jakie należy podjąć.”

(7) W art. 69 wprowadza się ust. 5a, 5b i 5c w brzmieniu:

„5a W okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. państwa członkowskie wydają na rzecz działań, o których mowa w art. 16a niniejszego rozporządzenia, zatwierdzonych po dniu 1 stycznia 2010 r., z tytułu wsparcia Wspólnoty w ramach bieżących programów rozwoju obszarów wiejskich, kwoty równe kwotom wynikającym z zastosowania obowiązkowej modulacji na mocy art. 9 ust. 4 oraz art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) [Nr XXXX/2008 (nowe rozporządzenie o systemach wsparcia bezpośredniego)].

5b Jeżeli przy zamknięciu programu łączna kwota wydana na działania, o których mowa w ust. 5a niniejszego artykułu, jest niższa od kwoty, o której mowa w art. 16a ust. 3 lit. b), to różnica jest zwracana przez państwo członkowskie do budżetu Wspólnoty w wysokości kwoty, która przekracza całkowitą kwotę środków dostępnych na działania inne niż działania, o których mowa w art. 16a.

5c Kwoty, o których mowa w ust. 5a, nie są uwzględniane dla potrzeb art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005."

(8) W art. 78 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) rozważa i zatwierdza wszelkie wnioski o istotne zmiany programów rozwoju obszarów wiejskich."

(9) W art. 88 ust. 1, akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednakże nie naruszając przepisów art. 89 niniejszego rozporządzenia, art. 87, 88 i 89 Traktatu nie mają zastosowania do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wchodzącym w zakres art. 36 Traktatu."

(10) W załączniku wprowadza się następujące zmiany:

a) Tytuł otrzymuje brzmienie:

„Załącznik I"

b) Przypis „****" otrzymuje brzmienie:

*„****Kwoty te można zwiększyć w odniesieniu do rodzajów działań wymienionych w art. 16a niniejszego rozporządzenia lub w innych wyjątkowych przypadkach, uwzględniając szczególne okoliczności, które należy uzasadnić w programach rozwoju obszarów wiejskich."*

(11) Słowo „załącznik" zastępuje się słowem „załącznik I" w załączniku i w następujących artykułach: art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 6, art. 24 ust. 2, art. 26 ust. 2, art. 27 ust. 3, art. 28 ust. 2, art. 31 ust. 2, art. 32ust. 2, art. 33, art. 34 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 37 ust. 3, art. 38 ust. 2, art. 39 ust. 4, art. 40 ust. 3, art. 43 ust. 4, art. 44 ust. 4, art. 45 ust. 3, art. 46, art. 47 ust. 2, art. 88 ust. 2, art. 88 ust. 4, art. 88 ust. 6.

(12) Dodaje się nowy załącznik II, którego tekst znajduje się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz indykatywny rodzajów działań związanych z priorytetami, o których mowa w art. 16a

Priorytet: Zmiany klimatyczne		
Rodzaje działania	**Artykuł i środek**	**Potencjalne skutki**
Poprawa efektywności stosowania nawozów azotowych (np. zmniejszenie stosowania nawozu, sprzęt, rolnictwo precyzyjne), poprawa w zakresie przechowywania nawozu naturalnego	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe	Zmniejszenie emisji metanu (CH_4) i podtlenku azotu (N_2O).
Poprawa wydajności energetycznej	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych	Zmniejszenie emisji dwutlenku węgla (CO_2) poprzez oszczędności energii.
Metody użytkowania gleby (np. sposoby uprawy, międzyplony, zmianowanie zróżnicowanych upraw)	Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe	Zmniejszenie emisji podtlenku azotu (N_2O); sekwestracja dwutlenku węgla.
Zmiany sposobu użytkowania gruntów (np. przekształcenie gruntów ornych w pastwiska, trwałe odłogowanie, zmniejszenie intensywności użytkowania/rekultywacja i odtwarzanie gleb organicznych)	Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe	Zmniejszenie emisji podtlenku azotu (N_2O); sekwestracja dwutlenku węgla.
Ekstensyfikacja hodowli (np. ograniczenie liczebności stada, zwiększenie wypasu)	Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe	Zmniejszenie emisji metanu (CH_4).
Zalesianie	Artykuły 43 i 45: Pierwsze zalesianie gruntów rolnych i gruntów nierolniczych	Zmniejszenie emisji podtlenku azotu (N_2O); sekwestracja dwutlenku węgla.
Zapobieganie pożarom lasów	Artykuł 48: Przywrócenie potencjału leśnego oraz wprowadzanie działań zapobiegawczych	Sekwestracja dwutlenku węgla w lasach i zapobieganie emisji dwutlenku węgla (CO_2).
Priorytet: Odnawialne źródła energii		
Rodzaje działań	**Artykuł i środek**	**Potencjalne skutki**
Produkcja biogazu – stacje fermentacji beztlenowej wykorzystujące odpady zwierzęce (w gospodarstwach i produkcji lokalnej)	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 53: Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej	Zastępowanie paliw kopalnych; Zmniejszenie emisji metanu (CH_4).
Wieloletnie rośliny energetyczne (zagajniki o krótkiej rotacji i rośliny trawiaste)	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych	Zastępowanie paliw kopalnych; sekwestracja dwutlenku węgla; zmniejszenie emisji podtlenku

		azotu (N_2O).
Przetwarzanie biomasy rolniczej/leśnej na energię odnawialną	Artykuł 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych	Zastępowanie paliw kopalnych.
Instalacje/infrastruktura do produkcji energii odnawialnej pochodzącej z biomasy	Artykuł 53: Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej Artykuł 54: Wsparcie dla tworzenia i rozwoju działalności gospodarczej Artykuł 56: Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej	Zastępowanie paliw kopalnych.
Priorytet: Gospodarka wodna		
Rodzaje działań	**Artykuł i środek**	**Potencjalne skutki**
Technologie wodooszczędne, magazynowanie wody Wodooszczędne technologie produkcyjne	Artykuł 26: Modernizacja gospodarstw rolnych Artykuł 30: Infrastruktura	Poprawa racjonalnego zużycia wody
Odtwarzanie terenów podmokłych Przekształcanie gruntów rolnych w systemy leśne/rolnoleśne	Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe Artykuł 41: Inwestycje nieprodukcyjne Artykuły 43 i 45: Pierwsze zalesianie gruntów rolnych i gruntów nierolniczych	Zachowanie jednolitych części wód o istotnym znaczeniu; ochrona wody wysokiej jakości.
Rozwój jednolitych części wód o charakterze półnaturalnym	Artykuł 57: Zachowanie i poprawa stanu dziedzictwa wsi	Zachowanie jednolitych części wód o istotnym znaczeniu; ochrona wody wysokiej jakości.
Metody użytkowania gleby (np. międzyplony)	Art. 39 Płatności rolnośrodowiskowe	Ograniczenie przenikania do wody różnorodnych związków, w tym fosforu.

Priorytet: Różnorodność biologiczna		
Rodzaje działań	**Artykuł i środek**	**Potencjalne skutki**
Zaprzestanie stosowania nawozów i pestycydów na gruntach rolnych o wysokiej wartości przyrodniczej Produkcja zintegrowana i ekologiczna	Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe	Zachowanie roślinności różnorodnej gatunkowo, ochrona i utrzymanie pastwisk.
Żywopłoty i ogrodzenia z roślin wieloletnich Tworzenie biotopów/siedlisk i zarządzanie nimi na obszarach Natura 2000 lub poza nimi Zmiana sposobu użytkowania gruntów (zarządzenie pastwiskami ekstensywnymi, przekształcanie gruntów ornych w pastwiska, długotrwałe odłogowanie) Zarządzanie uprawami wieloletnimi o wysokiej wartości przyrodniczej	Artykuły 38 i 46: Płatności dla obszarów Natura 2000 Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe Artykuł 41: Inwestycje nieprodukcyjne Artykuł 47: Płatności z tytułu środowiska leśnego Artykuł 57: Zachowanie i poprawa stanu dziedzictwa wsi	Ochrona ptaków, dzikiej fauny i flory oraz poprawa systemu biotopów; zmniejszenie przenikania szkodliwych substancji do siedlisk sąsiadujących.
Zachowanie różnorodności genetycznej	Artykuł 39: Płatności rolnośrodowiskowe	Zachowanie różnorodności genetycznej.

”

2008/0106 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję 2006/144/WE w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007–2013)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)[59] w szczególności jego art. 9 i 10,

uwzględniając wniosek Komisji[60],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[61],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją 2006/144/WE[62] Rada przyjęła strategiczne wytyczne Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007–2013), zwane dalej „strategicznymi wytycznymi Wspólnoty".

(2) Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 stanowi, że w celu uwzględnienia w szczególności głównych zmian priorytetów wspólnotowych strategiczne wytyczne Wspólnoty mogą podlegać przeglądowi.

(3) W kontekście oceny realizacji reformy wspólnej polityki rolnej z 2003 r. zmiany klimatyczne, odnawialne źródła energii, gospodarka wodna i różnorodność biologiczna zostały uznane za nowe kluczowe wyzwania. Cele związane z tymi priorytetowymi problemami powinny zostać wzmocnione w programach rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005.

(4) Strategiczne wytyczne Wspólnoty powinny określać obszary ważne z punktu widzenia realizacji poddanych przeglądowi priorytetów Wspólnoty związanych z łagodzeniem zmian klimatu, odnawialnymi źródłami energii, gospodarką wodną i różnorodnością biologiczną.

---

59 Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 146/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 1).

60 Dz.U. C … z …, s. ….

61 Dz.U. C … z …, s. ….

62 Dz.U. L 55 z 25.2.2006, s. 20.

(5) Na podstawie przeglądu strategicznych wytycznych Wspólnoty każde państwo członkowskie powinno dokonać przeglądu swojego krajowego planu strategicznego stanowiącego ramy odniesienia dla przeglądu programów rozwoju obszarów wiejskich.

(6) Strategiczne wytyczne Wspólnoty powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

W decyzji Rady z dnia 20 lutego 2006 r. (2006/144/WE) wprowadza się następujące zmiany:

W załączniku dodaje się ust. 2.5 i 3.4a, których tekst znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007–2013) znajdujących się w załączniku do decyzji 2006/144/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) W punkcie 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2.5 Sprostanie wyzwaniom

Z tytułu przeglądu reform wprowadzonych w 2003 r. również równowaga między wydatkami na płatności bezpośrednie w ramach pierwszego filaru WPR a funduszami przeznaczonymi na rozwój obszarów wiejskich została poddana przeglądowi. Przy całkowitym budżecie WPR ustalonym do 2013 r. dodatkowy fundusz na rozwój obszarów wiejskich może pochodzić wyłącznie ze zwiększenia obowiązkowej modulacji. Dodatkowe fundusze są niezbędne dla wsparcia wysiłków podejmowanych w związku z unijnymi priorytetami w zakresie zmian klimatycznych, odnawialnych źródeł energii, gospodarką wodną i różnorodnością biologiczną:

- Zmiany klimatu i energia są kwestiami priorytetowymi, jako że Unia Europejska staje się liderem w budowaniu globalnej niskoemisyjnej gospodarki. W marcu 2007 r. Rada Europejska przyjęła konkluzje[63] w sprawie zmniejszenia emisji CO_2 o co najmniej 20 % do roku 2020 (o 30 % w ramach międzynarodowego porozumienia dotyczącego celów ogólnych) oraz w sprawie ustalenia wiążącego celu dwudziestoprocentowego udziału odnawialnych źródeł energii, w tym 10 % udziału biopaliw wchodzących w skład benzyny i oleju napędowego. Sektor rolnictwa i leśnictwa może w znacznym stopniu przyczynić się do osiągnięcia tych celów dostarczając surowców dla produkcji bioenergii, stosując sekwestrację dwutlenku węgla i zapewniając coraz większe ograniczenie emisji gazów cieplarnianych.

- Cele unijne dotyczące polityki wodnej zostały określone w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej[64], której pełne wdrożenie nastąpi w latach 2010-2012. Sektor rolnictwa i leśnictwa jest głównym użytkownikiem zasobów wodnych i z tego tytułu powinien odgrywać kluczową rolę w zrównoważonej gospodarce wodnej, zarówno w odniesieniu do ilości jak i jakości wody. Gospodarka wodna będzie zajmować coraz ważniejsze miejsce w strategii przystosowania się do nieuniknionych już zmian klimatu.

---

63 Konkluzje Rady, Bruksela, 8/9 marca 2007 r., 7224/1/07 REV 1.

64 Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

- Państwa członkowskie zobowiązały się do powstrzymania do 2010 r. zanikania różnorodności biologicznej, który to cel wydaje się coraz mniej realny do osiągnięcia. Różnorodność biologiczna w Europie zależy w znacznym stopniu od rolnictwa i leśnictwa, a wziąwszy pod uwagę prawdopodobne negatywne skutki zmian klimatycznych i coraz większe zapotrzebowanie na wodę, trzeba będzie podwoić wysiłki, aby różnorodność ta została zachowana."

(2) W punkcie 3 wprowadza się ustęp 3.4a w brzmieniu:

„3.4a. Sprostanie nowym wyzwaniom

Strategiczna wytyczna Wspólnoty
Zmiany klimatyczne, odnawialne źródła energii, gospodarka wodna i różnorodność biologiczna zostały uznane za nowe kluczowe wyzwania dla europejskich obszarów wiejskich, rolnictwa i leśnictwa. W ramach ogólnej strategii unijnej dotyczącej walki ze zmianami klimatu rolnictwo i leśnictwo będą musiały zwiększyć swój udział w ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych i sekwestracji dwutlenku węgla. Zwiększenie produkcji energii odnawialnej z biomasy pochodzenia rolnego i leśnego powinno również przyczynić się do osiągnięcia nowych celów Unii dotyczących całkowitego zużycia paliwa i energii do 2020 r. Stosowanie bardziej zrównoważonych praktyk zarządzania wodą w rolnictwie stanie się zasadnicze dla zapewnienia w przyszłości wystarczającej ilości wody o wystarczającej jakości oraz dla dostosowania się do przewidywanego wpływu zmian klimatu na zasoby wodne. Poza tym powstrzymanie spadku różnorodności biologicznej pozostaje istotnym wyzwaniem. Dodatkowe zasoby finansowe, które będą dostępne od 2010 r. dzięki zwiększeniu obowiązkowej modulacji, należy zatem przeznaczyć na cele wzmocnienia priorytetów unijnych w wymienionych powyżej obszarach.

W celu realizacji tych priorytetów zachęca się państwa członkowskie do skoncentrowania wsparcia na działaniach kluczowych. Takie kluczowe działania mogłyby obejmować następujące rodzaje operacji:

(i) Wsparcie na inwestycje przewidziane z tytułu osi 1 może skoncentrować się w szczególności wokół energii, wody, oszczędnościowych maszyn i urządzeń oraz wokół produkcji energii ze źródeł odnawialnych na potrzeby gospodarstw. W rolno-spożywczym łańcuchu produkcyjnym i w sektorze leśnym pomoc na inwestycje powinna wspierać innowacyjność i stosowanie bardziej zrównoważonych technologii wytwarzania biopaliwa.

(ii) W ramach osi 2 środki z zakresu rolnictwa, środowiska i leśnictwa mogłyby być w szczególności wykorzystane w celu poprawy różnorodności biologicznej, poprzez zachowanie roślinności różnorodnej gatunkowo, ochronę i utrzymanie pastwisk oraz stosowanie ekstensywnych form produkcji rolnej. Szczególne środki podejmowane z tytułu osi 2, takie jak środki rolnośrodowiskowe lub zalesianie, mogą również usprawnić zarządzanie dostępnymi ilościami zasobów wodnych i ochronić ich jakość. Ponadto określone działania z zakresu rolnośrodowiskowego i leśnego przyczyniają się do zmniejszenia emisji metanu (CH_4) i podtlenku azotu (N_2O) oraz ułatwiają szersze stosowanie sekwestracji dwutlenku węgla.

(iii) W ramach osi 3 i 4 projekty na skalę lokalną i współpraca przy projektach dotyczących odnawialnych źródeł energii mogą korzystać ze wsparcia, podobnie jak zróżnicowanie działalności rolników w kierunku produkcji bioenergii. Zachowanie naturalnego dziedzictwa może pomóc w ochronie siedlisk o wysokiej wartości przyrodniczej i jednolitych części wód o istotnym znaczeniu.

(iv) Ponieważ wszystkie obszary wiejskie stoją przed problemem zmian klimatu i kwestiami związanymi z energią odnawialną, państwa członkowskie mogą zachęcać grupy Leader do włączania tych kwestii do ich lokalnych strategii rozwoju, jako istotnej problematyki przekrojowej. Grupy te są dobrze przygotowane do wzięcia udziału w opracowaniu rozwiązań uwzględniających sytuację lokalną, dotyczących dostosowania się do zmian klimatu i źródeł odnawialnych energii.

(v) Regułą powinno stać się ukierunkowanie wsparcia na działania zgodne z celami i przepisami rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, potencjalnie korzystne w skutkach z punktu widzenia nowych wyzwań, zgodnie z załącznikiem II do wspomnianego rozporządzenia."

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH

1.	POZYCJE W BUDŻECIE (2008)			ŚRODKI (2008) (mln EUR)
	67 03			p.m.
	05 02			4 032
	05 03			36 832
	05 04			12 927
2.	TYTUŁ: Rozporządzenie Rady ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników; Rozporządzenie Rady w sprawie zmian wspólnej polityki rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr […]/2008; Rozporządzenie Rady zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW); Decyzja Rady zmieniająca decyzję 2006/144/WE w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007–2013)			
3.	PODSTAWA PRAWNA: art. 36 i 37 Traktatu			
4.	CELE: – dokonanie dostosowań koniecznych do uproszczenia wspólnej polityki rolnej, – umożliwienie WPR skorzystania z nowych możliwości rynkowych, – podjęcie nowych wyzwań, takich jak zmiany klimatu, gospodarka wodna i bioenergia.			
5.	SKUTKI FINANSOWE	2009 (mln EUR)	2010 (mln EUR)	2011 (mln EUR)
5.0	WYDATKI – PONIESIONE Z BUDŻETU WE (REFUNDACJE/ZAKUP INTERWENCYJNY) – WŁADZE KRAJOWE – INNE	–	–9	–180
5.1	DOCHODY DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL	–	–	–
		2012 (mln EUR)	2013 (mln EUR)	
5.0.1	SZACOWANE WYDATKI	–115	–124	
5.1.1	SZACOWANE DOCHODY	–55	–110	
5.2	METODA OBLICZENIOWA: Patrz załączone tabele.			
6.0	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PRZEWIDZIANYCH W ODPOWIEDNIM ROZDZIALE BIEŻĄCEGO BUDŻETU?			~~TAK/ NIE~~
6.1	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY POPRZEZ PRZESUNIĘCIE POMIĘDZY ROZDZIAŁAMI BIEŻĄCEGO BUDŻETU?			~~TAK/ NIE~~
6.2	CZY WYMAGANY BĘDZIE BUDŻET DODATKOWY?			~~TAK/ NIE~~
6.3	CZY ŚRODKI BĘDZIE TRZEBA PRZEWIDZIEĆ W KOLEJNYCH BUDŻETACH?			TAK ~~NIE~~
UWAGI: Wpływ reformy na budżet roczny netto jest ograniczony (zaoszczędzenie 14 mln EUR w 2013 r.). Główny wpływ na budżet wyraża się w dwojaki sposób: (i) zwiększenie udziału procentowego płatności bezpośrednich niezwiązanych z wielkością produkcji; (ii) przeniesienie zwiększającej się kwoty rocznej (do 2 mld EUR w 2013 r.) ze środków rynkowych i płatności bezpośrednich na rozwój obszarów wiejskich na rzecz środków związanych z podjęciem nowych wyzwań, o których mowa powyżej.				

OBLICZENIE W ROZBICIU NA ROZDZIAŁY WPŁYWU FINANSOWEGO NETTO WNIOSKÓW DOTYCZĄCYCH OCENY FUNKCJONOWANIA

Rok budżetowy	2009	2010	2011	2012	2013
Dochody					
6703 (zmniejszenie kwoty)				–55	–110
Wydatki					
05 02 Interwencje na rynku	0	–9	–36	–146	–155
05 03 Płatności bezpośrednie (przed modulacją)	0	0	–144	32	32
Kwota netto 05 02 i 05 03 przed modulacją	**0**	**–6**	**–178**	**–115**	**–124**
05 03 Płatności bezpośrednie (przeniesienie modulacji na rozwój obszarów wiejskich)	0	–563	–977	–1427	–2022
05 04 Rozwój obszarów wiejskich	0	563	977	1427	2022
WYDATKI NETTO (05 02, 05 03, 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–115**	**–124**
WPŁYW NA BUDŻET NETTO, W TYM DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL (67 03, 05 02, 05 03, 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–59**	**–14**

OBLICZENIE WPŁYWU FINANSOWEGO WNIOSKÓW DOTYCZĄCYCH OCENY FUNKCJONOWANIA W SEKTORZE MLEKA WYWIERANEGO NA DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL

Rok budżetowy	Podstawa prawna	2009	2010	2011	2012	2013
SEKTOR MLEKA						
– Wpływ na opłatę wyrównawczą wskutek zwiększenia kwot mlecznych (zmniejszenie wysokości kwoty)		–	–	–	–55,1	–110,2

OBLICZENIE WPŁYWU FINANSOWEGO WNIOSKÓW DOTYCZĄCYCH OCENY FUNKCJONOWANIA W SEKTORZE RYNKOWYM

mln EUR

Rok budżetowy	Podstawa prawna	2009	2010	2011	2012	2013
A. Zniesienie odłogowania i ograniczenie interwencji wyłącznie do pszenicy						
Wpływ na refundacje wywozowe dla zbóż		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wpływ na przechowywanie interwencyjne zbóż, w tym ograniczenie interwencji do pszenicy*	Art. 10-13, art. 18	0,0	23,7	47,8	78,3	73,3
B. Inne środki						
Premie za skrobię ziemniaczaną	Art. 84a, 95a				–43,4	–43,4
Refundacja produkcyjna dla skrobi	ex art. 96			0,0	0,0	0,0

RAZEM		**0,0**	**23,7**	**47,8**	**34,9**	**29,9**

* Obliczenia dokonano przy założeniu zakupu pszenicy za pełną cenę interwencyjną Jednak jeżeli interwencja opiera się na przetargu (wniosek oceny funkcjonowania) odpowiednie obliczenie uznaje się za mające maksymalny wpływ. Wielkość ewentualnych redukcji jest na tym etapie niemożliwa do obliczenia.

SEKTOR RYŻU						
– Zniesienie interwencji w odniesieniu do ryżu	Art. 10			–	–	–
LEN I KONOPIE	Rozporządzenie 1234/2007					
– Pomoc przejściowa związana z wielkością produkcji	Art. 92-94				–4,2	–8,1
SUSZ PASZOWY	Rozporządzenie 1234/2007					
– Zniesienie środków wsparcia rynku	Art. 86-94			–52,3	–145,2	–145,2
SEKTOR MLEKA						
A. <u>Środki przekształcone w środki fakultatywne, z możliwym wpływem na budżet:</u>						
– Interwencja w odniesieniu do masła: interwencja fakultatywna za pośrednictwem przetargu po przeprowadzeniu zakupu wielkości 30 000 ton w drodze przetargu	Art.18					
– Interwencja w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku: interwencja fakultatywna za pośrednictwem przetargu po przeprowadzeniu obowiązkowego zakupu wielkości 109 000 ton w drodze przetargu	Art. 18					
– Prywatne przechowywanie masła stało się fakultatywne w zależności od sytuacji na rynku	Art. 34a		(–18)	(–18)	(–18)	(–18)
– Pomoc na odtłuszczone mleko w proszku używane jako pasza stała się fakultatywna w zależności od sytuacji na rynku	Art. 99					
– Pomoc na produkcję kazeiny stała się fakultatywna w zależności od sytuacji na rynku	Art. 100					
B. <u>Środki posiadające wpływ na budżet:</u>						
– Zniesienie pomocy na zbyt masła	ex art. 101		–10,0	–10,0	–10,0	–10,0
– Zniesienie dopłat do prywatnego przechowywania sera	Art. 28 lit. b)		–24,0	–24,0	–24,0	–24,0
C. System kwot („miękkie lądowanie")						
– Wpływ na refundacje wywozowe (b)			1,6	2,5	2,3	2,1
MLEKO I PRZETWORY MLECZNE ŁĄCZNIE			**–32,4**	**–31,5**	**–31,7**	**–31,9**

SEKTOR WIEPRZOWINY – Zniesienie interwencji w odniesieniu do wieprzowiny	ex art. 17		–	–	–	–

Skreślenie art. 44 rozporządzenia 1234/2007 (choroby zwierząt) (a)	ex art. 44	a	–	–	–	–

(a) Wniosek przewiduje, że środki te będą w przyszłości finansowane z tytułu art. 60 nowego rozporządzenia zastępującego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003.
(b) przy założeniu, że przewidywania dotyczące równowagi rynku spełnią się.

OBLICZENIE WPŁYWU FINANSOWEGO WNIOSKÓW DOTYCZĄCYCH OCENY FUNKCJONOWANI BEZPOŚREDNICH

Rok budżetowy	2008	200
PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNIE (przed modulacją)		
A. Wpływ wprowadzenia nowych środków w zakresie płatności bezpośrednich i zniesienia niektórych istniejących płatności bezpośrednich		
B. Wpływ oddzielenia od produkcji na obecne płatności bezpośrednie powiązane z wielkością produkcji w systemie płatności jednolitej		
C. Wpływ oddzielenia od produkcji na obecne płatności bezpośrednie ponownie powiązane z wielkością produkcji w systemie płatności jednolitej		
PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNIE RAZEM (z wyłączeniem wpływu modulacji)		
D. Przeniesienie kwoty modulacji na rozwój obszarów wiejskich		

Rok budżetowy	Podstawa prawna	2008	200
WŁĄCZENIE NOWYCH ŚRODKÓW DO PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH (SPS/SAPS) I ZNIESIENIE ISTNIEJĄCYC (przed modulacją)			
A. Nowe środki włączone do systemu płatności bezpośrednich (SPS lub SAPS)	Tytuł III		
Susz paszowy	Wniosek		
Długie włókno lniane			
Pomoc z tytułu przetwórstwa skrobi ziemniaczanej			
B. Zniesienie istniejącego systemu płatności bezpośrednich			
Rośliny energetyczne	ex art. 88		
C. Wpływ = A + B			

WŁĄCZENIE ISTNIEJĄCYCH PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH POWIĄZANYCH Z PRODUKCJĄ DO SPS/SAPS (pr			
A. Nowe środki włączone do SPS lub SAPS	Tytuł III		
Rośliny wysokobiałkowe	Wniosek		
Ryż			
Orzechy			
Pomoc dla plantatorów skrobi ziemniaczanej			
Pomoc na gaje oliwne			
Premia specjalna za jakość pszenicy durum			
Razem			
B Zniesienie odpowiednich płatności bezpośrednich powiązanych z wielkością produkcji			
Rośliny wysokobiałkowe	Art. 76-78		
Ryż	Art. 79-82		
Orzechy	Art. 83-87		
Pomoc dla plantatorów z tytułu skrobi ziemniaczanej	Art. 93-94		
Pomoc na gaje oliwne	Art. 110i		
Premia specjalna za jakość pszenicy durum	Art. 72-75		
Razem	Rozporządzenie 1782/2003		
C. Wpływ = A + B			

Rok budżetowy	Podstawa prawna	2008	2009
WŁĄCZENIE DO SPS ISTNIEJĄCYCH PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH PONOWNIE POWIĄZANYCH Z WIELKOS FAKULTATYWNYCH WYŁĄCZEŃ (przed modulacją)			
A. Nowe środki włączone do SPS lub SAPS	Tytuł III		
Płatności na uprawy			
Płatności dodatkowe na pszenicę durum			
Specjalna premia za wołowinę			
Premia ubojowa, bydło dorosłe			
Premia ubojowa, cielęta			
Nasiona			
Chmiel			
B Zniesienie odpowiednich płatności bezpośrednich ponownie powiązanych z wielkością produkcji			
Płatności na uprawy			
Płatności dodatkowe na pszenicę durum	Art. 66		
Specjalna premia za wołowinę	Art. 68		
Premia ubojowa, bydło dorosłe	Art. 68		
Premia ubojowa, cielęta	Art. 68		
Nasiona	Art. 70 ust. 1a		
Chmiel	Art. 68a		
C. Wpływ = A + B			

OBLICZENIE WPŁYWU FINANSOWEGO WNIOSKÓW DOTYCZĄCYCH OCENY FUNKCJONOWANIA NA

Rok budżetowy	2009	20
kwoty pochodzące ze zwiększenia obowiązkowej modulacji	0	
RAZEM	**0**	